Blatensko SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

56 číslo

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA SOB

XII. ročník

květen 2017

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

V měsíci květnu si připomínáme události 2. světové války, které završíme oslavami osvobození naší vlasti spojeneckými armádami. Myslím, že je naší povinností si tyto významné mezníky dějin připomínat, a to především z úcty k těm, kteří položili své životy za mír a svobodu.

Možná, že tato slova neosloví mladší generace. Svobodu přijímají jako samozřejmost a to jim nemůžeme mít za zlé. Nedávno jsem měla možnost hovořit se středoškoláky. V našem povídání se objevilo také téma války a postoje jít bojovat za svoji vlast. Slovo bojovat v nich emoce vzdudilo, ale jít bojovat za vlast? Proč? Hovořila jsem s nimi o odvaze jejich vrstevníků, kteří ve druhé světové válce zemřeli. Byli to přece děti jako oni se svými sny a touhami. I oni si chtěli najít životní lásku, založit rodinu, vychovávat své dcery a syny. Přáli si nastoupit do zaměstnání, vydělávat, cestovat. Těch přání bylo určitě více, ale jedno vím jistě, určitě si nepřáli zemřít. Přesto do války šli, byli přesvědčeni, že je to jejich občanská povinnost. Nebýt nich, nedošlo by ani na naše přání.

Mohlo by se zdát, že se válka odsunula do stínu, ale bohužel tomu tak není. Války od vzniku civilizace nikdy neskončily. Stále se objevují noví a noví agresoři se svými nesmyslnými idejemi.

Ještě větší starch mám však z těch, kteří s naším strachem hrají nečistou hru. Stejně jako kdysi Hitler. Mám na mysli některé politiky či politické organizace. Máme strach cestovat, každého cizince vnímáme jako potenciálního nepřítele. Kolik chybí, abychom začali zatahovat rolety a nevycházet z domu po osmé hodině jako v protektorátu? Zatím se bojíme jenom o svoje pohodlí a plné ledničky. Horší bude, až se začneme bát o své životy a životy svých dětí. Mám-li někomu tuto situaci za zlé, jsou to především politici, jejich váhavost a nerozhodnost.

Nesmíme zůstat lhostejní a necitliví. Berme si příklad z hrdinů, kteří ve 2. světové válce položili životy za naši svobodu. Mějme na paměti, že svoboda znamená zodpovědnost.

Kateřina Malečková
1. místopředsedkyně SOB
starostka Města Blatná

Domov PETRA Mačkov, Miroslava Orctová

ZUŠ OPEN

30/5

zusopen.cz

celostátní happening základních uměleckých škol

Základní umělecká škola Blatná

ve spolupráci se Spolkem rodičů při ZUŠ Blatná zve na

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

slavnostní zahájení starostkou města Bc. Kateřinou Malečkovou

30. 5. 2017 v 15 hodin

náměstí J. A. Komenského v Blatné

Účinkují: soubor H Band, Harryho ledvina, Alban Eiler, Blatenští dudáci, The Pilgrims, Jazz trio, flétnové soubory, akordeonové trio, bicí soubor, sólisté, žáci tanečního oboru

V rámci koncertu proběhne vyhlášení výsledků, předání cen výtvarné soutěže „Příroda Blatenska 2017“ a prezentace uplynulých ročníků

za podpory

ve spolupráci

hlavní mediální partneři

regionální podpora:

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI V BLATNÉ

24. června 2017

www.blatenskaryba.cz

BLATENSKÁ RYBA

Co vše se v SOBu událo:

- Na přípravě tradičního stolního kalendáře SOBu pro rok 2018 se intenzivně pracuje, zpracováváme podklady, které nám poskytli zástupci obcí a další organizátoři akcí na území členských obcí. Bohužel, ještě nemáme všechny podklady *(v době uzávěrky příjmu příspěvků do SOBáčka)*. Přesto věříme, že tradiční stolní kalendář SOBu bude k dispozici před blatenskou poutí.
- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817, na jehož realizaci získal SOB podporu z Operačního programu Zaměstnanost (= OPZ), proběhla již řada vzdělávacích akcí. Řídícím orgánem OPZ je Ministerstvo práce a sociálních věcí. Ve spolupráci se starosty popř. pověřenými osobami za členské obce se intenzivně pracuje na přípravě strategických rozvojových dokumentů pro jednotlivé obce. Podařilo se navázat spolupráci s katedrou regionálního managementu Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity. Proběhla první výuková setkání k využití geografických informačních systémů na území obcí SOBu, konalo se školení pro účetní obcí SOBu. Podrobnosti přineseme v některém z dalších vydání SOBáčku.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

- Jako u všech obcí tak i u SOBu proběhl závěrečný audit hospodaření za minulý rok. Nebyly shledány žádné nedostatky.
- O pokračování „Klubu šikovných rukou na Blatensku“ Vás informujeme na jiném místě SOBáčka.
- Posledního dubna byly uzavřeny závěrečné zkouškové testy pro studentky a studenty naší VU3V. Úspěšné studentky VU3V se zúčastnily dne 11. května slavnostní promoce v Praze (stalo se po uzávěrce).
- Druhý prodloužený víkend P. Marciin Piasecki požehnal kapli Božího milosrdenství a Panny Marie, Prostřednice všech milostí ve Střížovicích (stalo se po uzávěrce). V příštím vydání Vám přineseme více informací z této ojedinělé a výjimečné události.
- Koncem května bychom měli znát rozhodnutí Jihočeského kraje o poskytnutí dotace v rámci Programu obnovy venkova 2016, ze kterého pravidelně SOB realizuje společný projekt pro své členské obce.

Co by se mělo na Blatensku udát:

- Ve spolupráci se ZUŠ Blatná a Městem Blatná vyhlásil SOB XIV. ročník soutěže z cyklu Příroda Blatenska. Letos nese podtitul Blatensko pohodové. Hodnotící komise se sešla ve středu 10. května a vybrala ty nejhezčí a nejvýstižnější práce na dané téma *(stalo se po uzávěrce)*. Výsledkové listiny budou k dispozici ve školách regionu, na webových stránkách SOBu. Samotné vyhodnocení letošní výtvarné soutěže a předání diplomů bude součástí projektu „ZUŠ Open“ – v úterý 30. května 2017. Současně si připomeneme uplynulých třináct ročníků o přírodě nejen z Blatenska.
- Budou probíhat další vzdělávací akce a konzultace nad strategickými rozvojovými dokumenty obcí v rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817.
- SOB připravuje realizaci projektu zaměřeného na zvýšení využití biologicky rozložitelného odpadu, jednoduše řečeno SOB získal finanční podporu z Operačního programu životní prostředí na nákup kompostérů pro občany z členských obcí. Rozhodnutí o přiznání dotace přesahující 2 mil. Kč by měl SOB obdržet v nejbližších dnech. Byly zahájeny přípravné práce na vyhlášení veřejné zakázky na výběr dodavatele, tzn. na vypracování zadávací dokumentace podle zákona o veřejných zakázkách. Navíc před vyhlášením zadání veřejné zakázky musí být tato dokumentace schválená MŽP.
- SOB se malou měrou podílel na přípravě řemeslného trhu, který bude součástí Rybářských slavností. Ty se budou konat v sobotu 24. června 2017 v prostorách sádek Blatenské ryby a na zámku Blatná. Další informace: Blatenská ryba, spol. s r. o., tel.: 383 422 511, blatenska.ryba@blatna.net
- Stolní kalendář na rok 2018 by měl být v distribuci nejpozději v polovině srpna 2017. Děkujeme všem, kteří ochotně poskytli fotografie a podklady na jeho přípravu.
- SOB získal finanční podporu z grantového programu Jihočeského kraje na téma „Blatensko pohodové“. Součástí pohody jsou i ukázky tradic a pohody na venkově. Proto na druhou neděli v září připravuje SOB ve spolupráci s farností Blatná malý řemeslný trh spojený s ukázkami tradičních řemesel. Akce se bude konat u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Blatné 10. září 2017.

Jihočeský kraj

Své příspěvky, články o dění u Vás i s fotografiemi, pozvánky a další informace o životě v obcích na Blatensku posílejte na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do květnového vydání je v pondělí 10. července 2017. Na čtenou.

Radka Vokrojová

Co je ZUŠ Open?

Celonárodní happening základních uměleckých škol (ZUŠ) ve veřejném prostoru.

- Program pro širokou veřejnost po celé České republice.
- ZUŠ představí svůj program v rámci jednoho společného dne v úterý 30. května 2017.
- Hudba, tanec, divadlo, výstavy v podání malých umělců v malých i velkých městech.
- Den oslav, sdílené radosti a respektu k unikátnímu systému základního uměleckého vzdělávání.
- Prostor pro setkání žáků, pedagogů, rodičů a všech, kteří mají zájem o umění a kultivaci nejmladší generace.

Cíle ZUŠ Open

- Zviditelnění práce a aktivit ZUŠ v rámci celorepublikové mediální kampaně.
- Prezentovat celou šíři umění a života uměleckých škol mimo obvyklý rámec a prostory škol.
- Zapojit v jeden den do spolupráce co nejvíce uměleckých škol a podpořit jejich vzájemnou komunikaci v rámci regionu.
- Posílit respekt základních uměleckých škol.

Pořádá Nadace Magdaleny Kožené a ZUŠky v celé ČR za finanční podpory Ministerstva kultury, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Karla Janečka. Partnery jsou Asociace ZUŠ a Svaz měst a obcí.

Zdroj: http://www.zusopen.cz

Blatensko pohodové

S klienty Domova pro seniory Blatná hovořila, vzpomínky na sváteční a oblíbené pokrmy zaznamenala Anička v červeném tričku.

Jídlo - téma vděčné a věčné, všemi oblíbené. Sbližující. Předkládáme Vám ke čtení, co vzniklo z naší dlouhé debaty.

Velikonoce

„Velikonoční nádivka (hlavička, nádivina), připravovaná s kopřivami, šnitlíkem*, dával se i popenec – též zvaný kondrlík. Pekly se jidáše, bochánek (mazanec) a beránek – ten v želené formě. Barvila se vajíčka v cibuli, pro žlutozelenou barvu se použilo zelené žito.“*

Recept na Velikonoční salát podle paní M.Ž.:

40 dkg listů kopřivy, spařit horkou vodou
3 lžíce oleje
1 lžíce oct, sůl, pepř, vařená vejce.
Kopřivy nasekat, na ně zálivku a posypat krájenými vejci.

Pouť

Především pečená kachna nebo husa nebo vepřové se zelím červeným a bílým, s knedlíkem – všeho druhu (kynuté, bramborové, chlupaté …). Také svíčková, řízky se salátem. Hlavně se pekly pouťové koláče malé i velké, s různými nádivkami - do švestkových doma připravených povidel se dávalo trochu rumu, další byla maková, tvarohová, oříšková, jablková povidla a na to žmolenka (drobenka).

Posvícení

Koláče i koláčky, hnětýnky lité i vykrajované, třené i linecké.

Pekla se kachna nebo husa, která se předem vykrmila a pak bylo i výborné sádlo, kterým se mastily zbylé knedlíky se zelím, když už nebylo maso, to byla dobrota.

Vánoce

Peklo se vánoční cukroví, vánočka s rozinkami.

Dříve se dělával kapr na černo – vařil se syrob z cukrové řepy, přidával se do černé omáčky, ke které se jedla upečená vánočka. Vařila se rybí polévka, houbový kuba. Až později řízky z kapra a bramborový salát.

Narozeniny

Narozeninový dort, pečený doma jako piškot a zdobený. A dobré jídlo.

Dobré jídlo: knedlíčková polévka, řízky se salátem, knedlovepřozelo, svíčková, chlebíčky, bábovka, na přípitek víno, dobrá černá káva

Nejoblíbenější jídlo

Svíčková omáčka, rajská omáčka, řízek se salátem, kuře na cibuli a česneku, guláš, krupičková kaše, pečený králík, roštěnky, lívance, bramborák, amolety.

Zkrátka: „všechno dobré a zdravé, salát bez majonézy, řízky a také zeleninu mňam mňam“

Bramborové placky:

Hladkou mouku, semlít škvarky, vajíčko, trochu mléka, udělat malé bochánky, rozválet na placičky, péct na plechu na plotně.

Oblíbené brambory na loupačku:

Brambory vařím doměkka, oloupu je, posolím a baštím. Zapíjím je mlékem nebo podmáslím a baštím. Určitě nebudou žádné zažívací potíže. Dobrou chuť!

V rodině naší uživatelky paní M.K. se předává výtisk Kuchařky Anastasie B. Seidlové z roku 1919 a ručně psané Kuchařské předpisy tetičky a její maminky, z let 1930 až 1940. V Kuchařce A. B. Seidlové jsou nejen recepty, ale i různé dobré rady hospodyňkám. Například:

„*Míra másla a cukru*

Dával-li se do těsta cukr práškový nebo rozpuštěné máslo a máme předpis napsaný pro dekagramy, a hospodyňka nechce se vážením zdržovati, jest dobře, když se všecko na lžíce vyměří. Zajisté v každé domácnosti má hospodyňka pro každý hrneček jméno a proto, když si jednou vše vyváží, může vše na své nádobečky vyměřovati a nemusí se pak, když spěchá, s vážením zdržovati. – Do těsta jest lepší cukr tlučený než kusový, jelikož se však cukr při tlučení rozprašuje, jest lépe, koupí-li se cukr v kuse, ne příliš tvrdý. Na vál, na němž se dělají nudle, položí se papír, na něj struhadlo a cukru se za hodinu nastrouhá na dlouhý čas. Pak se proseje, dá do nějaké nádoby a jest vždy po ruce. Koupený cukr práškový není tak sladký jako domácí, jen bílkové pusinky se z něho nejlépe dělají. Dorty a jiné cukrovinky se mohou dělati z cukru doma připraveného, polevy na dorty z cukru práškového. Prozatím podávám začátečnicím tyto míry… Zavrchovatělá lžíce pšeničné krupičky váží dva dkg, vrchovatá lžíce krupičné mouky též dva dkg. Dva dkg *práškového cukru je více než zavrchovatělá* lžíce, šest dkg *strouhaného nebo tlučeného cukru jest méně než tři vrchovaté lžíce. 7 dkg tlučeného cukru jsou tři hodně vrchovaté lžíce. Dva dkg nového másla jest kousek jako větší vlašský ořech,* čtyry *dkg másla jest jako menší slepičí vejce. Šest dkg rozpu*štěného másla jsou čtyry lžíce. Tak a podobně si mladá hospodyňka všecko vyměřuje a za krátký čas má nejlepší míru v oku a ruce, takže se jí všecko podle té míry a váhy podaří. Znám hospodyňku, která i dorty a jiné cukrovinky dle míry a váhy v oku a ruce dělává a jsou výtečné. Hrneček může se vyměřiti na půl litru, koflíček na čtvrt a osminu litru, na desetinu litru nějaká sklenička, třeba od hořčice, a jest to také dobré.“

Recepty zde psané pečlivě popisují každý krok, jsou psány krásnou češtinou, nabízejí hospodyňkám různé varianty jídel a nabádají i k šetrnosti a využití všech surovin. Jeden recept jarní:

Důlkové koláčky: 7 dkg vittel a 7 dkg sádla třít, 2 žloutky, citr. kůru, 18 dkg mouky, 7 dkg cukru udělat těsto, pak malé kuličky dát na pomoučený plech prstem udělat uprostřed dulík a pect. Vychladlé do dulíku marmeládu a pocukrovat.
Zázvorky: 28 dkg cukru 2 celé vejce 2 žloutky ½ hod třít pak 28 dkg mouky trochu zázvoru na špičku nože spěšné soli 12 hod odpočinout.

„Důlkové koláčky:

7 dkg vittel a 7 dkg sádla třít, 2 žloutky, citr. kůru, 18 dkg mouky, 7 dkg cukru, udělat těsto, pak malé kuličky dát na pomoučený plech prstem udělat uprostřed dulík a pect. Vychladlé do dulíku marmeládu a pocukrovat.

Zázvorky:

28 dkg cukru 2 celá vejce 2 žloutky ½ hod třít pak 28 dkg mouky trochu zázvoru na špičkku *nože spěšné soli 12 hod odpočinout“*

„Kůzle nadívané a jinak upravené

Udělá se nádivka jako do holoubat nebo kůřete a nadije se tím předek kůzlete (plecka se však odříznou a mohou se druhý den usmažiti). Nadité kůzle se zašije, na pekáček se dá asi jako slepičí vejce kousek másla nebo sádla, když se rozpustí, předek se tam vloží, podleje troškou horké vody, peče asi půl druhé hodiny, při čemž se polévá šťavou, *do níž přidává se po trošce horké vody. Pak se rozkrájí, podleje* šťavou z pekáče a dají se k němu jako kompot sušené švestky, které se do měkka uvaří. Když jest rodina malá, obyčejně se upeče jeden den zadeček, druhý den se smaží plecka, třetí den se udělá *hrudíčko či předek s nádivkou, čtvrtý den se vaří hlavička, pličky a srdce s kouskem prorostlého vepřového masa, pak se masíčko s hlavičky obere, jazyk se vyndá, vepřové maso, plíce i srdce se usekají se syrovými játry, připojí se k tomu dvě namočené a vymačkané žemličky, půl lžíce soli, na špičku nože majoránky, štipek utřeného česneku, na špičku nože pepře, nové koření, na menší špičku nože zázvor, vše se pomíchá, kastrol vymaže sádlem asi jako velký ořech, míšeninka se tam vloží a peče se v troubě asi půl hodiny. Na stůl se k ní podávají brambory a zelí. Do polévky, v níž se masíčko vařilo, se dá dle počtu osob tolik lžic rýže a tak jest připraven velice dobrý oběd. Jindy se udělá kořínek na kyselo a jest též oběd. Plecko na paprice zadělané druhý den. Hrudíčko* může se na dílky rozděliti, *buď osmažiti nebo zadělati. Hlavička se obyčejně dělá s kořínkem, či, jak někde říkají, s osrdím. Pečený zadeček jest nejlepší. Tak se může kůzle i beránek na mnoho způsobů upraviti a důmyslná hospodyňka si zajisté ještě všecky předpisy rozmnoží dle chuti a poměrů domácích. Při nynější drahotě a nedostatku masa připojí do sekaninky více žemličky nebo strouhaného chlebíčka.“*

A o posvícení nesměly chybět posvícenské koláče, velice dobré:

„Na míse se utře do pěny půl kg nového a dvacet pět dkg převařeného másla (neb loje). Z trochy vlahého mléka a mouky, lžičky cukru a dvanácti dkg droždí udělá se pěkný kvásek a nechá kynouti. Pak se vykynuté kvasnice dají k utřenému máslu, připojí se osm žloutků, šest vrchovatých lžic cukru, lžíce citronové kůry, zavrchovatělá lžíce soli a tře se to pak několik minut. Po té se k tomu dá tři a půl kg mouky *a tolik vlahého mléka, aby, když se to prodělá, bylo z toho vláčné těsto. Pak se těsto tak dlouho vytlouká, až odpadává od mísy a na vařečku se nelípne, pak se nechá těsto hodně vykynouti. Z vykynutého těsta se dělají malé koláče jako předešle,* maží *se povidly, tvarohem a mákem. Z této porce jest jich na dvacet plechů. Musí býti připraveno půl kg máku, 1 kg povidel švestkových, tolikéž jablkových, 1 kg tvarohu a nějaká ještě míchaná povidla. Když tyto koláče dobře vykynou a dobře se v peci neb troubě upekou, jsou výtečné. Je to ovšem velká porce tři a půl kg mouky, je to však o posvícení, kdy má býti koláčů hodně mnoho a dobrých.“*

Nádivky např.: mandlová, oříšková, kaštanová, brusinková, švestková, jablková, maková, mák s tuřínem (nebo cukrovou řepou), tvarohová, perníkové sypání.

Ještě potřebná rada pro pečení koláčů v peci:

„Pekou-li se koláče v peci, začne se topiti pec, když jest asi na dva plechy koláčů hotovo. Hranice se udělá nejdříve doprostřed pece, když pak na

polo shořela, rozhrne se po celé peci, a když již vše shořelo, prohodí se to ještě rošťovou otýpkou a nechá se to vyhořet. Když již jsou všecky koláče hotovy a zkynuty, pec se vyhrabe a vymete pometlem a koláče se sázejí do pece. Jsou-li koláče ze dvojího těsta a je jich více plechů, tedy se méně mastné koláče upekou napřed a mastnější koláče se upekou, jak se říká, na druhý „sad". Když se dají koláče do pece, udělá se před pecí ze třísek tak zvaný přípal, aby koláče povrchu brzo zčervenaly. Za deset minut jsou v peci koláče upečeny, proto se musí u pece zůstati, a jakmile koláče zrůžovějí, hned se vyndají. Na druhé sázení se dají koláče dle následujícího předpisu a jsou velice dobré. Koláče potřebují dosti dobře vytopenou pec, aby rychle zčervenaly, neboť nikdy není koláč chutný, když jest příliš upečený, téměř usušený."

Další dobrota, tradiční masopustní pečivo.

„Boží milosti (křeháčky) dle babičky ze Šumavy

Na vál se dá neplný čtvrtlitr prosáté mouky, udělá se v ní důlek, dají se tam dva žloutky, dvě lžíce bílého vína, dvě lžíce kyselé husté smetany, na špičku nože soli, půl lžíce rumu a rovná lžíce tlučeného cukru. Těsto se na vále pomocí mouky prodělává, aby bylo o trochu slabší než na nudle, a pracuje se tak dlouho, až se leskne a dělají se puchýře. Mouky stačí na vše čtvrt litru. Těsto vypracované se rozválí na nůž silně, nakrájejí se pruhy, jako když se dělají nudle, pak se z toho udělají na osm centimetrů dlouhé kousky, v každém kousku se uprostřed prořízne malá dírka a konce kousku se jí prostrčí, aby to vyhlíželo jako ptáček. Také se může proříznutým otvorkem opačně ještě druhý konec prostrčit a jest to též velice hezké. Z toho jest třicet porcí. Též jest hezké, rozvá-lí-li se těsto jako na nudle, nakrájejí se větší a menší kolečka, dospod se dá větší, na povrch menší, pak se to vprostřed prstem přitlačí a dá smažit do rozpáleného omastku do růžova. Než se dává na stůl, posype se toto pečivo tlučeným cukrem. Jest to dobré a rychlé pečivo."

Recepty takto psané lahodí nejen oku a při dodržení doporučených postupů určitě i žaludku.

Z rodinné „tetiččiny" kuchařky opisuji tento recept:

Kapr v rosolu

„Kapr se opatrně oškrabe, vykuchá a nakrájí na díly a poleje se vařícím osoleným octem. Pak připraví se marináda: svaří se *ocet s vodou a bílým*

Kapr v rosolu.

Kapr se opatrně oškrabe, vykuchá a nakrájí na díly a poleje se vařícím osoleným octem. Pak připraví se marináda: svaří se ocet s vodou a bílým vínem přidá se všechna kořenná zelenina, cibule, pepř, bobk. list, koření, dymian a hřebíček. To vše se vaří asi ½ hodiny pak se koření a zelenina vyndají vloží se do toho kapr a zvolna vaří asi ¼ hodiny. Uvařený kapr se vyndá a nechá vychladnout. Do marinády se přidá masového rosolu nebo želatiny, procedí se a nechá ustáti. Když to trochu prochladne, všechen tuk se sebere a rosol se vyčistí bílkem. Pak se dá do formy trochu rosolu a nechá utuhnouti, ozdobí se zeleninou, vajíčkem, zalije rosolem a nechá opět ztuhnout. Nato se kladou kosky kapra, zalejí se rosolem, aby to bylo uplně zatopené a nechá do druhého dne ztuhnouti.

vínem, přidá se všechna kořenná zelenina, cibule, pepř, bobkový list, nové koření, dymian a hřebíček. To vše se vaří asi ½ hodiny, pak se koření a zelenina vyndají, vloží se do toho kapr a zvolna se vaří asi ¼ hodiny. Uvařený kapr se vyndá a nechá vychladnout. Do marinády se přidá masového rosolu nebo želatiny, procedí se a nechá ustáti. Když to trochu prochladne, všechen tuk se sebere a rosol se vyčistí bílkem. Pak se dá do formy trochu rosolu a nechá utuhnouti, ozdobí se zeleninou, vajíčkem, zalije rosolem a nechá opět ztuhnout. Nato se kladou kosky kapra, zalejí se rosolem, aby to bylo uplně zatopené a nechá do druhého dne ztuhnouti."

„Tetička" připravovala mnoho dobrot.

Polévky: játrová, mozečková,brzlíková, ragout se šunkovými knedlíčky, z vařených žloutků, z telecího masa, italská z rajských jablek s rýží, hrstková, bulharská, skotská, pórová, cibulová…

Masitá jídla: svíčková a la Francais, telecí kýta s uzenkami, skopová kýta na způsob zvěřiny.

Další: knedlík „Palfy" podávaný ke zvěřině, bramborové krokety, paštika z husích jater…

Nejvíc receptů je na sladkosti:

Čokoládový závin, jablkový dort, rumové kuličky, výborná štola, perník, mandlové rohlíčky, oříškové hubinky, mandlové houbičky, pracičky, zázvorky, biskupský chléb, větrníčky, ořechové štangle, marokanky, brambory, důlkové koláčky, bramborový závin, ječmenáček, bramborová bábovka, makovec, koláčky z ovesných vloček, ječmenné rohlíčky, ovocný chlebíček, máslové chlebíčky, levné dortíčky, preclíčky, taštičky, makový závin, jablkové taštičky, potápky, šohajky, máslové koláče, prsty, pišingr, bábovky, pusinky.

Možná, že i Vy máte ve své rodině podobný poklad, který předáváte z pokolení na pokolení.

Náš příspěvek zasíláme koncem dubna, a protože příroda nás opravdu nešetří, sluníčko střídají mraky a déšť a sníh a vítr, přikládáme proto recept na

„Lék proti kašli: 2 lžíce feniklu vaří se zvolna v ½ litru vody ½ hodiny. Pak se to scedí, dá se z jednoho citronu šťáva, 2 lžíce medu a 10 dkg cukrkandru a nechat přejít var. 2 lžíce 3x denně užívat."

Přejeme Vám pevné zdraví a pěkné jaro

Za klienty domova pro seniory Anička

Kdo se učí, nestárne

Parafráze na slogan, že „kdo si hraje, nezlobí" mi zní v uších vždy, kdy „máme naši univerzitu". Ano, máme naši univerzitu. Jde o „… všeobecné, zájmové a neprofesní vzdělávání na vysokoškolské / univerzitní úrovni, které univerzity / vysoké školy již tradičně řadí do nabídky celoživotního vzdělávání." Tak se to píše na úvodní webové stránce e-senior.cz.

Již od roku 2012 je v Blatné součástí vzdělávacích projektů SOBu také Virtuální univerzita 3. věku (= VU3V). Garantem VU3V je Česká zemědělská univerzita Praha. Studentky a studenti se scházejí v době zimního semestru ve čtvrtky od začátku října do až poloviny prosince, v letním semestru od února do poloviny dubna.

Besídka VU3V

Jednu z přednášek jsme museli přesunout na středu. Šťastná to středa, protože to bylo 8. března. A protože 8. 3. je Mezinárodní den žen (mezinárodně uznávaný svátek stanovený Organizací spojených národů již v roce 1908), měli jsme i my slavnostní setkání včetně malé besídky. Tu pro nás připravily Marjánka a Marie z Bělčic.

Hledáme své předky s VU3V

Po poslední přednášce se konalo setkání s paní Helenou Voldánovou, která připravovala pro VU3V kurz „Hledáme své předky" a ten jsme měli na programu v zimním semestru. Helena Voldánová je spoluautorkou studijního kurzu o genealogii, podílela se na vzniku televizních cyklů např.: „Hledáme své předky", „Tajemství rodu". Nejen, že studentkám a studentům představila genealogickou společnost, zopakovala, jak hledat své předky, ale vysvětlila i některé zákonitosti genealogie, osvětlila způsob hledání zpráv o našich předcích.

Také přiblížila cesty k získávání cenných informací. Původně dohodnutý čas na besedu samozřejmě nestačil, zájemci z řad studentů naší univerzity, kteří „si dělají své rodokmeny, rodinné kroniky“, pak využili osobního setkání a individuálních konzultací s Helenou Voldánovou.

Školní exkurze VU3V

V letošním dubnu ukončí šestý kurz VU3V celkem 11 studentek, které si ve čtvrtek 11. května dojedou pro své diplomy na slavnostní promoci do Prahy. V době, kdy čtete tyto řádky, platí, že si diplomy už dovezly domů.

Ke vzdělávání ve škole (v našem případě ve velké klubovně Komunitního centra Blatná) patří také školní exkurze. A tak jsme cestu na promoci spojili s exkurzí na Vyšehrad. Proč právě na Vyšehrad? Jednoduše proto, že v letním semestru probíhal kurz „České dějiny v souvislostech“ a Vyšehrad je místem, které je snad více než jiné spojené s naší historií. Druhou exkurzi máme naplánovanou na srpen, kdy cestu za historií spojíme s divadelním představením před otáčivým hledištěm v Českém Krumlově.

Co VU3V přináší?

U studentek a studentů VU3V je nepřehlédnutelné zaujetí a touha naučit se něco nového. Zjistit, co, proč, kdy a jak se něco událo, proč se to tak nazývá, užívá, mění se, co to pro dnešní svět znamená nebo by mohlo znamenat. Už nemusí „šprtat pro lepší známky“, už není povinností „zase ta škola“, ale je to místo setkávání s vrstevníky, společenská událost, kde se jakoby mimochodem dozvědí spoustu zajímavých věcí, které vlastně znají i neznají. Informace, které potřebují i nepotřebují, chtějí pochopit a využít, dozvědět se novinky i si zopakovat všeobecně známé věci. Prostě zajímá je vše, co naše životy obohacuje.

Jsem jim vděčná za tu energii, kterou vkládají do učení se, za nadšení, které šíří kolem sebe, jsem jim vděčná za radost, kterou mají z nových znalostí. Ráda se nechávám „nakazit“ optimismem, že není pozdě stále se učit něco nového. Milé studentky a milí studenti naší univerzity, děkuji Vám.

Radka Vokrojová

Klub šikovných rukou

V letošním roce se klub šikovných rukou sešel před Velikonocemi s cílem vyrobit tolik potřebné a nezbytné vybavení pro jarní výzdobu. Samozřejmě pro celoroční výzdobu, záleží jen na fantazii a dozdobení, naaranžování. Jednalo se o další kurz pletení z pedigu s lektorkou Danou Koubkovou. Další lekci plánujeme, ale termín doposud není stanoven. Členky neformálního klubu budou včas informovány.

Společnost Agro Mráz opakovaně poskytl pro konání klubu prostory v areálu na Mačkovské resp. v Jiráskově ulici. Jedná se zrekonstruovaný objekt s veškerým vybavením, které si můžete pronajmout např. na konání oslav narozenin nebo setkání abiturientů. Členky „Klubu šikovných rukou“ děkují.

Radka Vokrojová

Uzávěrka příjmu příspěvků do červencového vydání SOBáčka č. 57 je v pondělí 10. července 2017

Netradiční první máj

V pondělí 1. května zval hrdliččin hlas … tedy zval Jan Matěj Rak se svou kytarou na koncert do Blatné, který se konal v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Nová doba přináší nové možnosti, a tak mohlo několik desítek posluchačů netradičním způsobem přivítat květen, měsíc lásky.

Děkujeme farnosti za umožnění koncertu, děkujeme Janu Matěji Rakovi, že podpořil tuto benefiční akci, na závěr děkujeme posluchačům, pro které to bylo jistě příjemně prožité sváteční odpoledne.

Za organizátory
Radka Vokrojová

Kronika obcí

V zámku v Oseku, se v sobotu 1. dubna 2017 konala oslava 625 let od první písemné zmínky o Oseku. Čestnými hosty na této oslavě byli paní PhDr. Jana Vačkářová, populární herečka Valérie Zawadská a senátor Karel Kratochvíle. K této příležitosti vydala Obec Osek brožuru se stručným historickým výtahem o obci, s názvem Jak to tenkrát (asi) bylo, kterou napsala paní Vačkářová. Součástí slavnostního odpoledne byla výstava historických fotografií z obce, zapůjčených od místních občanů. Nechyběla autogramiáda, hudba v podání Osečanky, prohlídka zámku a občerstvení.

Knihu s názvem „Kronika“ vydala vlastním nákladem PhDr. Jana Vačkářová. Právě v Kronice jsou zmínky nejen o Oseku, ale také o Radomyšli, Velké Turné, které jsou členskými obcemi SOBu.

Radka Vokrojová

Svazek obcí Blatenska je zapojen do projektu Svazu měst a obcí ČR se zkráceným názvem CSS.

CSS „Centrum společných služeb“

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Svaz měst a obcí SMO ČESKÉ REPUBLIKY

Úřední hodiny CSS:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

Po předchozí telefonické dohodě kdykoliv i mimo úřední hodiny.

Dana Vohryzková
Manažerka CSS
Tel.: 607 032 192
e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Ing. Radka Vokrojová
Specialista pro rozvoj mikroregionu
Tel.: 728 881 358
e-mail: blatensko@blatensko.eu

První písemné zmínky o obcích

Katovsko

V minulém čísle našeho zpravodaje zůstalo při výkladu k první písemné zmínce o Bratronicích opomenuto Katovsko, které je jejich místní částí. Autor se za toto nedopatření čtenářům omlouvá a vynasnaží se napravit své opomenutí nyní.

Datace první písemné zmínky o Katovsku není zcela jednoznačná. Do psané historie vstupuje tato lokalita za dramatických okolností. Bylo to v době po smrti krále Albrechta Habsburského (1439), který se nedožil dědice, neboť jeho syn Ladislav se narodil až po otcově smrti a byl proto zván Pohrobek. České království, které se teprve vzpamatovávalo z půldruhého desetiletí husitských válek, se ocitlo bez panovníka a v zemi opět propukly lokální boje mezi katolíky a kališníky. Nejinak tomu bylo na Strakonicku, které představovalo baštu katolické strany. V jejím čele zde stál nejvyšší představitel johanitů pan Václav z Michalovic sídlící na strakonickém hradě. Jeho vojsko tvořili drobní šlechtici z okolí se svými družinami, kteří se tak přirozeně stávali terčem útoků kališnických protivníků. Jedním ze služebných šlechticů strakonického pána byl i Štěpán z Katovska. Jeho sídlo tak přepadly oddíly kališnicky orientovaného královského města Vodňan a způsobily mu značné škody. Václav z Michalovic se svého služebníka zastal a město zažaloval. Rozsah škod, které Štěpánovi na jeho majetku vznikly, vylíčil ve stížnosti sepsané před 9. 3. 1444. Uvádí, že *„najprve pobrali mi panoši mému Štěpánovi z Katovska koně i tvrz mu vybrali... a toho všeho vzatku na koních, na klenotech i na zbroji i také na rúše choděcím, na sukních panenských drahých s kunami, na perlovém věnci, na prstenech i na jiných klenotech těch panen sester jeho vzali, najmíň počítajíce za půl druhého sta kop grošů.“* K útoku na Katovsko tedy došlo buď na konci roku 1443 či spíše skutečně počátkem vojenské sezóny roku 1444. Ten pak můžeme s nutnou opatrností pokládat za datum první známé písemné zmínky o Katovsku. Otázkou je, zda se zde již tehdy nacházela ves, nebo jen panské sídlo, o němž můžeme na základě citovaného pramene jednoznačně prohlásit, že mělo charakter tvrze. S největší pravděpodobností při ní fungoval hospodářský dvůr, který na rozdíl od tvrze přetrval až do 16. století. V roce 1569 je zmiňován *„dvůr neb popluží řečené Katovsko“*, který patřil Janu Horčicovi z Prostého na Bratronicích. Později ho koupil nejvyšší mistr johanitů Kryštof starší z Vartenberka a připojil ke strakonickému panství, ale jen nakrátko. Již 5. 6. 1586 dvůr pro nevýnosnost prodal Janu Horčicovi zpátky. Od té doby náleželo Katovsko trvale ke statku Bratronice. V jeho popisu a urbáři z roku 1611 ale vůbec nefiguruje. Nejspíše byl dvůr pro již zmíněnou nízkou rentabilitu zrušen a jeho pozemky připojeny k hospodářskému dvoru bratronickému. Na části těchto pozemků ale později vznikla osada, uváděná v berní rule k roku 1654. Tehdy zde byli dva zahradníci (hospodáři s minimální nebo žádnou výměrou půdy), jmenovitě Adam Hartman a Jan Letošník, a jedna pustá zahradnická usedlost zvaná Michalovská. Obnoven byl posléze i panský dvůr. Odhad statku Bratronice ze září 1739 uvádí, že *„při témž dvoře vynachází se ratejna, kuchyň a chlívy, na druhý straně stodola o jednom mlatě, pak starý ovčín a při vratech chlívce pro svinský skot. Tento dvůr jest od kamene vystavěný, šindelem přikrytý a roubením ohrazený...“* Vrchnost tu chovala 3 dojné krávy, 10 jalovic, 1 plemenného býka, 10 mladých volků, 4 plemenné (další 2 měl u sebe ovčácký mistr) a 2 jalové svině, 8 krůt s krocanem, 7 husí s houserem, 9 kachen s kačerem a 32 slepic s kohouty. Ke dvoru náleželo téměř 80 ha polí, ovocný sad a ovčín s maximální kapacitou 300 ovcí, obsazený ale jen 191 kusy ovčího dobytka. U dvora pak stály čtyři poddanské usedlosti tvořící ves Katovsko. Hospodařili na nich Matěj Vokroj, Tomáš Kuták, Tomáš Plechatý a Havel Němeček povinovaní potažní robotou. Dvůr a čtyři usedlosti zachycuje i josefské vojenské mapování z let 1764–1768 a takzvaný císařský otisk mapy Stabilního katastru z roku 1837. Osada Katovsko neměla v této době své katastrální území a příslušela k Bratronicům, na které navazovala i číslováním domů.

Čečelovice

První známé, vzhledem k nezaměnitelnosti místního názvu nezpochybnitelné zprávy o Čečelovicích spadají do roku **1412** a jsou hned dvě. Starší je datována 1. 3. 1412 a souvisí s donací platů z Čečelovic (*Czeczelowicz*), Nebřehovic a Řepice bratry Chvalem, Buzkem a Kunašem z Machovic řepickému kostelu. Mladší je podobného charakteru. Pochází z 15. 11. 1412, kdy Vlastěj, jinak Vlášek z Kruhu daroval kostelu v Jiníně 7 kop grošů platu na olej do lampy takzvaného věčného světla za spásu duše svého zemřelého bratra Jana, který býval jinínským farářem. Obě uvedené zprávy dokládají, že již před husitskými válkami byly Čečelovice majetkově rozděleny. V 16. století patřil díl vsi ke statku Bezděkov, později příslušela část vsi k panství Střelské Hoštice a část ke statku Bratronice, což trvalo až do zániku patrimonijní správy v roce 1850.

Doubravice

Doubravice patří v českých zemích k rozšířeným místním jménům. Je odvozeno od slova „doubrava“ – dubový háj. Na Strakonicku jsou hned dvě Doubravice, jedna u Volyně a druhá na území novodobého Svazku obcí Blatenska. Je přirozené, že první písemné zmínky o obou těchto obcích souvisí s velmožským rodem Bavorů erbu střely, který měl v Pootaví velkou pozemkovou držbu a zasloužil se o dokončení kolonizace této oblasti. Již v roce 1253 je připomínán jistý Haberk z Doubravice, po něm Vojtěch (1274) a další Haberk (1317–1329), kteří patřili ke služebné šlechtě Bavorů. Ti se ale s největší pravděpodobností psali po Doubravici u Volyně, kde se dodnes nachází věžovitá tvrz středověkého původu.

Regionální souvislosti ukazují na to, že první známá písemná zmínka týkající se Doubravice na Blatensku, je ta, která pochází z **25. 6. 1357**. Tehdy dal císař a král Karel IV. zvláštní listinou Vilémovi ze Strakonic právo, aby mohl od své sestry Markéty, manželky Hynka Hlaváče z Dubé, vyplatit ves Doubravici (*Doubrawicze*) a blízké Třebohostice (*Trzebohosczycze*) a odevzdat je svému synovci Baškovi z Blatné. Současně se panovník vzdal všech nároků k tomuto zboží a potvrdil Baškovi jeho držbu. K uvedenému datu jako k první písemné zmínce se rovněž správně hlásí obec Doubravice ve své webové prezentaci.

Za nejstarší známý doklad existence **Nahošína**, který je místní částí obce Doubravice, bývá považován zápis v urbáři strakonického panství z roku 1569. Dochované prameny ovšem umožňují posunout ji téměř o jedno století dále do minulosti. K **14. 5. 1484** je totiž datována listina, jejímž prostřednictvím potvrzují strakoničtí johanité prodej platu z popluží (panské půdy) v Nahošíně (*Nahossinie*) Havlovi z Činova, písaři na Rabí, a budětickému faráři.

Hajany

Na počátku psané historie Hajan stojí sousedský spor Budislava z Rožmitálu a Habarta ze Lnář. Roku **1318** žaloval Budislav u zemského soudu Habarta pro škody, které mu způsobil na jeho majetku v Hajanech (*in Haynyech*). Další podrobnosti sporu ovšem již nejsou známy. Otázka první písemné zmínky je sice vyřešena, ale pro úplnost dodejme, jaký byl další majetkový vývoj vsi.

Z citované zprávy se dozvídáme, že počátkem 14. století patřily Hajany k rožmitálskému panství, jež bylo ve vlastnictví jedné z větví velmožského rodu Buziců erbu sviní hlavy. V následujícím období se ves stala načas samostatným zbožím. Roku 1393 tu měl majetek Vilém ze Želče. Z jeho dříve neobhospodařovaných pozemků byly tehdy přiznány desátky kostelu v Kocelovicích. Když zemřel, byl jeho majetek v Hajanech (*in villa Hayany*) prohlášen roku 1406 za odúmrť a připadl králi, který ho nejprve daroval 21. 6. 1407 klášteru dominikánů v Ústí nad Lužnicí (dnes Sezimovo Ústí). V říjnu téhož roku ale své právo k odúmrti v Hajanech odevzdal Milotovi z Kravař. Zboží ovšem zřejmě zůstalo i nadále ve vlastnictví dominikánů, kteří ho roku 1415 prodali Přibíkovi řečenému Kodera ze Žestovic. Blíže neznámým způsobem získal posléze Hajany Hrdoň z Maršovic a usadil se tu. Roku 1430 je titulován *„Hrdon z Marssowicz sedienim v Hagianech“*. Po Hrdoňově smrti zdědila zboží jeho vdova Eliška z Kojákovic, která se o něj v roce 1463 soudila. Patrně chtěla potvrdit majetkové nároky své a svých dědiců, neboť během husitských válek a bojů mezi katolíky a kališníky v době před nástupem krále Ladislava Pohrobka (1439–1453) se majetkoprávní vztahy v důsledku přerušení činnosti soudů staly nepřehlednými a mnohdy postrádaly řádný právní podklad. Soud potvrdil transakce provedené někdejším vlastníkem, dominikánským klášterem v Sezimově Ústí, které

Eliška zpochybňovala, uznal ale i její práva a současně také nařídil, aby byli z poddanství propuštěni lidé náležející Lvovi z Rožmitálu a Blatné, kterého v této věci zastupoval jeho služebník Žákavec. To je vůbec první doklad, že k Hajanům měla nějaká práva blatenská vrchnost, ačkoli nevíme, jak k nim přišla. Možná byly v 15. století Hajany rozděleny na dva díly, z nichž jeden náležel Hrdoňovi a Elišce, druhý pánům z Rožmitálu. Nejpozději od poloviny 16. století, pravděpodobně ale již dříve, se však ves stala natrvalo součástí panství Blatná a zůstala jí až do zániku patrimonijní správy v roce 1850.

Hlupín

Nejstarší známá písemná zmínka o vsi pochází z roku **1382**, kdy bylo u dvorského soudu za odúmrť provoláno zboží v Mladíkově (u Vacova) po Martinovi z Hlupína (*Martinus de Hlupyna*). Šlechtické zboží existovalo v Hlupíně i v 15. století. Majetková práva ke vsi byla podobně jako v mnoha jiných případech rozdělena mezi více osob. Před rokem 1400 patřila její část, jmenovitě jeden poddanský dvůr s platem ve výši 1 kopy grošů spolu se třemi dvory v Lažanech, Svatoborovi z Chocomyšle. Po něm získal obojí Předota z Komonic. Když se pak roku 1404 projednávala odúmrť po Svatoborovi, byl Předota dotazován, jakým právem zboží v Lažanech a Hlupíně drží. Zda své nároky úspěšně obhájil, není známo.

Jinou část vsi držel Diviš z Talmberka, po němž ji zdědila dcera Ofka. Roku 1460 již nežila a nároky po ní hájil u dvorského soudu její příbuzný Štěpán z Talmberka proti Olkmarovi z Neznašov, jehož práva k Hlupínu se snažil zpochybnit. Olkmar totiž získal zdejší zboží zápisem od Přibla z Mladějovic a tomu jej zase zastavil Petr z Talmberka, bratr Divišův. Štěpán chtěl dokázat, že jsou tyto majetkové transakce neplatné, neboť Petr držel majetek v Hlupíně s Divišem v takzvaném nedílu, to jest společně se stejnými dispozičními právy. Neměl tudíž dle mínění Štěpánova právo zboží zastavit, když mu k tomu Diviš nedal svolení (byl pravděpodobně již po smrti, takže ho ani dát nemohl). Soud ale námitky Štěpána z Talmberka neuznal, protože naopak podle něj Petr právo majetek zastavit měl, jestliže k němu držel stejná dispoziční práva (a za předpokladu, že jeho bratr již nebyl naživu). Potvrdil tedy nároky Olkmara z Neznašov.

Další požitky, konkrétně 7 kop grošů ročního platu, plynuly z Hlupína (*in villa Hlupyn*) strakonickým johanitům. V roce 1403 však tento plat spolu s dalšími prodal generální převor řádu Jindřich z Hradce se souhlasem všech komturů českého převorství a konventu ve Strakonicích, aby tak získal prostředky na zakoupení druhé poloviny tamějšího hradu a panství.

Nejpozději od roku 1562 až do konce patrimonijního období (1850) patřil Hlupín k panství Střelské Hoštice.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

- Národní archiv, fond *Desky zemské větší*, 13, fol. A 22; 163, fol. K 26v – K 29v, L 11v – L 12r; 250, G 28.
- Národní archiv, fond *Řád maltézský – listiny*, inv. č. 2419, 2459, 2490, 2712. Dostupné on-line z monasterium.net/mom/home.
- Státní oblastní archiv v Třeboni, fond *Historica Třeboň*, inv. č. 2012, sign. 1533. Dostupné on-line z digi.ceskearchivy.cz/
- Státní oblastní archiv v Třeboni, fond *Velkostatek Strakonice*, ukn 1244.
- Státní oblastní archiv v Zámrsku, fond *Rodinný archiv Černínů-Morzinů*, inv. č. 2172, kar 146.
- DVORSKÝ, František – EMLER, Josef (edd.), *Reliquiae tabularum terrae citationum vetustissimae, Nejstarší zbytky desk zemských půhonných*, Praha 1868, s. 9, č. 46.
- EMLER, Josef (ed.), *Reliquiae tabularum terrae regni Bohemiae anno MDXLI igne consumptarum (Pozůstatky desk zemských království Českého r. 1541 pohořelých)*, díl II., Praha 1872, s. 298, 327–328.
- FRIEDRICH, Gustav (ed.), *První kniha provolací desk dvorských z let 1380–1394*, in: Archiv český, díl XXXI., Praha 1921, s. 124, č. 14.
- FRIEDRICH, Gustav (ed.), Druhá kniha provolací desk dvorských z let 1395–1410, in: Archiv český, díl XXXV., Praha 1935, s. 243–244, č. 29, s. 284–285, č. 52, s. 488, č. 74.
- HAAS, Antonín (ed.), *Berní rula 27, Kraj prácheňský*, I. díl, Praha 1954, s. 145.
- SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen: statistisch-topographisch dargestellt*, VIII sv., Prachiner Kreis, Praha 1840, s. 140–141.
- *Císařské otisky Stabilního katastru*. Dostupné on-line z archivnimapy.cuzk.cz.
- *Kartotéky Augusta Sedláčka*. Dostupné on-line z www.augustsedlacek.cz.
- *Mapy josefského vojenského mapování*. Dostupné on-line z oldmaps.geolab.cz.
- www.doubravice.eu.

Z historických pramenů

Studentská nadace P. Františka Švůgera z Kasejovic

Syn František se narodil 21. 2. 1804 v Kasejovicích č.p. 25 do rodiny řeznického mistra Františka Švůgera (alternativně Švůkra nebo Schwugera), řečeného Solnár (24. 11. 1760 – 18. 8. 1823) a Kateřiny Šollové (13. 6. 1773 – 4. 12. 1836). Pokřtěn byl téhož dne ve farním kostele sv. Jakuba Staršího kaplanem Tomášem Rubringerem. Základní (triviální) vzdělání získal na dvoutřídní farní škole v rodném městečku. Roku 1814 byl pak na doporučení jejího řídícího učitele Václava Vavříka a katechety, vlastenecky smýšlejícího a vzdělaného kasejovického kaplana Antonína Vitouška poslán na studia do Plzně. Zde navštěvoval nejprve trojtřídní normální školu a pak gymnázium. Peripetie, které studium doprovázely, popisuje ve své biografii zaznamenané do kasejovické farní kroniky. Na normální škole jej ve studijním úsilí pozitivně ovlivňoval žák vyššího ročníku, spolurodák Antonín Ladmann. Dokázal ho přimět, aby *„bděl dnem i nocí nad knihami“*, což přineslo své ovoce v podobě vyznamenání na konci druhého i třetího ročníku. Když ale Ladmann odešel na další studia do Prahy, vše se změnilo k horšímu, jak Švůger sebekriticky přiznává. Pod vlivem svého spolubydlícího, rovněž kasejovického rodáka s příznačným příjmením Kratochvíl, pozapomněl na dobré mravy, oddal se zahálce a nevázanému životu. Projevilo se to špatnými studijními výsledky, zvláště v latinských kompozicích, kde *„vždy obsadil poslední místo a na konci obou pololetí druhé třídy byl proto kárán“*. Třetí ročník dokonce musel kvůli latině opakovat, ale do školy docházel jen několik týdnů. Studium ho omrzelo a přistupoval k němu s odporem. I otci zřejmě došla trpělivost a povolal syna roku 1819 zpátky do Kasejovic, aby mu pomáhal v živnosti, k níž patřil i nákup a prodej vepřového dobytka. Mladý František se za tímto účelem, bezpochyby v doprovodu nějaké dospělé osoby, vydal až do moravské Kroměříže. Studenti, kteří se toho roku vraceli na prázdniny do Kasejovic a zejména Švůgerův přítel Ladmann, v něm však znovu podnítili touhu studovat. Svou roli v tom dost možná sehrálo i to, že si alespoň nakrátko vyzkoušel otcovské řemeslo. Mohl si tak uvědomit, jaké obzory a možnosti uplatnění se mu otevřou, když studia dokončí. Nastoupil tedy opět na gymnázium, ale nikoli do Plzně, nýbrž do Písku, kde studoval čtyři roky. Poté se již ubíral směrem ke kněžství. Na pražské Karlo-Ferdinandově univerzitě absolvoval povinný rok filosofie a pak tamtéž čtyřleté studium bohosloví s výjimkou druhého ročníku, který vychodil v Českých Budějovicích. Tam byl také o svátku sv. Bartoloměje, v pondělí 24. 8. 1829, vysvěcen diecézním biskupem Arnoštem Konstantinem Růžičkou na kněze.

Jeho prvním působištěm se staly Chudenice na Klatovsku, kam nastoupil jako fundační kaplan u faráře Kašpara Němečka. Z Chudenic byl roku 1831 přeložen ve stejné funkci do rodných Kasejovic k faráři Antonínu Havlíčkovi. V roce 1833 získal místo expozity čili exponovaného kaplana v Zavlekově na panství Nalžovy hraběte Ludwiga Taafe. Vykonával tedy samostatnou duchovní správu, ale podléhal faráři v blízkých Hradešicích. Teprve v roce 1840 obdržel vlastní farnost, a to v Kadově, kam ho presentoval hrabě Klemens Wenzel Lincker von Lützenwick, majitel panství Lnáře, k němuž náležely i Švůgerovy rodné Kasejovice. Slavnostně instalován byl 10. 4. 1840. V Kadově působil

čtrnáct let, načež jej stejný patron presentoval 13. 8. 1854 na faru do Kasejovic. Biskup jej na novém beneficiu konfirmoval dne 26. 8. a 3. 9. byl František Švůger slavnostně instalován. Když se z Kadova stěhoval, vyprovodili jej jeho bývalí farníci až ke kapličce sv. Jana Nepomuckého u vsi Pole, poté, co jim naposledy požehnal a obdržel od nich písemné poděkování za duchovní službu. V Kasejovicích pak byl za vyzvánění zvonů v doprovodu muzikantů a školní mládeže v čele se správcem místní farní školy Josefem Brožem a pomocným učitelem Ondřejem Kopalem uveden do kostela, kde pronesl kázání a odsloužil mši.

Jaké pocity asi měl, když se vracel do rodného městečka, mezi lidi, které znal a od nichž očekával úctu a pomoc? Dle slov jeho kaplana Jana Josefa Jelena byl ale záhy poměry v Kasejovicích spíše zklamán, i když o tom nemůžeme říci nic určitého. *„Do vlastního přišel, ale svoji ho nepřijali“*. Tak to slovy sv. Jana Evangelisty vyjádřil P. Jelen ve farní kronice, kterou za Františka Švůgera vedl, a dodal okřídlené úsloví *„Nemo in patria propheta“* (Nikdo není doma prorokem).

Ve svém úřadě si P. Švůger počínal jako svědomitý a zodpovědný správce svěřených duší a majetku. Jak v Zavlekově, tak v Kadově i v Kasejovicích se snažil o to, aby byly kostely opravené a vybavené novým bohoslužebným náčiním a textiliemi, fary dobře obyvatelné a farní úřady měly potřebné úřední knihy, zejména nové matriky. V době jeho působení v Kasejovicích jako faráře došlo zejména ke stavební úpravě kostela. K věži bylo roku 1856 přistavěno venkovní kryté schodiště a nad takzvanými ambity při kněžišti zbudovány malé kruchtičky. V následujícím roce nechal farář přenést zvony ze staré, notně zchátralé dřevěné zvonice na věž a zvonici zbořit. Na jejím místě byla postavena současná výklenková kaplička tvořící protějšek k již existující kapličce se sochou sv. Antonína Paduánského. V souvislosti s přenesením zovnů byl přelit puklý velký zvon a posvěcen ke cti sv. Klementa a Anny, křestních patronů hraběcích manželů Klemense Wenzela a Anny Linckerových von Lützenwick, jimž František Švůger mimo jiné vděčil za presentaci na faru do Kadova i Kasejovic. Roku 1858 byly pořízeny nové dveře na hřbitov a v roce 1861 vysazeny u hlavního vstupu do areálu kostela kaštany. V následujících letech se pak farář soustředil spíše na nákup a opravy kostelního zařízení. Za četné zásluhy v duchovní správě se mu dostalo vyznamenání, když jej biskup jmenoval 15. 7. 1867 osobním děkanem.

Doba, během níž František Švůger v rodném městečku jako farář působil, byla obdobím politického a společenského uvolnění po pádu Bachova absolutismu. I na malých městech se začal rozvíjet spolkový život. Nejinak tomu bylo v Kasejovicích. Roku 1861 zde vznikl čtenářský spolek, který ale neměl dlouhého trvání. Životaschopnějším se ukázal zpěvácký spolek „Čech“, jenž měl již na počátku 48 členů.

P. Švůger byl v Kasejovicích rovněž svědkem a účastníkem řady dalších významných událostí, ať pozitivních či negativních. Městečko například trápily časté požáry. Přímo o svátku sv. Jakuba Staršího, patrona kasejovického farního kostela, dne 25. 7. 1854, vyhořelo 46 domů. Sotva se Kasejovičtí vzpamatovali, zasáhl 4. 5. 1856 červený kohout městečko znovu. Bylo to právě, když se v čele s farářem vraceli procesím z pouti ke kapli sv. Vojtěcha v Boučku. Tentokrát vyhořelo 36 domů. Teprve poté, co byl v Kasejovicích roku 1878 založen dobrovolný hasičský sbor, dařilo se ničivou sílu ohně mnohem lépe zvládat. To už je ale jiná doba.

P. Václav Švůger, synovec P. Františka Švůgera a jeden z uživatelů jeho nadace (Fotoarchiv děkanství Kasejovice)

Z církevního i společenského hlediska významnou událostí byla určitě návštěva českobudějovického biskupa Jana Valeriána Jirsíka dne 24. 8. 1855, konaná v rámci kanonické vizitace diecéze a spojená, jak bylo obvyklé, s biřmováním.

Za faráře Švůgera rovněž došlo k úpravě farního obvodu, když byla roku 1862 obec Metly přifařena do Hvožďan. Odmítala totiž přispívat na provoz a opravy pro místní děti vzdálené kasejovické farní školy a požádala o přeškolení do Starého Smolivce ve hvožďanské farnosti. Škola v Kasejovicích posléze prošla významnou přestavbou, která jí dala prakticky současnou patrovou podobu. Základní kámen byl položen roku 1866, kdy Rakousko vedlo válku s Pruskem, a jiný kámen s tímto letopočtem osazen do nároží naproti kostelu, kde je k vidění dodnes.

Mezitím také převzala roku 1862 obec městečka Kasejovic od velkostatku Lnáře patronát nad poutní kaplí v Boučku a podnikla její opravu. Na oltář kaple pořídila při té příležitosti současný obraz sv. Vojtěcha od Františka Mikule z Jinína.

Druhá polovina 19. století byla dobou vypjatého nacionalismu, který zasahoval do všech oblastí veřejného i soukromého života. Nevíme sice, jak se P. Švůger k tomuto trendu stavěl, našel se ale nejméně jeden člověk, který mu vyčetl nízkou míru vlasteneckého uvědomění. Svědčí o tom následující krátká zpráva, která se roku 1862 objevila v Národních listech: *„My* Čechové nejlépe cítíme, co jsme stavu kněžskému *povinnováni, protož není také žádného stavu, kterýby od nás jmenovitě od nás vlastimilů tak ctěn a vážen byl jako kněžstvo. Tím* více se nás to vždy nemile dotýká, když mezi námi se *který odcizuje, poněvadž takový příklad nejvíce národ demoralisuje. Z té příčiny nesouhlasíme s jednáním veleb. pana faráře P. Franz Schwuger, který v naší výhradně české osadě píše německé křestní listy, ačkoliv matrika, jakž doufáme, bude česká. Uvádíme zde příklad toliko jeden pád, a sice křestní list Anny dcery Matěje Čejky z Chlomku, jenž jest datován od 17. dubna 1862 pod Nro. Exh. 61.“*

Je pravdou, že František Švůger absolvoval německo- a latinskojazyčná studia, sotva jej ale k upřednostňování němčiny při vystavování křestních listů vedlo nedostatečné vlastenecké cítění a chybějící smysl pro podporu českého jazyka. Jako úředník církevní správy dobře věděl, že křestní listy jsou často předkládány státním orgánům, které úřadovaly výhradně německy. Držiteli by asi nebylo moc platné, kdyby německy mluvícím úředníkům předložil česky psaný dokument. Naopak čeští úředníci museli němčinu ovládat a poradili by si s ním. Postup kasejovického faráře byl tudíž spíše jen pragmatický, nikoli programově nevlastenecký.

P. Františka Švůgera trápil špatný zrak. To byl patrně jeden z důvodů, proč s výjimkou autobiografické části nevedl osobně farní kroniku, ale pověřil tímto úkolem kaplana Jelena, jak již bylo zmíněno. Týž také takřka výhradně zapisoval do matrik. Až dne 20. 9. 1867 se farář podrobil u Dr. Josefa Hasnera v Praze oční operaci. Zákrok byl úspěšný a již po 24 dnech se P. Švůger vrátil domů. K 4. 5. 1870 však odešel pro pokročilý věk na odpočinek. Ponechal si roční důchod ve výši 418 zlatých 63 krejcarů z vykoupeného desátku kasejovické fary a přestěhoval se ke svému švagrovi Josefu Tingerovi do č.p. 74. Zde ale již 2. 10. 1870 ve věku 66 let zemřel. Svátost nemocných mu udělil stávající kasejovický kaplan Antonín Jůzek a pohřben byl 5. 10. na farním hřbitově blatenským děkanem Jindřichem Hausnerem.

Studentská nadace

Dnes již asi jen málokdo, pokud vůbec někdo z Kasejovic o P. Františku Švůgerovi ví. Ale před takovými sto lety bylo jeho jméno jistě pozitivně zapsáno v paměti obyvatel města kvůli dobročinným nadacím, které zřídil v závěru svého života. Šlo o tři nadace, pro něž určil kapitál v celkové výši 12 000 zlatých konvenční měny ve formě dluhopisů s pětiprocentním úrokem, které byly k 1. 11. 1869 sloučeny v jednu obligaci zapsanou na farní kostel v Kasejovicích. Jedna z těchto tří nadací byla určena pro chudé z kasejovické farnosti, další pro chudou školní mládež z Kasejovic (z této se každoročně kupovala potřebným žákům obuv a oděv) a třetí, jež bude především předmětem našeho zájmu, pro chudé studenty z příbuzenstva P. Švůgra. Tuto nadaci, zvanou pro svůj účel studentská, se základním kapitálem 6 000 zlatých, ustavil věnovací listinou z 10. 8. 1869 a 28. 9. téhož roku ji ohlásil svému nadřízenému církevnímu orgánu, biskupské konzistoři v Českých Budějovicích. Správu nadačního kapitálu převzal patronátní úřad velkostatku Lnáře, u nějž ovšem zůstával bez využití až do roku 1879. Mezitím vyvíjel nový kasejovický farář, předtím dlouholetý kaplan P. Švůgra, Jan Josef Jelen, úsilí, aby nadace začala skutečně fungovat. Ve spolupráci s patronátním úřadem sestavil 2. 4. 1875 návrh nadacího listu, který 6. 10. téhož roku potvrdila biskupská konzistoř a 19. 10. i c. k. místodržitelství. Uplynulo však ještě několik let, než byla nadace uvedena do praxe. Teprve 13. 1. 1879 potvrdil patronátní úřad a následně i farář a místně příslušný vikariátní úřad vyčlenění 6 000 zlatých na studentskou nadaci z celkového kapitálu všech P. Švůgerem zřízených nadací. Dne 8. 3.

Jeden z rodokmenů ke švůgerovské nadaci od řídícího učitele F. Tingera, 1912 (SOkA Plzeň-jih, AM Kasejovice)

téhož roku se pak farář Jelen jakožto správce kostela, na nějž byl nadační kapitál zapsán, písemně zavázal k plnění nadace. Následně byl sepsán nový návrh nadacího listu a ve dnech 8. – 10. 3. stvrzen jak farářem Jelenem, tak patronátním úřadem ve Lnářích a představenstvem města Kasejovic. Poté byl odeslán c. k. místodržitelství do Prahy, které ho potvrdilo 18. 3. Finální nadací list s dodatky c. k. místodržitelství ovšem nese až datum 30. 4. 1879. Zainteresovanými subjekty byl potvrzen 9. 6. Jedním z důvodů všech průtahů bylo jednání o tom, jak bude naloženo s úroky za léta, kdy nebyly peníze z nadace vypláceny. P. Jelen dohodl, že úroky za období od úmrtí fundátora, tj. 2. 10. 1870, do 1. 11. 1874 ve výši 1 438 zlatých 60 krejcarů byly na základě výnosu c. k. místodržitelství z 29. 3. 1878 připsány jako příspěvek na stavbu městského chudobince, která pak proběhla v letech 1879–1881. Ostatní úroky měly být vyplaceny oprávněným osobám zpětně.

Okruh a počet osob, kterým byla nadace určena a způsob, jakým měla být realizována, stanovil její fundátor P. Švůger následovně. Uživateli nadace měli být přednostně jeho příbuzní, v první linii potomci vlastních sourozenců, totiž Jana Švůgera (1811–1878), Rosalie, provdané Tingerové (1815–1898), zemřelé Anny, provdané Vorlové (1806–1867) a Barbory, provdané rovněž Tingerové (1808–1878). Ve druhé a třetí linii pak bylo pamatováno na potomstvo fundátorových nevlastních sester Marie Švůgerové, provdané Pakešové (1797–1846) a Kateřiny Trubačové, provdané Mentbergerové (1802–1861). Počítalo se tedy se třemi nadačními místy, to jest pro jednu studující osobu z každé jmenované linie. V případě, že by zrovna nebyly v plném počtu, mohlo být 3., případně i 2. nadační místo uděleno osobě mimo stanovené příbuzenské linie, která se ovšem obou míst musela vzdát, jakmile by se někdo z nich o nadační požitky přihlásil. Pouze tehdy, když by zůstala neobsazena všechna tři místa, měly se úroky z nadačního kapitálu po pěti letech rozdělit mezi tři osoby mimo švůgerovské příbuzenstvo, ovšem za předpokladu, že by se mezitím neobjevil nějaký přednostní uchazeč.

Ti uchazeči, kteří by šli studovat kněžství, s výjimkou řeholníků, a nepobírali v semináři podporu z jiných zdrojů, měli právo na příjem ze švůgerovské nadace, a to ještě i po dobu dvou let od vysvěcení. Netýkalo se to bohoslovců, kteří by vysvěceni vůbec nebyli, nebo během studií složili řeholní sliby. Jejich podíl na uvedené dva roky pak měl být připsán k základnímu nadačnímu kapitálu. Je zřejmé, že nadace P. Františka Švůgera směřovala primárně k těm jeho příbuzným, kteří mohli v budoucnu posílit řady římskokatolického duchovenstva jako diecézní (světští) kněží. Snad byla motivována vzpomínkami na vlastní studijní léta, které možná doprovázel rovněž nedostatek prostředků. V tomto duchu ustanovil, že po jeho smrti má požitky z dvou nadačních míst obdržet nejprve jeho synovec Václav Švůger (* 1854), který posléze vystudoval bohosloví a roku 1883 byl vysvěcen na kněze. Pro úplnost dodejme, že působil jako kooperátor v Nemanicích (1883–1884), kaplan ve Kdyni (1884–1885) a Všerubech u Domažlic (1885–1887), farář v Dubci (1887–1894) a nakonec v Prostiboři, kde v noci ze 27. na 28. 3. 1895 předčasně ve věku nedožitých 41 let zemřel.

Příjem z nadace byl spojen rovněž s určitými povinnostmi náboženského rázu. Každý uživatel se měl vždy ve výročí narození (21. 2.) a úmrtí P. Švůgera (2. 10.), pokud měl požitky ze dvou nadačních míst, pak i na výročí jeho vysvěcení (24. 8.) a nástupu na faru do Kasejovic (3. 9.), pomodlit za duši fundátora a jeho rodičů pětkrát Otčenáš a pětkrát Zdrávas. Uživatelé, kteří se díky nadaci stali kněžími a užívali ji ještě po dva roky od vysvěcení, měli na stejný účel odsloužit jednu tichou mši.

Právo přidělovat nadační místa příslušelo c. k. místodržitelství na návrh aktuálního kasejovického faráře a představenstva města Kasejovic.

Zajímavé byly úpravy, které obsahovaly předchozí schválené návrhy nadacího listu, ale v jeho finální podobě se neobjevily, nicméně část z nich byla v praxi uplatňována. Předně měla být nadace rozšířena z původních 3 na 12 osob z příbuzenstva P. Švůgera, které mohly mít bydliště i mimo Kasejovice, případně pro další, tentokráte ale již kasejovické chudé, pokud by nebylo obsazeno všech 12 nadačních míst. Určena byla pro chudé, pilné, mravné a nadané studenty. Náboženské povinnosti z užívání nadace vyplývající se zredukovaly na účast uživatelů při jedné, předem ohlášené zádušní mši za P. Švůgera, jeho rodiče a příbuzné, která se sloužila v kasejovickém kostele vždy na začátku školního roku s náležitou hudbou za doprovodu varhan. Po ní se měli uživatelé pomodlit třikrát Otčenáš a Zdrávas. Pokud by se některý nemohl na mši do Kasejovic dostavit, měl se navíc pomodlit ještě růženec.

Vyplácení podílů z nadace zajišťoval kasejovický farář ve čtyřech termínech: a) v den konání zádušní mše, b) o Vánocích, c) o Velikonocích a d) o Letnicích. Rozdělování peněz mělo započít o Velikonocích roku 1879.

Pamatováno bylo i na případné neshody mezi farářem a městem stran výběru uživatelů. V takovém případě náleželo poslední slovo patronátnímu úřadu ve Lnářích.

Nadace měla být zveřejněna v úředním listu Pražských novin a každoročně vždy v lednu vyhlášena a uchazeči vyzváni vyvěšením příslušné písemnosti po dobu tří měsíců na farním úřadu a na radnici. Přihlášky k přídělům se měly podávat vždy do konce listopadu na farním úřadu.

V následujících letech zřejmě vyvstávaly určité nejasnosti stran fungování nadace a musely být řešeny. Tak kupříkladu v roce 1892 podal farář Jelen neúspěšně rekurs proti rozhodnutí c. k. místodržitelství, kterým potvrdilo původní pořadí osob oprávněných k užívání nadace a současně i to, že nadace je určena přednostně pro studenty gymnázií. V roce 1901 upřesnilo c. k. místodržitelství podmínky udělování nadace tak, že na ni sice mají nárok především gymnaziální studenti, ale může být použita i pro žáky reálek a dalších veřejných vzdělávacích úřadů. Uchazeči pak mají své žádosti o přidělení příjmů z nadace podat na c. k. místodržitelství s těmito doklady: křestní (rodný) list, očkovací průkaz, vysvědčení o studiích za poslední pololetí, vysvědčení nemajetnosti a ověřený rodokmen. K tomu ještě musí dodat prohlášení, zda sami nebo jejich sourozenci užívají nějaké jiné nadace.

Jako pomůcku pro orientaci v osobách z příbuzenstva P. Švůgera oprávněných k užívání nadace vypracoval v roce 1912 jeho synovec, řídící učitel obecné školy v Kasejovicích František Tinger (1844–1926), soubor podrobných rodokmenů s přílohami a ve dvou vyhotoveních je dal k dispozici farnímu úřadu a městské radě, do jejichž kompetence, jak již řečeno, rozhodování v této věci spadalo.

Časem se zjednodušilo vyplácení přídělů z nadace, které bylo z původních čtyř sloučeno do jednoho termínu, a to na podzim, kdy se konala zádušní mše za P. Františka Švůgera. Že na něj uživatelé nadace, jimž tato pomohla vystudovat a otevřela možnosti životního uplatnění, pamatovali i jinak, dosvědčuje dnes již jen pomník při jihozápadním nároží kasejovického kostela, který mu z vděčnosti věnovali. Od

Pomník P. Františka Švůgera v Kasejovicích od uživatelů studentské nadace (foto autor článku)

rekonstrukce kostela v roce 1992 zůstával rozebrán a složen zhruba na témže místě. Teprve v roce 2014 jej město nechalo u příležitosti 750 let od první písemné zmínky o Kasejovicích znovu sestavit, vyčistit, vyzlatit a tak uvést do důstojného stavu.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

- Státní oblastní archiv v Plzni, *Sbírka matrik*, sign. Kasejovice 09, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19, 27, sign. Prostiboř 14.
- Státní okresní archiv Plzeň-jih se sídlem v Blovicích, fond *Archiv města Kasejovice*, inv. č. inv. č. 597, ukn 570, inv. č. 761, kar 92.
- *Národní listy*, roč. 2, č. 104, 3. 5. 1862, s. 3.
- *Ordinariátní list budějovické diecése*, 1895, č. 11, s. 44.
- *Památní kniha děkanství Kasejovického založ. r. 1836*, sv. I (1836 – 1913).
- *Studijní nadání v Království českém*, VIII. svazek (1869–1874), Praha 1900, s. 37–44.
- ZENKL František D., Dějiny škol na Blatensku, in: Josef Siblík (red.), Blatensko a Březnicko, Obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných, Blatná 1915, s. 398.

Neviditelné světy

Vážení čtenáři SOBáčku,

občas se dočtu na internetu nebo v nějakém populárně vědeckém časopise o „neviditelných světech“. Týká se to celé řady skutečností v našem vesmíru, které prostě nevidíme. Lidský zrak nebo naše jiné smysly je nedokáží zachytit. Ale protože existují (včetně těch, které ještě čekají na své objevení), tak nás to zajímá. Nejen vědce, ale i ostatní lidi. Co je neviditelné, to je jaksi tajemné. A tajemné věci, to my lidé máme rádi. Už od dob, kdy jsme jako malé děti poslouchali pohádky, kde bylo takových fenoménů plno.

Teď bych se ale zaměřil na vědu, kde se s „neviditelnými světy“ často setkávám. Je zde spousta jevů, které normálním způsobem nevidíme. Nebo snad někdo viděl gen? Anebo snad někdo spatřil evoluci? A co takovou molekulu, atom, elektron … … No, zúžím to dnes na jevy, které se týkají vidění. Tedy i našeho zraku. Ve vědních oborech, které se snaží různé jevy a objekty zviditelnit, tedy vizualizovat, platí stará a jednoduchá poučka: „Seeing is believing“, zhruba přeloženo „Věříme tomu, co vidíme“. Tento idiom je známý už ze 17. století. Tehdy se vynalézaly dokonalejší lupy, první mikroskopy, které se hned krůček po krůčku zdokonalovaly. To musela být krásná doba, vědět že poprvé vidím zvětšené bakterie (i když jsem si je setřel z tehdy asi ne moc vyčištěných zubů), poprvé pozoruji zvětšenou blechu, poprvé zjišťuji, že motýl má na křídlech jemné šupinky a podobně. Optický mikroskop se za několik století velmi zdokonalil, ale už se pomalu dostal na hranici rozlišení podle platnosti optických zákonů. Ano, fyzikální zákony platí. Přesto se dá jít dál, před několika lety se posunuly možnosti zvětšení a rozlišení díky tzv. superrozlišení, za což byla také udělena Nobelova cena. Díky omezení danému využitím viditelného světla v mikroskopu se hledalo, jak by se dosáhlo většího zvětšení i rozlišení. A objevily se úžasné vlastnosti svazku elektronů, které se staly základem mikroskopů elektronových. Zvětšení i rozlišení se mohutně zvýšilo. Rozlišení kolem 0,1 nm u prosvětlovacího elektronového mikroskopu (kde je dostupné zvětšení několiksetkrát) umožňuje sledovat i molekuly. Právě elektronové mikroskopy přinesly nesmírné množství informací, především vizuálních z „neviditelných světů“. Zvláště neviditelných biologických objektů jako jsou třeba viry. Na obrázku máme jeden takový virus (tzv. LDH virus), složený z několika vrstev. Zvětšení je 400.000x, skutečně čtyři sta tisíckrát! Aby se tyto vrstvy lépe zviditelnily, pomáhá si věda obrazovou analýzou. Tady je použita jednoduchá technika isophot k odlišení vrstev stejné hustoty od vrstev hustoty jiné. Kromě prosvětlovacího (neboli transmisního) elektronového mikroskopu byl vyvinut i elektronový mikroskop rastrovací (skenovací), který umožňuje studovat povrchy organizmů i nerostných materiálů atd. Tento typ elektronového mikroskopu nám objevil řadu nesmírně zajímavých, ale i velmi krásných struktur (příroda tady dosahuje výkonů nejlepších lidských výtvarníků), z nichž většina má třeba pro organismy

nějakou důležitou funkci. Například nejrůznější hustě se vyskytující chloupky na těle hmyzu vytvářejí pokryv těla nazývaný plastron, který způsobuje, že voda po vydatném dešti nepronikne až k tělu. Mezi tělem a okolní vrstvou vody vznikne jemná vrstvička vzduchu (tedy tenká bublina). Hmyz, který dýchá vzduch, využívá i tuto vrstvičku ke svému dýchání. Spotřebovávaný kyslík se do této vrstvičky doplní difuzí. Tento způsob dýchání se nazývá fyzikální žábra. Tak to byl jen jeden případ z mnoha, kdy nám mikroskop pomůže odhalit tajemství mikrosvěta.

Že elektronová mikroskopie přispěla k mnoha netušeným objevům, je nasnadě. S ní můžeme objevovat takové neviditelné světy, kde jsou jednotlivé komponenty tak malé, že jsou mimo rozlišovací schopnost našeho oka. Ovšem jsou i komponenty okolního světa, které nejsou nijak malé a přesto jsou pro nás neviditelné. Je to dáno schopností našeho zraku vnímat jen v oblasti viditelného světla. Tedy zhruba od 400 do 700 nm (nanometrů). Oblast ultrafialovou, která je pod 400 nm, a oblast infračervenou, což je zase záření nad 700 nm, prostě nevidíme. Přesto máme technické prostředky, které nám tyto oblasti pomůžou zviditelnit. Jedním z nejjednodušších je digitální fotografie. Je to umožněno vlastností čipu, který je schopen zobrazovat jak oblast ultrafialovou (UV) tak oblast infračervenou (IR). Potřebujeme k tomu jen speciální filtry. Ultrafialové filtry propouštějí záření až do hranice pod 400 nm. Denní světlo stejně jako infračervené záření nepropustí. Čip tak zachytí obraz okolního světa jen v ultrafialové oblasti. A můžeme se jen divit. Nafotografované květy vypadají barevně jinak než ve viditelném světle. Tak se nám například žlutý květ některých rostlin zobrazí v ultrafialové oblasti světle modře se zeleným středem. Na internetu si můžete najít, jak květy nejrůznější rostlin v UV světle vypadají. A hmyz, který má posunuté vidění z infračervené oblasti přes viditelné světlo do oblasti ultrafialové, vidí květy jinak než my. Na květech vidí nejrůznější značky, podle kterých se orientuje. To má význam především pro hmyzí opylovače. Neviditelná je pro nás ale i oblast infračervená. Tady si pomůžeme filtrem infračerveným, který nepropouští oblast viditelného světla ani oblast ultrafialovou. A čip tak zaznamená jen to, co je vidět v infračerveném záření. Například listy díky vlastnostem chlorofylu v IR oblasti jsou světlé až bílé. Voda naopak tmavá. Svět zachycený (vyfotografovaný) především v infračervené oblasti je jak z nějaké pohádky.

Tak to je jen několik málo příkladů, jak lze zviditelnit „neviditelné světy“. Na závěr bych se chtěl vrátit k nahoře použitému idiomu „Věříme tomu, co vidíme“. Ve vědě (ale nejen tam) platí ještě jeden důležitý postulát: „Ten, kdo umí vidět“. Jsou lidé, kteří dokáží zachytit a rozlišit zrakem to, co ostatní přehlédnou. Úlohu zde hraje nejen zrak, ale i vnímavost a také koordinace zraku s příslušnými centry v mozku. Tak to je přesně typ lidí, kteří udělají ve vědě kariéru. A přispějí k tomu, že připravíme vesmír (přírodu) o další tajemství. Přeji vám i sobě, aby se jaro, zchlazené nízkými teplotami ve druhé polovině dubna, probojovalo. Abychom mohli pozorovat zázrak postupných změn v přírodě, třeba jen ve viditelném denním světle.

František Weyda

PřF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích 2. května 2017

Přírodou (nejen) Blatenska

Vodouch stříbřitý – trochu záhadný vodní lovec

Pavouci mají všeobecně velmi špatnou pověst a lze jen těžko soudit, proč tomu tak je. Jeden z důvodů může být, na rozdíl od dalších členovců (například od stonožek, mnohonožek, korýšů či hmyzu), mají pavouci neobvyklý způsob pohybu založený spíše na změně tlaku vnitřní tekutiny (krvomízy) v jednotlivých tělesných článcích než na svalové práci. Pavouci se tedy pohybují tak nějak divně. V našem vnímání pavouků určitě bude podstatná i naše přirozená opatrnost či podezíravost, velkou roli však sehrává kulturně předávaný strach, který lehce přerůstá v iracionálně přehnané reakce hraničící s fobií. I já se musím přiznat, že chytit velkého křižáka holou rukou mi dělá potíže. Tento přehnaný strach je ale (alespoň v našich zeměpisných šířkách) určitě neopodstatněný, vždyť kdo z nás má přímou zkušenost s kousnutím pavouka? A koho bodla včela či vosa???

Na druhou stranu nutno narovinu přiznat, že (téměř) všichni pavouci mají jed. Na rozdíl třeba od hmyzu totiž neumí pavouci pozřít pevnou potravu, musí jí tedy nejdříve rozpustit a poté vysát. Jed však není u všech stejně silný a většina pavouku neprokousne lidskou kůži. Na druhou stranu jsou pavouci rozhodně „užiteční“ ale i obrovsky rozmanití. Mají navíc zajímavé, někdy až velmi dramatické, zásnuby a obětavou péči o potomstvo. Není u nich výjimkou, že se samička „dobrovolně“ stává první potravou pro své potomstvo. Pro naše vnímání kruté, že? V přírodě promyšlený kalkul, zesláblé samičky pavouků po náročné péči o potomstvo totiž již nemají šanci na další rozmnožovací cyklus.

Jeden z nejvíce fascinujících pavouků, vodouch stříbřitý, se vyskytuje i u nás. Pokud bychom se za ním chtěli vypravit, musíme si vzít cedník nebo síťku a najít příhodný biotop – zarostlé tůně bez rybí obsádky, menší rybníky, zvodnělé příkopy podél cest atp. Vodouch stříbřitý, vědeckým jménem Argyroneta aquatica, je totiž jediným pro vědu dosud známým vodním pavoukem na světě!

Na rozdíl od například lovčíků či některých slíďáků, kteří loví kořist na povrchové blance stojaté vodní hladiny, se vodouch pod vodu aktivně potápí a tráví zde většinu svého života. Život pod hladinou mu přináší mnoho výhod: bohaté loviště kořisti i únik před predátory. Vodní život ale sebou nese i různé komplikace. Předně musel vodouch „vyřešit“ dýchání. Pavouci dýchají vzdušný kyslík, žábry nemají a povrchem těla by výměna plynů probíhala velmi pomalu. Vodouch proto nosí na zadečku bublinku vzduchu, která mu propůjčuje typické stříbřité zbarvení (na souši je tento pavouk popelavě černý) Bublinka však vodoucha ve vodě nadnáší, proto se podobně jako suchozemští pavouci rád pohybuje po vlastních hedvábných vláknech. Z hedvábí je postaven i jeho úkryt, jakýsi zvon, do kterého si pavouk nanosí zásoby vzduchu a kde může odpočívat nebo svlékat starou pokožku (kutikulu), probíhá zde i páření či kladení vajíček. Výhodou zvonu je, že kyslík do něj částečně proniká i z vodního prostředí, a tak se vodouch nemusí namáhat s častým „větráním“.

Vodouch dosahuje velikosti cca 15 mm a je jedním z mála pavouků, u kterých je sameček větší než samička (u ostatních pavouků bývají samečci často výrazně - to aby se nestali příliš lákavým soustem pro hladové samičky).

Svoji potravu neloví vodouch do sítě, ale prudkými výpady ze zálohy. Loví vše, co může přemoci, od perlooček po malé rybky. Jeho jed je poměrně silný, vždyť ulovená kořist musí být paralyzována dříve, než uplave. Kousnutí od vodoucha může být velmi bolestivé, některé zdroje dokonce uvádí, že vodouch patří mezi naše nejjedovatější pavouky!

Tento fascinující tvor je stále relativně hojným druhem zarostlých vodních nádrží, avšak tím jak je tento biotop decimován (meliorace, zavážení, vysazování plevelných ryb) stává se čím dál tím vzácnější. Na Blatensku jej můžete pozorovat například v tůních nedaleko Vahlovic.

Petr Šípek,
Katedra Zoologie, PřF UK Praha

U poštolek na balkóně

Na webových stránkách Střední odborné školy Blatná nebo Českého svazu ochránců přírody můžete najít odkaz na webkameru z balkónu domova mládeže. Můžete pozorovat poštolky v přímém přenosu. http://www.student.blek.cz/kamera/

Bude vás zajímat

CYKLOPREMIERA v kině

Nápady mohou inspirovat. Byl jsem na premiéře v kině Aero na pražském Žižkově. Co na tom bylo tak zajímavé? Je to kino pro cyklisty. A pro všechny, kteří nechtějí se pasivně dívat, ale přidat energii z vlastní síly, aby kino promítalo. Když se nevyrobí dostatek elektrické energie, projektor zhasne. Stála se fronta na speciálně upravená kola, kterých bylo v sále osm, a vyrobená energie se ukazovala na vedlejším plátně, kde

křivky výkonu pěkně ukazovali, které kolo kolik vyrobilo. Vzpomněl jsem si na Saturnina, který na hausbótu, také vyráběl energii. Tento nápad prý přišel z Ameriky, ale pochybuji, leda nějací Čechoameričané, možná i náš velký novátor Jára Cimrman. Tohoto nápadu se chopila parta mladých nadšenců z akciové společnosti Nano Energies. Jedná se o speciálně upravená kola i řídící software. Nano Energie je firmou, která je zároveň dodavatelem elektřiny z obnovitelných zdrojů a touto formou ukazuje, jak bychom měli s energiemi hospodařit. Nespotřebovávali více, než jsme schopni vyrobit. Vyšlapali jsme 1KW a viděli celý film. Všichni se náramně bavili, jak výkony, tak i filmem Big Lebowski.

Petr Vích

POJEĎTE S NÁMI DO BRD
na setkání s cykloturisty z Plzně

Tradiční každoroční cyklistická vyjížďka na setkání s našimi přáteli z Plzně se v letošním roce uskuteční

v sobotu 24. června 2017.

Sraz účastníků je v 8.00 hodin

před obchodním domem LABUŤ v Blatné.

S Plzeňskými cyklisty se setkáme v 10,30 hodin v Grilbaru Míšov. Odtud bude společná jízda 11 km směr Borovno – Nové Mitrovice – Železný Újezd. Zde společný oběd ve 12. hodin a volná zábava.
S itinerářem trasy a s jejími možnými variantami bude každý seznámen před startem. Délka trasy je cca 70 - 80 km. Při zpáteční cestě se nabízí možnost navštívit Rožmitál pod Třemšínem, kde se tentýž den koná velkolepá kulturní akce **„Den s královnou Johankou“**

Těšíme se na vaši účast a na setkání s pravidelnými i s novými účastníky jízdy.

Karel Veselý, František Šesták

žřči syz
O češtině

Pozdrav pánbůh

Proč se kýchajícím lidem říká zrovna Pozdrav pánbůh? Je to jednoduché. Slovo pozdrav je míněno ve smyslu uzdrav. Tedy: Kéž dá bůh kýchajícímu brzké uzdravení.

Naše předky kýchání velmi děsilo. Tak se totiž projevovaly první příznaky pandemie, která sužovala Eurasii po staletí. Mořit, umořit, úmorný, zamořit, hladomor a hladomorna – všechna tahle slova mají ve svém základu název choroby, kterou způsobuje tyčinkovitá bakterie Yersinia pestis. Tedy mor. Dýmějový, septický nebo plicní.

Bakterii dal jméno Alexandre Emile Jean Yersin, francouzsko-švýcarský lékař a bakteriolog, který žil v letech 1863 až 1943. Pod Pasteurovým vedením se podílel na výzkumu očkování proti vzteklině, jako lékař působil ve francouzské Indočíně a při pobytu v Hongkongu objevil mikroby způsobující dýmějový mor.

Mor se ze světa nepodařilo nikdy vymýtit

Poprvé v historii mor udeřil v 6. století našeho letopočtu v Konstantinopoli. Epidemie se rozšířila po celé Byzantské říši a během dvou let vymřela celá čtvrtina populace. Mluví se dokonce o pětadvaceti milionech lidí! Nákazu roznášely krysy, které žily na lodích rozvážejících zboží po světě. Krysám samotným bakterie nijak nevadí, ale blechy, které jim hodují v kožiších, ji přenesou na člověka, a to je pak zle.

Největší morová epidemie v dějinách Evropy vypukla roku v polovině 14. století a trvala s přestávkami 350 let.

Píše o tom mimo jiné Giovanni Boccaccio v úvodu svého Dekameronu. *„Roku 1348 ve slavném městě Florencii, nad jiné mezi italskými městy krásnějším, povstal smrtonosný mor, jenž následkem působení těles nebeských, anebo následkem vlastních našich nešlechetných skutků, seslán spravedlivým hněvem božím k našemu napravení na smrtelníky...“* Nepomáhaly rady lékařů, ani modlitby. *„...Na počátku povstávaly u mužských i ženských buď na slabinách neb pod paží jakési hlízy, z nichž některé byly jako vejce, jiné ještě větší. Na to počaly se objevovat skvrny černé nebo zsinalé, bud na pažích, neb na boku aneb kdekoli na těle...“* Podle nich se vžil termín „černá smrt“.

Někteří prchali před morem z měst do hor, někteří radili *„žíti střídmě a vystříhati se všech výstředností, aby vyvázli pohromě.“* Jiní doporučovali: *„Sdostatek* píti a veseliti se, procházeti se zpívajíce a provozujíce kratochvíle, všemožně ukojiti všeliké choutky a z toho, co se dělo, tropiti si smích a šprýmy.“

Svědectví ze stejné doby zanechal Agnolo di Tura, autor Sienské kroniky: *„Vskutku každý, kdo nespatří tu hrůzu, smí být zván blažený. A oběti umíraly téměř ihned, padaly k zemi mrtvy během řeči. Otec opouštěl dítě, žena muže, jeden bratr druhého; neboť tato nemoc, zdálo se, zachvacovala dechem a pohledem. A tak umírali. A nedal se nalézt nikdo, kdo by zakopal mrtvého za peníze nebo kvůli přátelství. A já, Agnolo z Tury, zvaný Tlustý, jsem vlastníma rukama zakopal svých pět dětí. A někteří byli jen tak málo pokryti hlínou, že je psi vytahovali ven a po městě požírali těla...“*

V Evropě se mor vyskytl naposledy v roce 1720 v Marseille. Třetí vlna se přehnala Asií na přelomu 19. a 20. století, podlehlo jí kolem 12 milionů lidí.

V současnosti se v Evropě onemocnění téměř nevyskytuje, je však stále hlášeno z obou Amerik, jižní a jihovýchodní Asie a Afriky.

Příspěvek zazněl v pořadu Slovo nad zlato, který vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne.

Dostupné na http://www.rozhlas.cz/cesky/puvoduslovi

Nakladatelství Primus v Praze vydalo knihu

„Na tahu je Trpaslík“

od Bohumily Hermannové z Blatné.

Rozhovor s autorkou najdete v příštím vydání.

Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

Zprávy z našich obcí

Rybářské slavnosti v Blatné budou, tentokráte více otevřené

Sobota 24. června 2017 bude po celý den patřit všem milovníkům příjemné zábavy, chutných pokrmů a pěnivého moku. Vybere si každý - od labužníků rozmanitých rybích pochoutek jako je pečený candát, přes gurmány různých druhů grilovaných ryb – až po prosté konzumenty blatenských kaprů. Těšit se můžete také na různé sladké i slané domácí výrobky, cukrovinky, medovinu a jiné lahůdky.

Tak jako v předešlých letech budou se i letošní rybářské slavnosti konat v prostředí vodního zámku a jeho okolí, nábřeží ožije stánkaři, v areálu sádek bude možno prohlédnout si zpracovnu ryb, zhlédnout správné zpracování kapra (zejména filetování), ochutnat rybí výrobky a zakoupit i ryby, které vyrostly v blatenských rybnících.

Slavnosti začnou průvodem. V dopoledních hodinách pobaví návštěvníky koncert dechové hudby Kameňáci, odpoledne pak koncert country kapel Sešlost a Z Vršku a také vystoupení blatenských mažoretek, a to bez vstupného. Večer do pozdních hodin vyplní opět hudba, k poslechu a zábavě zahraje skupina Fatima a tento večerní program bude zpoplatněn.

Bohatý doprovodný program nabízí také zámek Blatná. Především prezenci nejrůznějších výrobků z Prácheňska, jarmark s ukázkami tradičních řemesel. Dospělé návštěvníky zaujme simulace lovu ryb na udici a simulace lovu kormoránů, děti přilákají různé soutěž s rybářským zaměřením. Na své si přijdou i příznivci swingu.

Proběhne soutěž hasičských družstev o pohár starostky města Blatná, na rybníce Buzickém se bude konat sportovní rybolov. Na zámku se připravuje instalace výstavy fotografií s rybářskou tématikou a je samozřejmé, že budou i prohlídky interiérů.

V neděli se můžete zúčastnit turistického putování kolem rybníků ve Lnářích, které zpestří procházka lnářským zámeckým parkem s výkladem Ing. Jana Kurze.

Blatenské rybářské slavnosti se řadí mezi nejpopulárnější události v kraji. Setkávají se zde příznivci rybářů a konzumenti rybího masa zblízka i zdaleka. Stávají se už místní tradicí. První se konaly v roce 2009 jako součást oslav 130. výročí založení sboru dobrovolných hasičů a letos budou již podeváté.

Celá akce je zaměřena především na propagaci konzumace českého kapra, protože je ideálním pokrmem pro všechny, kteří chtějí žít zdravě. Je současně podporou turistického ruchu na Blatensku, malebného kraje lesů a rybníků. Vždyť společnost Blatenská ryba se zhruba 1600 ha obhospodařovaných rybníků patří do první desítky všech rybníkářských podniků. Její výroby získaly ocenění v několika potravinářských soutěžích.

Jiří Sekera

České obchodní inspekce v Blatné Poradenská a informační služba

Česká obchodní inspekce zahájí ve středu 10. května 2017 od 13. do 14.30 hod. bezplatnou poradenskou a informační službu pro občany. Tato služba bude zajišťována vždy druhou středu v měsíci v budově Městského úřadu Blatná, tř. T. G. Masaryka čp. 1520 (vedle ZŠ TGM), v kanceláři č. dveří 307.

Hana Valachová, Městský úřad Blatná
odbor správní a živnostenský úřad

Pátá sezóna v Rekreačním areálu města začíná 1. června 2017

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EVROPSKÁ UNIE
Směr budoucnost - cíl prosperita
ROP JIHOZÁPAD

S přicházejícím létem se začíná připravovat již na svou pátou sezónu i rekreační areál. Technické služby města Blatné s. r. o., které „plavečák“ spravují, připravují vše na slavnostní otevření 1. června 2017. V rámci Mezinárodního dne dětí budou pro všechny malé i velké návštěvníky již tradičně připraveny zajímavé hry a soutěže. Tento den je vstup do celého areálu zdarma.

Ceny vstupného a návštěvní hodiny zůstaly nezměněné. Plovárna je otevřena denně od 9 do 20 hodin mimo pondělí, kdy se z důvodu sanace bazénu otevírá až do 12 hodin. V září je pak otevřeno od 10 do 18 hodin. Podrobnosti o provozu a případných změnách otvíracích hodin najdete na webových stránkách http://www.plavecakblatna.cz/index.php .

I v letošním roce je možné zakoupit permanentní vstupenku v hodnotě 500 Kč (10 celodenních návštěv) nebo 1000 Kč (20 celodenních návštěv).

Kategorie	Celodenní	Dopolední do 14:00	Odpolední od 14:00	2 hodiny
Dospělí	60 ,- Kč	30,- Kč	40,- Kč	20,- Kč
Děti 3 - 15 let	50,- Kč	25,- Kč	35,- Kč	10,- Kč
Studenti do 26 let				
Senioři nad 65 let				
ZTP/P a děti do 3 let	Zdarma			
Rodinné vstupné 2 rodiče + 1 dítě (3 - 15 let)	150,- Kč	75,- Kč	100,- Kč	nelze
Rodinné vstupné 2 rodiče + 2 až 3 děti (3 - 15 let)	180,- Kč	90,- Kč	120,- Kč	nelze
Skupina nad 20 osob – dospělí (cena za 1 osobu)	50,- Kč	25,- Kč	35,- Kč	15,- Kč
Skupina dětí do 15 let nad 20 osob včetně doprovodu 1 až 2 osob (cena za 1 osobu)	40,- Kč	15,- Kč	25,- Kč	10,- Kč

Pozn.: Za překročení dvouhodinového vstupného se účtuje 20 Kč za osobu starší 3 let za každou započatou hodinu překročení. Za ztrátu vstupenky se účtuje 60 Kč za osobu starší 3 let.

Rekreační areál byl vybudován s přispěním finančních prostředků z Evropské unie v rámci Regionálního operačního programu Jihozápad. Přijďte se přesvědčit na vlastní oči, jak se ze zanedbaného prostoru stalo příjemné místo pro odpočinek, sportování a relaxaci.

Bohumila Hoštičková
MěÚ Blatná, OMIR

Komunitní centrum Blatná

EVROPSKÁ UNIE
PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita
ROP JIHOZÁPAD

V červnu 2017 to bude již čirý rok, co své prostory otevřelo Komunitní centrum aktivního života v Blatné. Interiér se postupně proměňuje dle potřeb jeho uživatelů. Nejnovější novinkou je nový orientační systém, který vás dovede do požadované klubovny nebo ateliéru. Na chodbě se nachází všem volně přístupná malá „veřejná knihovnička“.

A co všechno můžete v komunitním centru najít? O oblíbené poradny, které se těší stabilně velkému zájmu. Své znalosti si můžete rozšířit v jazykových kurzech nebo ve Virtuální univerzitě třetího věku. Stále větší oblibu mají i akce pro malé děti. Díky ateliérům se po dohledem zkušených lektorek naučíte vyrábět šperky, malovat akrylovými barvami, vytvořit vlastnoručně plastiku nebo barevný linoryt. Pravidelně zde probíhají taneční kurzy, rehabilitační cvičení či masáže. Hojně navštěvované jsou besedy o cestování, literární pořady, rozličné alternativní kurzy a vzdělávací akce. O pořadech určených pro širokou veřejnost se dozvíte více na internetových stránkách http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/

Zajímavé akce vznikají i díky našim šikovným „kavárníkům“, kteří díky zákuskům vlastní výroby pravidelně provoní nejen prostory kavárny. Zamlsat si v kavárně komunitního centra můžou i různí alergici a dietáři. Najdou zde dobroty ne vždy zcela obvyklé – vegan, bezlepkové, RAW.

V komunitním centru to opravdu aktivně žije po celý rok.

Bohumila Hoštičková,
MěÚ Blatná, OMIR

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Jubilanti v Drahenickém Málkově

Jitka Mrvíková 60 let
Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví a životní pohodu.

Luboš Kylián, předseda OV Dr. Málkov

MDŽ potřetí

Sobotní podvečer 11. března patřil v Dr. Málkově ženám. V místním hostinci se konala oslava MDŽ. Sešlo se více než 20 žen ve věkovém rozpětí 20 až 80 let. Jako kytičku obdržely ženy z rukou předsedy OV Luboše Kyliána a člena OV Václava Fouse primuli neboli prvosenku. Na ženy čekalo i občerstvení v podobě chlebíčků a zákusků. Jelikož v Málkově postrádáme děti školou povinné, kulturní vložky se

museli ujmout výše zmiňovaní členové OV a ženám k jejich dni zarecitovali básně. O hudební doprovod se postarali Antonín Balík společně s Milanem Štěpánem, zahráli na harmoniku.

Maškarní s piráty

Byla sobota 18. března 2017 a Hostinec U kulatého stolu v Drahenickém Málkově byl náhle a bez varování přepaden bandou pirátů, kteří s sebou jako rukojmí měli vietnamku z rýžových polí a méďu Brumíka …

Tak dramatické to nebylo, konal se totiž maškarní bál a ten si letos vzali do parády piráti až z dalekého Karibiku. Nemohl chybět ani Brumík, na kterého se všichni vždy těší. Děti čekalo odpoledne plné her, tance a nejen sladkých odměn. Samozřejmě nechyběla ani oblíbená tombola a vyhlášení nejhezčích masek. Jelikož se letos sešla spousta krásných masek a hlasování bylo dost vyrovnané, odměněno bylo celkem 8 dětí. Osmou příčku získala Včelka, sedmé místo obsadila Pipi Dlouhá punčocha, šestka patřila Růžové princezně, páté místo získala Červená Karkulka, na společném třetím místě se umístila Lidožroutka a Sněhuláček, druhé místo patřilo Vochomůrkovi a první příčku získal drak Bezzubka.

Hasičská tancovačka

S mimořádnou účastí se potýkala večerní hasičská zábava. A jelikož je v Málkově malý sál a bohužel není nafukovací, tak se někteří účastnící museli spokojit s exilem na chodbě. K tanci a poslechu tradičně zahrála Kapela Radka Šimsy. A nechyběla ani bohatá tombola - okamžitá výhra a o půlnoci pak byly vyhlášeny výhry slosovatelné. Třešničkou na dortu byla samozřejmě první cena a to prase divoké.

SDH Drahenický Málkov by touto cestou rád poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravě dětského odpoledne i večerní zábavy. Nebyla to snadné, ale vše se podařilo zvládnout na jedničku. Díky.

Velikonoční trhy a degustační soutěž již tradicí

Další neméně důležitou akcí byly velikonoční trhy, které připadly na datum 8. dubna. I přesto, že letos ubyli prodávající, zákazníci odcházeli spokojení. Nikdo neodešel s prázdnou. Po trzích následovala degustační soutěž. Letos prvně se ochutnávalo něco sladkého a volba padla na biskupský chlebíček. Opět jsme se přesvědčili o tom, že každý ho dělá úplně jinak. Celkem se sešlo 11 vzorků. Po sečtení výsledků se vyhlásilo sedm nejlepší vzorků a první tři kuchtíci si odnesli věcné dary. Nejvíce lahodil chuťovým pohárkům chlebíček paní Hany Fousové, druhé místo získala Lucie Kyliánová a třetí místo obsadila paní Eva Lapková.

Turnaj ve stolním tenise

Bílou sobotu, 15. dubna, si místní zpříjemnili sportem. Konal se totiž turnaj ve stolním tenise. Do mužského klání se zapojilo osm borců, kdy každý hrál s každým. O první místo v závěrečném duelu bojovali proti sobě Pavel Burian a Petr Bárta. Vítězně z finále vyšel Pavel Burian, Petr Bárta se tak musel spokojit se stříbrnou pozicí. Pomyslný bronz v mužské kategorii patřil Miroslavu Švihnosovi. Do ženského zápolení se zapojilo pět statečných účastnic. Ze vzájemných soubojů nejlépe vyšla Martina Sýkorová. Druhé místo získala Tereza Kůstová a třetí nejlepší ženou se stala Jitka Štěpánová.

Lucie Kyliánová, jednatelka SDH
Luboš Kylián, předseda OV

HNĚVKOV

Jaro v Hněvkově

Na tradiční přípravu na příchod jara - stavění máje v Hněvkově, se sešla mladší část obyvatel. Ve skutečnosti většina obecního zastupitelstva a několik chalupářů. Za vydatné pomoci dětí se máj podařilo vyzdobit a pomocí techniky snadno vztyčit. Po zásluze se u máje posedělo a špekáčky nebo klobásky se opékaly pod vyzdobeným májem. Také se promítalo video z velikonočního výlovu Předního rybníka.

Petr Vích

Májka v Hněvkově

SKALIČANY

Brigádnické maratóny ve Skaličanech pokračují

„Kde jsem já a hodně rukou, tam se nadělá práce…“, hovoří jedno „pořekadlo“. Ano, pokud je dostatek rukou a k tomu dokonce i několik šikovných rukou, jde často práce dobře od ruky. Podobně je tomu na skaličanských brigádách, jejichž kadence se oproti loňské značné dávce v letošním roce ještě znatelně zvýšila. Do konce dubna letošního roku bylo ve vsi uskutečněno již celkem 19 brigádnických dnů, během nichž bylo pracováno zejména na domě čp. 20, který byl v roce 2016 odkoupen do obecního majetku. Brigádám byly věnovány všechny dubnové víkendy,

některé dny pracovní a mnoho podvečerního času všedních dnů. Onou velkou akcí počátku roku, jež si vyžádala tuto časovou náročnost, byla výměna střešní krytiny na zmíněném domě, která proběhla svépomocí místních obyvatel i několika přespolních přátel obce, členů Sboru dobrovolných hasičů Skaličany a jiných dobrosrdečných sousedů a sousedek pod odborným vedením znamenitého řemeslníka pana Františka Svojšeho (díky Fando!). Ti, co kupříkladu vzhledem ke zdraví či věku (věkový rozdíl nejmladších a nejstarších pracantů činil více než 60 let) nemohli přiložit ruce k dílu, se připojili k našim dámám a děvčatům, které nás zásobovali vlastnoručně vyrobenými pochutinami ke svačině a ke kávě. Zcela běžným počtem brigádníků byl dvacetihlavý dav nadšených a natěšených pracantů, z nichž si mnozí na některé brigády dokonce brali i dovolenou. Jasné je, že každý zrovna v ten či onen den na brigádu přijít nemůže a to z rozličných a mnohdy pochopitelných důvodů, jiný realizuje brigádnické činnosti jinou formou (údržba veřejné zeleně na obecních prostranstvích, péče o cesty apod.), jiný přijít nechce ze zásady a pro jiného veškerý svět končí vlastním plotem, zdí či klapkami na očích. Ale to nevadí, obec nikoho nenutí a nutit nebude, je to každého věc, nicméně u nás ve vsi jsme si sami zavedli heslo „nejdříve se ptej, co můžeš pro obec udělat sám, a teprve pak se ptej, co může obec udělat pro tebe“ a mnozí se tímto heslem na úkor vlastního volna, rodiny, s pokorou a bez nároku na odměnu, bezelstně řídí. Bravo a jen tak dál, práce bude ještě dostatek! Vám všem za předvedené nadšení, práci a snahu patří velké poděkování a zasloužená poklona.

Václav Cheníček

SDH Skaličany na hasičském cvičení na Milavách

Ve dnech 22. až 23. dubna se v prostoru kempu U hasičů na Miladách uskutečnilo cvičení jednotek sborů dobrovolných hasičů. Námětem cvičení byla dálková doprava vody na požářiště, zásady první pomoci pod odborným vedením primáře oddělení následné péče MUDr. Pavla Dohnala z Nemocnice České Budějovice s praktickým nácvikem, dále proběhlo seznámení s výcvikem psů a ukázky hledání osob v terénu s využitím figurantů. Zajímavým a přínosným cvičením bylo provedení nácviku hledání zraněných osob v neznámém terénu. Členové JSDHO Skaličany měli možnost vyzkoušení praktických dovedností a rozšíření svých znalostí a této možnosti aktivně využili. Počasí sice zcela nepřálo, ale tím spíše bylo cvičení po praktické stránce více než zdařilé. Cvičení bylo organizováno Odbornou radou represe pro jednotky SDH v okrese Strakonice pod vedením Ing. Pavla Škardy. Kromě SDH Skaličany se cvičení účastnili SDH Radomyšl, Čejetice, Chlum, Bezdědovice, Třebohostice, Přechovice, Leskovice a kynologové z SDH Horní Bříza. Organizátorům náleží poděkování za bezvadnou organizaci přínosného námětového cvičení.

Václav Cheníček, jednatel SDH Skaličany

Vydařené čarodějnice a stavění májky

Sbor dobrovolných hasičů společně s osadním výborem zorganizoval ve Skaličanech pálení čarodějnic, stavění májky a lampionový průvod k vatře. Všechny přípravy byly zahájeny již v neděli 30. 4. 2017 po ránu, kdy parta dobrovolníků vyrazila do obecního lesa pro máj, jež byl i v letošním roce „naroubován“, a připravila dostatek otopu pro ohýnek na opečení buřtíků. V odpoledních hodinách vše zdárně vypuklo. Máj byl ozdoben, postaven, dětští návštěvníci využili chvíle volna ke kolektivním hrám a těšili se na večerní průvod s lampiony směrem k vatře. Kdož se průvodu účastnil, mohl napočítat více než 100hlavý dav, jehož pohyb i samotnou akci koordinovali místní hasiči. Po návratu k májce probíhalo osvěžení vyprahlých hrdel, pečení buřtíků a hlídání, které zdárně skončilo až po ranním prvomájovém rozbřesku. I tato tradiční akce proběhla u nás ve vsi v pořádku a všichni přítomní se mohli začít těšit na skaličanskou pouť.

Václav Cheníček

Zápis do 1. ročníku

Letošní školní rok je protkán mnoha změnami, které přinesly legislativní změny ve školství, proto se posunuly i termíny pravidelných předzápisových akcí organizovaných naší školou pro budoucí prvňáčky.

Jak je již zvykem, vyráží paní učitelky budoucích prvních tříd se zástupcem vedení školy do mateřských školek na besedy s rodiči předškoláků, které bývají doplněné o fundované informace odborníka na školní zralost.

Dále následovaly dva předzápisové programy. Jedním z nich bylo zábavné seznamování se školním prostředím pod názvem „Prvňáčkem na zkoušku“, o kterém jsme již informovali v minulém čísle. Těsně před vlastním zápisem jsme pozvali rodiče s jejich dětmi na akci „Půjdem´ spolu do pohádky“, o které se podrobnosti dozvíte ve zvláštní zprávě.

Zápis letos proběhl až v dubnovém termínu, tj. 7. a 8. dubna. Během dvou dní bylo zapsáno celkem 50 dětí. Zákonní zástupci čtyř z nich podali žádost o odklad povinné docházky. V příštím školním roce budeme otvírat dvě první třídy, jež povedou paní učitelky s dlouholetou praxí - Ivana Chvostová a Eva Kotšmídová.

Děkujeme všech rodičům, kteří tím, že si pro své děti vybrali naši školu, nám vyjádřili velkou důvěru. Všichni zaměstnanci školy, pedagogičtí i nepedagogičtí, udělají maximum, aby našim žákům vytvořili optimální podmínky pro rozvoj jejich schopností, obohatili je veškerými poznatky i dovednostmi, které jednou budou rozhodovat při volbě svých povolání. Ale to už hodně přebíháme.

Jana Krapsová
ředitelka školy

JAK záříme v krajských kolech

Uzavřením zápisu do prvních tříd plánujeme nový školní rok, ale rekapitulací výsledků našich žáků ve vědomostních, sportovních i dalších soutěžích bývá vždy radostné ohlédnutí s blížícím se koncem školního roku.

Největší pýchou se dmeme nad úspěchy Vojtěcha Janoty (IX. B), který zazářil v mnoha vědomostních kláních, o kterých jsme referovali v minulém čísle. Od té doby své síly změřil v dalších postupných – krajských kolech, která se většinou konají v Českých Budějovicích. Nejprve vyrazil do boje v dějepisné olympiádě a získal 16. místo. Skoro o měsíc později poměřil své síly i v chemické olympiádě a vybojoval 20. místo. Jeho pouť za soutěžními úspěchy ještě neskončil, protože postoupil do národního kola Mladého chemika, na které se stále ještě připravuje.

Dalšími úspěchy v krajských kolech se mohou pochlubit i další žáci naší školy. V konverzační soutěži v ruském jazyce získali jeho spolužáci z paralelní deváté třídy krásná umístění: 5. místo - Ondřej Holub a 7. místo - Anita Potůčková.

Nejen ve vědomostních soutěžích obsazují naši žáci významné přední příčky. Do krajského kola postoupila žákyně Karolína Šišková (VIII. B) se svým slavičím zpěvem, jež si získala přízeň poroty, která jí udělila diplom za zlaté pásmo v pěvecké soutěži Jihočeský zvonek.

Přestože se blíží konec školního roku, není ještě všem radostem konec, protože nás čekají účasti i v krajských kolech sportovních klání. Z pěti hokejbalových družstev v různých kategoriích postoupila tři do krajských přeborů v Hokejbalu proti drogám.

Všichni jsme hrdi na jakýkoliv úspěch našich dětí, od těch drobných až po ty velké. Každý je pro nás, pedagogy, velkou odměnou. Všem soutěžícím děkujeme za jejich skvělou reprezentaci v soutěžích a postupujícím přejeme v dalších kolem mnoho zdaru. Děkujeme i všem pedagogům, kteří účastníky soutěží připravovali nebo soutěže organizačně zajišťovali.

Návštěva Záchranné stanice Makov

V měsíci březnu jsme se učili o zvířatech. Děti toto téma moc zaujalo. Pečlivě pracovaly na referátech a získávaly nové informace. Aby došlo k propojení vědomostí se zážitkem, navštívili jsme 6. dubna Záchrannou stanici Makov. Zde jsme měli besedu s ornitologem a mohli si prohlédnout živočichy, o které se zde starají. Ošetřovatelka nám vše o zvířatech zajímavě povídala.

<u>Co se dětem líbilo:</u>

Bylo to tam úžasné, protože jsem poznal nové druhy ptáků. Adam M.
Líbilo se mi, jak nám ukazovali zvířátka. Matěj
Líbila se mi vydra Matýsek. Lucinka N., Jonáš
Dozvěděla jsem se, že se dávají labutím kroužky na krk. Kája
Dozvěděla jsem se, že když vydry plavou, tak se jim nedostane voda na kůži. Sabinka
Mně se líbila sova Adélka. Lucinka Z.
Dozvěděl jsem se, že na netopýry se nesmí sahat. Petr
Mě zaujalo, že se do sítě chytila sýkorka. Fanda
Mně se líbilo, jak jsme měli sovu na ruce. Dan Š.
Mě zaujalo, jak je velký výr. Pavel

Líbila se mi vydra Matýsek, sova pálená Adélka a výr Kuba. Honzík B.
Líbily se mi veverky. Adam Š.
Líbila se mi zvířátka a kocour. Dan K.
Zaujalo mě, jak se chytají ptáci. A dozvěděla jsem se jak je velký výr. Anežka D.
Dozvěděla jsem se, že všichni ptáci mají ochrannou vrstvu a nesmíme je hladit. Erika
Líbil se nám jejich kocour Mikuláš. Pořád někde lezl a skákal. Říkali jsme mu parkurista. Natka, Honzík, Lukáš

Marcela Srbová
třídní učitelka III. C

Okénko do školní družiny
Knižní vzory pro život

„Knihy jsou pro lidi tím, čím jsou pro ptáky křídla.“ Tato slova pronesl v 19. století básník a spisovatel John Ruskin. Ptáci dnes pořád potřebují křídla, je to jejich samozřejmost. Ale co lidé a knihy v 21. století? Literatura a kniha člověku nabízí mnoho možností, poskytuje neomezený prostor ke snění a odpočinku, vzdělávání, dokáže utišit nebo také rozvíjet naši zvědavost, fantazii. Abychom však tyto možnosti objevili a uvědomili si je, musíme nejdříve s nějakou zajímavou knihou navázat vztah.

Naším zájmem je upoutat tímto směrem zejména děti. Není to ale nijak snadné. Děti nehledají možnosti k zamyšlení, nechce se jim čekat, než se dozví konec příběhu. Hledají zábavu, všechno musí být rychlé, všechno chtějí hned. Knize velmi často konkurují mnohem silnější lákadla, jakými jsou tablety, mobily, počítačové hry, atd. Proč čekat a číst příběh několik dnů, když jim stačí pustit si DVD. Naštěstí se však pořád najdou i děti, které jsou zvědavé, a děti, které kniha láká. A právě těmto dětem se u nás nabízí možnost navštěvovat v rámci školní družiny zájmový čtenářský kroužek. Setkáváme se jednou týdně a usilovně pracujeme na rozvoji pozitivního vztahu k četbě a knížkám. Těšíme se, až nám kniha odhalí svá tajemství. Posadíme se do kruhu a dobrodružná výprava začíná… Ať už putujeme pralesem, poznáváme cizí země, či si připomínáme staré české pohádky, pokaždé je naše setkání příjemné a zábavné. Máme prostor k besedám i k vyprávění. Zkoušíme práci ilustrátorů, když se snažíme vykreslit naše pocity z přečteného textu. Často vymýšlíme a představujeme si, jak asi postava z příběhu vypadá. Zjišťujeme, zda se naše představy v něčem shodují a čím se případně liší. Najdeme si čas i k výrobě zajímavých záložek do knížky. Pomocí obrázkových map se pokoušíme poskládat svůj vlastní příběh. Zkoušíme a bavíme se i metodou tzv. Řízeného čtení. Je toho hodně, co nás napadá a proto naše setkání pokaždé utečou až moc rychle. Za sebe doufám, že náš kroužek je všechny obohacuje a pozitivně motivuje k dalšímu poznávání světa fantazie, k přirozenému rozvoji svých čtenářských schopností, rozvoji myšlení vůbec. Ať už si ve svém volném čase budou číst H. Pottera, Deník malého poseroutky, knížku T. Březiny nebo A. Lindgrenové, důležité je, že budou na příjemné cestě za rozvojem potřebných čtenářských kompetencí. Možná je upoutá literatura krásná, možná spíše odborná, naučí však děti text nejen vnímat, ale se nad ním umět zamyslet, pracovat s ním. A to je pro nás moc hezký a uspokojivý výsledek příjemné práce.

Rybová Jaroslava
vychovatelka ŠD

Půjdem spolu do pohádky

Dne 13. března připravili dobrovolníci z devátých tříd program pro předškoláky. Rodiče mohli přijít se svými dětmi a svěřit je do opatrování chlapcům a děvčatům z pátých tříd, kteří se jich ochotně ujali a provázeli je po stanovištích, kde si mohly děti vyzkoušet plno zajímavých činností. Největší fronta se tvořila před barevnou věží, ze které vedla spirálová dráha pro pouštění kuliček, a od slalomové dráhy s autíčkem na ovládání se dalo zaslechnout pár pochvalných výkřiků a zajásání.

Rodiče našich malých svěřenců zatím využili možnost zeptat se na cokoli ohledně naší školy, promluvit si s paními učitelkami budoucích prvních tříd a dozvědět se o nás mnoho informací. Na závěr si zájemci prohlédli budovu školy.

A děti se rozhodně nenudily. U každého stanovitě dostaly malý penízek s obrázkem krtka. Po nasbírání tří penízků si za ně nakoupily kousky skládačky, jejímž výsledkem byl opět usměvavý krtek. Pak je páťáci zavedli do výtvarného koutku, kde jim pomohli jejich obrázek krásně vybarvit. A pokud už měli všechny aktivity splněné, dívali se společně s jejich patrony na pohádky v našem provizorním kině.

Žáci devátých a pátých tříd tak slavnostně předali uvolňující se místa na škole dalším dětem, které budou jednou právě na jejich místě, a zároveň získali novou zkušenost, když se o ně starali a prováděli je celým programem. Celou akci jsme si moc užili, a doufali jsme, že se s některými uvidíme u zápisu.

Kateřina Häuslová
žákyně IX. A

Beseda s Ivonou Březinovou

Jedno středeční odpoledne ve školní družině jsme příjemně strávili se spisovatelkou paní Ivonou Březinovou, která píše knihy nejrůznějších žánrů pro děti a mládež všech věkových kategorií. Za součást své profese považuje i povídání si se čtenáři na besedách a veřejných čteních. Často a ráda jezdí do knihoven a škol. Ve svém oboru získala nejedno uznání a mnoho ocenění. Dne 15. 3. 2017 přijala pozvání i do naší školní družiny, kde představila dětem svojí tvorbu a s úsměvem odpovídala na všetečné otázky, např. kde bere nápady, jak sbírá informace, jak vzniká ilustrace, čemu se říká rukopis nebo co jsou to korektury, jak se kniha tiskne, komu prvnímu čte svůj rukopis. Děti soustředěně naslouchaly a živě se zapojily do diskuse. Odpovědi na dotazy, povídání o tvůrčím psaní, pojmenovávání hlavních hrdinů a usazení příběhu do konkrétního prostředí se zdá být nejčastějším problémem všech malých i velkých spisovatelů.

Na závěr jsme p. Březinové popřáli mnoho zajímavých nápadů a tajně doufáme, že některé knižní postavy usadí do okolí našeho kraje.

Vychovatelky ŠD

Velikonoční jarmark ze dne 31. 3. 2017

(pořádáno SRPŠ JAK Blatná a ŠD)

Škola v antické Spartě

Ve čtvrtek 24. března 2017 se uskutečnil projektový den žáků VI. B. V rámci výuky dějepisu si děti zkusily jeden den výuky ve starověké Spartě. Celkem bylo na programu:

1. hodina - výuka řecké abecedy
2. hodina - filozofie + společnost Sparty + politika
3. hodina – nácvik sebedisciplíny (formou hry si osvojovaly techniky vlastní kontroly, sebeovládání, dodržování daných pravidel, apod.)
4. hodina - nácvik falangy (řecká bojová formace)

V rámci výuky se nepoužívaly žádné výdobytky moderní společnosti. Na začátku hodiny se vybraly všechny mobilní telefony, nesměly se používat světla, projektory ani počítače.

Všichni na vlastní kůži zažili přísný řád sparťanské společnosti v ukázce jednoho školního dne. Děti musely sedět rovně s rukama za zády a mluvit jen v momentě, kdy byly osloveny a jakýkoliv prohřešek si musely „sportovně odpracovat“.

Výsledkem byla ukázněná a spokojená třída Sparťanů.

Miroslav Šafr
třídní učitel VI. B, učitel dějepisu

Veselé zoubky s Hurvínkem

Letošní prvňáčci - třídy I. A, I. B se 8. března ve škole zúčastnili dm preventivního programu „Veselé zoubky“. Cílem programu je pomoci dětem a jejich rodičům zorientovat se v oblasti správné péče o chrup dětí a prevenci zubního kazu.

Ve třídě děti zhlédly zábavně - vzdělávací film „Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek“. Od Hurvínka se dozvěděly, jak se mají správně starat o své zoubky a jak je důležité chodit na preventivní zubní prohlídky. Následovalo společné vyplnění pracovních listů a kresba veselého zdravého zoubku.

Po splnění všech úkolů děti dostaly za odměnu samolepky se správným postupem čištění zoubků a preventivní balíčky, které obsahovaly zubní kartáček a pastu, žvýkačky bez cukru, informační brožuru pro rodiče, přesýpací hodiny pro odměření minimálního času potřebného k důkladnému vyčištění chrupu.

Děti pracovaly s radostí a úsměvem!:-)

Tímto chceme poděkovat společnosti dm drogerii markt s.r.o. za organizaci preventivního programu Veselé zoubky a zaslaný materiál k výuce.

Motyková Lenka, Fialová Jana
třídní učitelky I. A, B

Čtení si užíváme

Na středu 29. března jsme se s dětmi z tříd 1. A a 2. A moc těšili. Čekala nás příjemná návštěva. Klientky z domova pro seniory nás každoročně navštěvují, aby nás pozvaly do světa pohádek. Tentokrát jsme slyšeli nestárnoucí příběhy pejska a kočičky. Laskavé a vtipné povídání o tom, jak pekli dort nebo jak šli o velikonoční neděli na procházku, děti se zájmem poslouchaly. Doba strávená v milé společnosti nám uběhla jako chvilka.

Chtěla bych moc poděkovat paní Anně Adamcové, paní Růženě Koželoužkové, paní Emilii Záhorbenské a paní Martě Žižkové za příjemné dopoledne. Velký dík patří samozřejmě pracovnicím domova pro seniory paní Anně Horové a paní Haně Končelíkové. Těšíme se na brzkou shledanou.

Zdenka Voříšková, třídní učitelka 1. A
(redakčně kráceno)

Workshop na výrobu masek

Nejstarší žáci školy už po několik let pomáhají organizovat zápis do prvních tříd a pod vedením pí uč. Růžičkové se na pátek i sobotu proměňují do nejrozličnějších pohádkových bytostí či zvířátek. V počtu minimálně 20 milých a usměvavých pomocníků pak vítají budoucí prvňáčky a provádí je na jejich cestě za pokladem, při které si učitelé ověřují dovednosti holek a kluků, kteří se přišli zapsat do naší školy. Cesta za pokladem končí samozřejmě u pohádkového hradu. Co všechno ale stojí za přípravou takového dne? … Už druhým rokem se snažíme vytvořit na škole fond masek, který by sloužil právě účelům pohádkového zápisu. Nakupujeme látky, obcházíme second handy a prosíme šikovné maminky o pomoc při šití nebo přešívání nejrůznějších masek a kostýmů. Výsledkem je, že letos jsme byli schopní téměř 25 žáků bez větších problémů vybavit

Pohádkový zápis

maskami, které i nadále zůstanou ve škole pro další použití. K tomu přispěly velkou měrou i naše dvě kamarádky Bára Dufková a Eliška Dušková, které v březnu dvakrát uspořádaly na naší škole workshop na výrobu masek. Přivezly s sebou šicí stroje, spousty látek a vln a kostýmů nakoupených po second handech a dva dny jsme páraly, šily, stříhaly, špendlily, abychom si na konci mohly užít pohled na hotové kostýmy Červené Karkulky, krále, rytíře, čarodějnice nebo pirátky. Kromě toho děvčata z osmého ročníku pod vedením Báry vytvořila několik zvířecích ocásků a oušek, které na zápise samozřejmě také využijeme. Moc děkujeme Báře a Elišce, že si na nás udělaly čas a děvčatům z osmého ročníku, že byla tak šikovná. Samozřejmě děkujeme i SRPZŠ za finanční příspěvek na koupi látek a kostýmů.

za ŽP Ludmila Růžičková a Věra Vitáková, organizátorky akce

Novinka letošních zápisů

Posunutí termínu zápisů na duben přináší výhodu pro děti, určitě je snazší rozhodování ohledně školní zralosti a následně případného odkladu školní docházky. V Blatné proběhly zápisy do základní školy ve dnech 7. a 8. dubna. Do naší školy jsme zapsali během „Pohádkového zápisu“ 39 prvňáčků. Ve čtyřech případech požádali zákonní zástupci o odklad školní docházky. Do lavic v prvním ročníku v září 35 usedne prvňáků.

Marie Šampalíková, ředitelka školy

Dopravní školička 12. 4.

Poslední školní den před velikonočními prázdninami, proběhla dopravní školička pro děti z naší ŠD. Stejně jako v loňském roce, byla složena ze 4 stanovišť:

- Dopravní kvíz – děti odpovídaly na základní otázky z dopravy.
- Stavění křižovatek a skládání puzzle značek – děti navrhovaly správné řešení křižovatek a procvičily si dopravní značky.
- Dopravní křížovka a poznávání značek – zábavná forma křížovky na dopravní téma, poznávání dopravních značek.
- Dopravní hřiště – nejoblíbenější stanoviště, kde se školní dvůr stal malým dopravním hřištěm. Děti si zde vyzkoušely pozice řidiče auta, chodce i koloběžkáře.

Dopravní znalosti si přišlo procvičit 70 dětí, ale pouze 48 z nich prošlo každým stanovištěm. Deset dětí dosáhlo stejného nejvyššího počtu bodů (31), proto dostaly ještě speciální kvíz, abychom získali opravdového vítěze. Přesto čtyři soutěžící dosáhli opět stejného počtu bodů, a tak pro ně bylo připravené poslední rozřazovací kolo, kde poznávali dopravní značky. Konečně máme vítěze!!!

1. Slanec Martin, 3. A (40 bodů)
2. Matějková Anna, 2. A (39 bodů)
3. Čadková Hana, 3. B (36 bodů)

Na vítěze čekala odměna a samozřejmě diplomy na památku.

Za ŠD Ivana Prokošová, vychovatelka ŠD

Škola v převleku 24. 4. – 28. 4.

50. výročí školy se blíží a na naší škole přesně měsíc před tím vypukly naplno oslavy a nutno dodat, že ve velkém stylu. Naše škola se každý den „převlékla“ do jiného oblečení a žáci i učitelé soutěžili, jak se patří. S nápadem celoškolní soutěže přišli členové žákovského parlamentu už před Vánoci, a tak po dobu tří měsíců intenzivně připravovali pravidla, ankety na hlasování o tématech jednotlivých dnů, přemlouvali učitele k účasti v porotě a v neposlední řadě motivovali své třídy k tomu, aby se soutěže s vervou zúčastnily.

Týden před začátkem soutěže už bylo jasné, že se můžeme těšit na „plážový den“, „den naruby“, „pyžamový den“ a „rockový den“. O tom, v jakém pořadí budou dny následovat, rozhodli losováním naši nejmladší spolužáci, tedy žáci prvních tříd. V porotě nakonec usedli netřídní učitelé Jaroslav Voříšek a Lenka Bártová a zástupkyně školy Dana Houzarová. Parlamenťáci samozřejmě soutěžili se svými třídami, i když je pravda, že malá soutěž mezi parlamenťáky samotnými proběhla také. Dlouho očekávaný den nastal a škola se v úterý 24. dubna už od rána proměnila v nebývale pestrou pláž. Někdo vyrazil jen v plavkách, jiní byli důmyslnější a své body sbírali především velkým množstvím doplňků. Druhý den už všichni věděli, že soutěž nebude lehké vyhrát, protože se do ní zapojily všechny třídy. Samozřejmě, že jsme pro výsledky zvolili metodu průměru bodů na žáka, abychom hned od začátku nezvýhodňovali třídy s velkým počtem žáků. Následoval den naruby, který si všichni náramně užili, ať už kluci v rolích děvčat nebo naopak. Ti, co zaspali první den v přípravách svého outfitu, už tentokrát svůj kostým nepodcenili. Některým se podařilo nasbírat i více než 20 bodů, i když je pravda, že kluci to tentokrát s množstvím holčičích doplňků měli trochu jednodušší. Ani pyžamový den ovšem velkou změnu v počtu bodů nepřinesl, všichni dorazili v pyžamech, županech, s knížkou nebo plyšákem. Boj o první pozice zůstal znovu vyrovnaný až do poslední chvíle, a to byl den rockový. Tady se totiž ukázalo, že první místo vyhraje ten kolektiv, který táhne za jeden provaz, kde se úplně všichni soutěže zúčastní, a ještě vymyslí něco navíc. A to se povedlo třídě 5. A, která celou soutěž nakonec vyhrála a já osobně si myslím, že rozhodly hlavně mikrofony a kytary pro všechny žáky třídy, což svědčí i o velké účasti

Škola v převleku - Plážový den

Škola v převleku - Den naruby

Škola v převleku - Pyžamový den

Škola v převleku - Rockový den

rodičů. Děkujeme všem, kteří se zapojili a celý týden nás bavili svými vynalézavými modely. Lepší start si oslavy 50. výročí školy nemohly přát, co říkáte? Snad se nám oslava 50. výročí školy podaří a všichni se budou tak výborně bavit, jako my tento týden.

Děkujeme také paní starostce, která darovala hlavní cenu pro vítěznou třídu. Ta totiž dostane volné vstupenky na bazén. Gratulujeme!!!

za ŽP Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Jízda zručnosti 2017 na SOU Blatná

Dne 26. dubna pořádalo Střední odborné učiliště Blatná, Zemědělský svaz ČR a Agrozet České Budějovice a.s. již 16. ročník oblastní soutěže „Jízda zručnosti 2017“. Soutěž je určena pro žáky středních škol a učilišť, kteří v rámci studia získají řidičské oprávnění k řízení traktoru.

Soutěž má již velký ohlas, přišli se podívat bývalí mistři, učitelé, pracovníci a absolventi školy, studenti SOU Blatná, rodinní příslušníci, blatenská veřejnost i vzácní hosté. K nim patřila zejména starostka města Blatná Bc. Kateřina Malečková, Ing. Petr Lidinský (ředitel závodu Agrozet Ražice), Lukáš Bláha (vedoucí prodeje strojů Agrozet Ražice), Václav Brušák (vedoucí prodeje Prillinger s.r.o. Radomyšl), ředitelka úřadu agrární komory okresu Strakonice Ing. Lenka Hryzbilová. Zemědělský svaz České republiky zastupoval Ing. Vladimír Pícha, realizátor projektu Zemědělství žije!

V tento den si dali v SOU Blatná sraz i bývalí studenti oboru Opravář zemědělských strojů, kteří absolvovali obor v letech 1964 až 1967. Absolventi si prohlédli areál učiliště, hodnotili změny, které se za 50 let udály, a hlavně chválili moderně vybavené dílny. Společně s ostatními obdivovali jezdecké umění soutěžících.

Již od pondělka 24. 4. do areálu SOU Blatná přijížděli žáci jihočeských škol, aby si zkušebně projeli připravenou trať. V areálu učiliště na ně čekal moderní traktor Zetor Proxima80 s přední hnací nápravou a přívěsem. SOU Blatná reprezentovali 3 žáci oboru Opravář zemědělských strojů.

Od středečního rána vládl v areálu čilý ruch. Přijížděli učitelé a studenti učilišť a středních odborných škol. Ve školní jídelně se registrovali. Studenti losovali pořadová čísla. Pedagogický doprovod si losoval soutěžních stanoviště, na kterých budou plnit funkci rozhodčích. Rozhodčími byli i mistři odborného výcviku, učitelé a vybraní studenti SOU Blatná. Pro hosty připravily kuchařky školní jídelny příjemnou svačinu a horký čaj. Soutěžící si domácí pohoštění pochvalovali.

Během dne si mohli zájemci prohlédnout moderní zemědělskou techniku. Firma AGROZET a.s. České Budějovice představila traktor JOHN DEERE 5085M v kombinaci s tandemovým třístranným sklápěčem FLIEGL-FOX-TDK 130. Zdeněk Kuželka Hajany představil traktor FENDT 936 v kombinaci se secím strojem PÖTTINGER-TERASEM-PERTILIZER.

Po půl desáté vystartoval první soutěžící. On a stejně tak i všichni ostatní museli před množstvím diváků předvést své dovednosti v ovládání traktoru s přívěsem projetím trasy s jedenácti překážkami. Šlo např. o průjezd dvěma pravoúhlými úzkými zatáčkami, osmičkou, přesné zastavení u rampy, přejezd lávky, slalom a další. Klíčovým prvkem bylo couvání traktorem s přívěsem do modelu úzké garáže. Rozhodčí hodnotili přesnost splnění jednotlivých úkolů a čas jízdy. I když počasí celému dni příliš nepřálo, neovlivnil drobný déšť zápal a výkony účastníků ani dobrou náladu. Byla vyhlášena i soutěž v kategorii „Veřejnost“. Tam se přihlásilo 8 soutěžících, absolventi SOU Blatná, zájemci z řad zemědělské veřejnosti i pedagogičtí pracovníci zúčastněných škol.

Po skvělém obědě se soutěž chýlila ke konci. Jakmile odjel poslední soutěžící, vrcholila nervozita. Pořadatelé vyplňovali připravené tabulky, sčítali časy a trestné body, tiskli barevné diplomy, připravovali ceny.

U stupňů vítězů se shromáždili soutěžící i veřejnost. Ceny předávali: Ing. Petr Lidinský, ředitel závodu Ražice, Ing. Miroslav Čapek, ředitel SOU Blatná, Bc. Stanislav Kučera, zástupce ředitele pro odborný výcvik.

V kategorii „Veřejnost“ zvítězil Ing. Zbyněk Hofman, učitel odborných technických předmětů SOU Blatná. Druhý byl Jan Laštovička, Gymnázium, SOŠ ekonomická a SOU Kaplice. Třetím byl Martin Štěrba, absolvent oboru Opravář zemědělských strojů SOU Blatná, kterého práce na traktoru živí.

V hlavní kategorii se na 3. místě umístil Filip Marsa, Střední odborné učiliště zemědělské a služeb Dačice. První a druhé místo patřilo studentům SOU Blatná: druhé místo obsadil Josef Pilát, vítězem se stal Martin Křiváček.

Zeptali jsme se Martina Křiváček a Josefa Piláta na tajemství jejich úspěchu v soutěži. Josef: „Na traktoru jsem zvyklý jezdit z domova, kde máme malé hospodářství. Řídím traktor Zetor Crystal 10111. S ním provádím potřebné práce, setí, orbu, senáže aj. Chodím na výpomoc ke strýci, který vlastní kravín. U něj řídím traktory John Deere a Valtra.“ Martin: „Bydlím v malé obci 16 km jihozápadně od Strakonic. Tam máme domácí hospodářství. Na traktoru jezdím odmala, je moje srdeční záležitost. Nejprve jsem jezdil s traktorem Zetor 3011. Nyní máme Zetor 6911. S tímto traktorem zajišťuji práce na hospodářství a účastním se traktoriád.“ Ocenění si zaslouží i učitelé autoškoly SOU Blatná, mistři odborného výcviku, učitelé teorie, vychovatelé a všichni pracovníci, kteří se studenty odvedli poctivou práci.

Na závěr se sluší poděkovat štědrým sponzorům, kteří dodali pro prvních 10 soutěžících hodnotné ceny. Jsou to AGROZET a.s. České Budějovice, LIVA Předslavice, PRILLINGER s.r.o.Radomyšl, BP-SERVICE s.r.o. Blatná, General weld s.r.o. Blatná, Blatenská ryba s.r.o. Blatná, Jiří Drnek, Drogerie Teta, Bidfood CR s.r.o., Pogrr s.r.o. Příbram, ZEO Trade s.r.o. Radčice, pekařství Vrána Blatná, Zemědělské zásobování a nákup Strakonice a.s., ZD Třebohostice, Agraspol Předmíř, a.s., Město Blatná, Leifheit s.r.o. Blatná.

Text a foto: pracovníci a studenti SOU Blatná

Studenti SOU Blatná na exkurzi v Temelíně

Dne 6. března 2017 se studenti Středního odborného učiliště v Blatné s pedagogickým doprovodem vypravili na odbornou exkurzi do Elektrárny Temelín (ETE). Exkurze se zúčastnili zájemci ze tříd 1. E, 2. E a 3. E oboru Elektrikář, 3. AE oboru Autoelektrikář a 1. A oboru Automechanik.

Autobus nás vysadil před rekonstruovaným zámečkem Vysoký Hrádek. Zde je infocentrum, interaktivní expozice o energetice i fotopoint, protože v areálu ETE je zákaz focení. Studenti viděli možnosti získávání energie, historické a fyzikální souvislosti. Pozornost je věnována energii jaderné a principům jejího uvolňování. Studenty zaujaly funkční modely Peltonovy turbíny, van de Graaffova generátoru nabíjeného na vysoké napětí s papírovými třásněmi, jaderného reaktoru a nefunkční model stroje perpetuum mobile. Kluci si otestovali své znalosti při zábavném kvízu, seznámili se s prostory elektrárny ve virtuální procházce na PC. Též provozovali výrobní blok ETE na počítačovém simulátoru. Provoz skončil katastrofou. Naštěstí jen virtuální.

V podkroví zámečku je moderně vybavený kinosál s mlžnou komorou. V kinosále nám průvodkyně promítla film a prezentaci o principu jaderné elektrárny. Pak jsme se rozdělili na 4 skupiny po 6 až 8 lidech. Dvě skupiny zůstaly v sále a dozvěděly se další podrobnosti o ETE. Při besedě s průvodkyní prostřednictvím počítačových ukázek a animací jsme se seznámili s funkcí jaderné elektrárny, hlavních zařízení, základy reaktorové fyziky a bezpečnosti. Dozvěděli se, jak se získává jaderné palivo, jak se využívá, jaké jsou problémy s uskladněním radioaktivního odpadu. Zajímavá informace byla, že Francie vyhořelé palivo dále zpracovává a vyrábí z něj nové palivové články. ČR nikoliv, protože má málo radioaktivního odpadu a výroba by byla neefektivní, vyplatí se ho nakoupit. A dodávat palivo do Francie na zpracování dle mezinárodních úmluv nejde. Nejvíce dotazů pokládali studenti z oboru Elektrikář. Ti mívají téma elektrárny u ústních závěrečných zkoušek.

Hlavním zážitkem byla pro studenty funkční mlžná komora, kde byly vidět stopy nabitých částic alfa (jader hélia, krátké tučné stopy), beta (rychlých elektronů, delší tenké čáry). Občas bylo vidět kosmické záření (tenké dlouhé čáry). Jde o ionizovaná atomová jádra dopadající na Zem z Vesmíru. Není plně odhalen mechanizmus vzniku vysokoenergetických nabitých částic kosmického záření.

Pak jsme šli na prohlídku elektrárny. Zajímavá byla informace, že v prvních letech provozu ETE byly problémy s americkými palivovými články, které se v reaktoru nepatrně ohýbaly, protože americké reaktory byly jiné koncepce. Dnes se odebírají palivové články od ruského dodavatele. Ale před následujícím výběrovým řízením se fi Westinghouse soustředí, aby zakázku ETE opět získala. Byli jsme u věží, studentům byla vysvětlena jejich funkce. Zážitkem byl vstup do haly s jedním ze 2 turboalternátorů. Tam se pára vyvinutá v sekundárním okruhu žene na lopatky turbíny. Jeden ze 2 turboalternátorů zásobuje elektrickou energií 10 % české spotřeby! Studenty zaujal i výkon mladé slečny průvodkyně, která navzdory špuntům v uších studentů a navzdory hluku sdělila zajímavé informace. Sešli jsme i do spodku turboalternátoru, který je uložen na odpružených stojanech. Přestože turbína i alternátor na společné hřídeli jsou pečlivě vycentrované, při 50 ot./s vibrují. V areálu elektrárny vysvětlovala blokový transformátor, který zvyšuje ef. sdružené napětí 24 kV z alternátoru na 400 kV, záložní dodávku elektřiny 110 kV z vodních elektráren do ETE. Vysvětlovala katastrofu ve Fukušimě, její příčiny a její dopad na zvýšení jaderné bezpečnosti ETE. Např. přikoupení mobilních dieselagregátů, které spolu se stacionárními dieselagregáty mají za úkol dodávat energii čerpadlům, které chladí jaderný reaktor při odstávce v případě nenadálé události.

Nakonec nás příjemnou jízdou autobus STTRANS na nejaderný pohon bezpečně dopravil do areálu učiliště Blatná.

Aleš Drobník, Jiří Ďurián, SOU Blatná

Absolventi SOU Blatná 1967

U příležitosti jízdy zručnosti 26. dubna 2017 se uskutečnilo v SOU Blatné setkání studentů, kteří se zde vyučili v letech 1964 - 1967. Setkalo se nás 27 absolventů, přišel náš třídní učitel pan Luboš Novák a také učitel pan Milan Žid.

Ve školních lavicích nás přivítala starostka města Blatné Bc. Kateřina Malečková a ředitel zdejšího učiliště Ing. Miroslav Čapek, který všechny seznámil se současným chodem učiliště. Zavzpomínali jsme na prožitá léty v Blatné před 50 lety v učení. Také jsme si prohlédli celé učiliště, dílnu na opravu traktorů a zemědělských strojů, kovárnu, svařovnu, dílny elektro a automechaniků, soustružnu, školu i internát. Všichni si pochvalovali, jak se učiliště vylepšilo a co nám škola dala pro snadnější život.

Do kola štěstí, které mělo bývalým studentům připomenout Blatensko, přispěli: SOU Blatná, Leifheit, Blatenská ryba, Svazek obcí Blatenska, zámek Blatná a s novou odrůdou brambor ZD Bělčice. Všem patří velké díky.

František Voříšek

Základní umělecká škola Blatná

J. P. Koubka 4 – 388 01 Blatná – tel.: 383 422 536 – e-mail: zus@blatna.net

vyhlašuje pro školní rok 2017/2018

ZÁPIS ŽÁKŮ

pro výuku do oborů: hudební, výtvarný a taneční

Hudební obor - přípravné studium děti 5 - 6 let
- základní studium děti od 7 let
klavír, akordeon, zobcová flétna, housle, kytara, violoncello, kontrabas, trubka, trombon, klarinet, saxofon, lesní roh, dudy, bicí nástroje
- sólový zpěv děti od 6 let
- sborový zpěv

Výtvarný obor - přípravné studium děti 5 - 6 let
- základní studium děti od 7 let
- základní studium se zaměřením na keramiku děti od 8 let
(zájemci o tento obor přinesou s sebou výtvarné práce z MŠ, ZŠ nebo vytvořené doma)

Taneční obor - přípravné studium děti 5 - 6 let
- základní studium děti od 7 let
se zaměřením na klasický, moderní a společenský tanec

Zápis se koná v červnu v týdnu od 12. – 16. června 2017
10:00 – 12:00 hodin, 13:00 – 16:00 hodin
v ZUŠ Blatná - ředitelna školy, 1. patro, dveře č. 16
(rodiče se dostaví s dětmi)

Kritéria, podle kterých budou žáci přijímáni:

Hudební obor: zazpívat píseň, zopakovat určitou výšku tónu, vytleskat rytmický motiv
Výtvarný obor: dokázat rozlišovat barvy, prokázat představivost a schopnost využití daného prostoru (výkres), přinést vlastní práci libovolného výtvarného stylu
Taneční obor: žák má rovný postoj, plynulou chůzi, prokáže cit pro rytmus a hudbu

Ve čtvrtek 15. června 2017 Vás srdečně zveme na koncert nejmladších žáků, který se koná v sále ZUŠ od 17:00 hodin

Archeologická expozice muzea otevřena

Po dlouhé době se muzeum může pochlubit stálou expozicí, tedy alespoň první částí prezentující pravěk Blatenska. V malých prostorách bývalé recepce se v úterý 28. 2. otevřely veřejnosti brány do počínajícího projektu Městského muzea Blatná. Ihned od schodiště všechny příchozí vítal Josef Siblík, zakladatel muzea a amatérský archeolog. Po krátkém úvodu ředitele CKVB Edvarda Oberfalcera a muzejních pracovníků Petra Chlebce a Táni Fryštákové mohli všichni návštěvníci pootevřít dveře expozice. K vidění byla nejen samotná archeologická expozice, ale i budoucí podoba plánovaného projektu. Na první pohled prosté skříně odhalily svá tajemství v podobě keltské vesnice, kovářského náčiní nebo kamenných mlýnů ukrytých v důmyslných šuplících. Mnohé předměty si mohli návštěvníci nejen prohlédnout, ale i osahat nebo dokonce vyzkoušet.

Byli jsme velice potěšeni vašimi pozitivními ohlasy na tento první krůček ke stálé expozici města Blatná a určitě budeme se stejnou pílí pokračovat v naší činnosti. Otvírací doba muzea od úterý do neděle mezi 10:00 a 17:00 během krátkodobých výstav. Budeme se na vás těšit a oceníme všechny nápady a připomínky.

Petr Chlebec
Městské muzeum Blatná

Mezinárodní den památek a historických sídel 2017

„Pivo, víno, pálené…počasí je šílené.“, tak nějak by mohl být popsán letošní Mezinárodní den památek v Blatné. Počasí se totiž rozhodlo ukázat všechna roční období od jara až po zimu, a to v jeden den. To ovšem neodradilo ani organizátory z CKVB a hlavně diváky, kteří se mohli dozvědět něco víc o Panském domě, Měšťanském pivovaře, Kaplance a Besedě. U všech zmíněných budov se tyčily již od rána ilustrované bannery, vyprávějící zajímavý příběh těchto domů. Před pátou hodinou se na nám. Míru začali scházet lidé zvědaví, o čem nám to letos bude vyprávět pan Mgr. Jiří Sekera. Naštěstí se na tu dobu počasí umoudřilo, takže jsme si bez potíží mohli vyslechnout poutavé vyprávění a dojít až k lihovaru, kde přednáška skončila. Odsud posluchači pokračovali do Zámeckého lihovaru a pivovaru, kde na ně čekal pan sládek Martin Fried, který si přichystal poutavé vyprávění o výrobě místního piva a pálenek. Vše bylo zakončeno ochutnávkou z místní produkce. Děkujeme všem zúčastněným i přednášejícím za jejich přízeň a těšíme se s vámi na další ročník.

Petr Chlebec
Městské muzeum Blatná

Týmová hra Kavárenský kvíz poprvé v Blatné

V pátek 31. 3. přes nádherné počasí se setkalo v místní kavárně v KCAŽ pět týmů, aby změřily své síly ve všeobecných vědomostech. Nejednalo se o pouhé testování naučených znalostí, neboť okruhy, ze kterých otázky pocházely, byly dosti obšírné a jen těžko by se na ně dalo připravit. Tým musel využít svůj důvtip a míru odhadu, aby se dostal na vrchol a získal hlavní cenu, kterou poskytla kavárna. Tentokrát jsme se pohybovali v aktualitách z minulého týdne, vědomostech o pohádkách, velkých bitvách a rekordech. Všichni účastníci kvíz dokončili zdárně během hodiny a půl, avšak zvítězit mohl jen jeden, a to byl nakonec tým Kryštůfek, kterému ještě jednou blahopřejeme. Budeme se těšit na další kolo kvízu. Nezapomeňte vzít s sebou parťáky a dobrou náladu.

Petr Chlebec
Městské muzeum Blatná

Centrum kultury a vzdělávání Blatná

Přehled akcí

LITERÁRNÍ ČTENÍ: ÚSMĚVY KARLA ČAPKA | 24. 5. STŘEDA | 18:00 | Kavárna, KCAŽ

VETŘELEC: COVENANT | 24. 5. STŘEDA | 19:00 | Sci-Fi/ horor v původním znění s titulky | USA 2017 | 130 Kč

DĚJINY UDATNÉHO ČESKÉHO NÁRODA | 25. 5. – 31. 8. | ÚT – NE | 10:00 – 17:00 | Městské muzeum Blatná, VERNISÁŽ: 25. 5. ČTVRTEK | 17:00 |

ATELIÉR: SOCHAŘSTVÍ | 25. 5. ČTVRTEK | 18:00 | Suterén, KCAŽ

HOST BLATENSKÝCH LISTŮ: Michael Žantovský | 26. 5. PÁTEK | 18:00 |Velký sál, KCAŽ

PIRÁTI Z KARIBIKU: SALAZAROVA POMSTA | 26. 5. PÁTEK | 20:00 | Dobrodružný/fantasy/komedie v původním znění s titulky | USA 2017 | Mládeži přístupný | 120 Kč

50 LET ŠKOLY T.G.M.: DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ | 27. 5. SOBOTA | 9:00 – 17:00 |

OTEVŘENÍ SKATEPARKU | 27. 5. SOBOTA | 13:00 – 18:00 | Skatepark, Blatná více...

JEDLÉ KCAŽ IV. + KYTAROHRANÍ | 28. 5. NEDĚLE | 13:00 – 20:00 | Terasa, KCAŽ více...

POHÁDKY ZA DVĚ PĚTKY | KRTKOVA DOBRODRUŽSTVÍ | 28. 5. NEDĚLE | 15:00 |

ČTEME, PLETEME… a chystáme překvapení pro vnoučata k MDD | 30. 5. ÚTERÝ | 14:00 – 16:00 | Městská knihovna Blatná více...

ZUŠ OPEN | 30. 5. ÚTERÝ | 15:00 | Nám. J. A. Komenského více...

KRÁL ARTUŠ: LEGENDA O MEČI - náhrada za HHhH | 31. 5. STŘEDA | 19:00 |

KLAVÍRNÍ KURZY 2017 | 2. 7. - 14. 7. | 31. ročník jihočeských klavírních kurzů

ABBA World Revival | 7. 7. PÁTEK | 20:00 | Zimní stadion

(dostupné http://www.ckvb.cz/ 2.2.2017)

Charitativní Pfeifer Cup se hokejistům vyvedl

V sobotu 18. 3. 2017 pořádali hokejisté z Chanovic charitativní turnaj na podporu Rané péče Diakonie. Na zimním stadiónu v Sušici se sešlo pět amatérských týmů: Red Stars Chanovice, Black Dogs Chanovice (vítězi turnaje), Blatenský kanci, Farma Číhaň a Loozers Klatovy. Hlavním záměrem akce bylo podpořit již zmiňovanou Ranou péči Diakonie. Chtěl bych poděkovat všem partnerům, hokejistům a příchozím divákům za podporu celého turnaje. Před turnajem a v jeho průběhu se podařilo vybrat krásných 38 541,- Kč, někteří sponzoři též přispěli věcnými dary. Finanční částka byla po skončení turnaje předána zástupkyním Rané péče Bc. Tereze Háčkové a Mgr. Pavle Skalové formou šeku.

Za tým hokejistů Tomáš Kopelent
(redakčně kráceno, zveřejněno v Blatenských listech č. 7 ze dne 13. 4. 2017)

Blatenský kanci (spodní řada zleva) manažer Karel Šrámek, Miloš Kadlec, Luboš Skuhravý; (horní řada zleva) Jaroslav Bauše, kapitán Roman Pojer, Tomáš Andrlík, Boris Kapr, Václav Vrba, Jan Mašek, Ladislav Suda, Karel Hromada

Město Bělčice a okolí po jaru 2017

Čas běží jako splašený (pravdivá fráze) a všichni jsme se zapojili do krocení pučící či rozkvetlé přírody. V současné době se do těchto prací u nás zapojilo celkem 10 zaměstnanců, z toho 8 z pracovního úřadu a 2 na HPP. Protože pan Krameš již z osobních důvodů nemůže nadále spravovat fotbalové hřiště, budeme se muset s touto skutečností popasovat my. Doufám, že bude hřiště i nadále ve stejném top stavu jako dosud. Panu Kramešovi tímto moc děkuji za perfektně odvedenou dlouhodobou práci a to nejen na hřišti, ale i mimo něj, včetně práce v okolních obcích.

Nyní jsme ve fázi čekání na vyhodnocení podaných žádostí o dotace. V současné době už je rozhodnuto v rámci projektu „Venkovní fitness v Bělčicích", kde už nám dotace přiznána je a začneme pracovat na realizaci. Bude to rozšíření dětského hřiště pod lípami a jedna menší část bude umístěna v areálu MŠ. Na další vyhodnocení žádostí čekáme – okna a dveře na radnici (POV JČ kraje), pořízení nakladače v rámci projektu „Systém odděleného sběru komunálního odpadu ve městě Bělčice" (spolufinancování Evropskou unií – Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí) a další projekty se budou odesílat. Takže si troufám říct, že nás čeká hodně práce.

V zimním období, kdy se venku mnoho práce udělat nedalo, jsme se pustili do rekonstrukce obřadní síně. Ti, kteří „novou" obřadní síň viděli, se shodli, že se práce povedla a vypadá to velmi dobře. Tímto děkuji všem, kteří se na těchto pracích podíleli.

O Velikonocích se i u nás dodržovaly zavedené tradice a kluci řádně chodili rachtat a v pondělí chodili s pomlázkou pomladit děvčata, aby byla zdravá (hezká tradice).

V neděli 30. dubna se u nás v Bělčicích konal první ročník lampiónového čarodějnického průvodu. Za tento skvělý nápad vděčíme naší paní knihovnici Věrce Maškové Vaňáčové. Čarodějnic bylo opravdu hodně, celý průvod se kolem půl osmé přesunul na „Višňovku", kde již byla připravená velká vatra a rovněž menší oheň na opékání buřtů, který dostal každý, kdo měl masku čarodějnice. Tato akce měla velký úspěch a věřím, že si to zopakujeme i příští rok. Děkuji paní knihovnici za organizaci

a všem hasičům, kteří se podíleli na stavbě vatry a májky na náměstí.

Místní lidová knihovna děkuje všem, kteří se zúčastnili letošního 1. ročníku čarodějnického lampionového průvodu. Účast byla ohromující, téměř 200 osob. Soudím (dle vašich ohlasů), že se Vám průvod a s ním spojené akce líbily, a věřím, že se již těšíte na 2. ročník stejně jako já.

Hlavní čarodějnice Věra Mašková Vaňáčová

Tento výtisk „SOBáčku" vyšel až po sběru velkoobjemového a nebezpečného odpadu a nemá tudíž smysl psát termín, tak doufám, že vše proběhlo v klidu. Vše bylo včas vyvěšeno a vyhlášeno rozhlasem. Přesto si neodpustím poznámku, že nepořádek a černé skládky se stále objevují. Především bych rád upozornil na místo u rybníka Stodoliště, kde již řadu let není místo k ukládání jakéhokoli odpadu. Nezbyde nám nic jiného, než zde nainstalovat fotopasti a poté odhalit ty, kteří zde neustále cosi odkládají. Nejenže to stojí město Bělčice nemalé prostředky, ale těžko se to chápe, když je možnost dvakrát do roka se tohoto odpadu zbavit. Apeluji proto na zdravý rozum a prosím, nenič me si životní prostředí.

Závěrem mi dovolte pozvat všechny na tradiční pouťovou akci „Pod lípami", která se bude konat v sobotu **1. července 2017**. Protože se výstavba na již prodaných pozemcích časově posunula, budou ještě letošní rok JEZDECKÉ ZÁVODY na obvyklém místě. Jako každý rok zde k tanci a poslechu budou hrát skupiny Sebranka, Kamilkatze a jako vždy zajímavý host – letos skupina ZELENÁČI. V jednání je ještě jedno překvapení, ale to si necháme, až se vše povede domluvit. Máme se na co těšit.

Pavel Vejšický – starosta

Rybáři Bělčice, pozor!

Rybářský spolek Bělčice

zve všechny příznivce

rybářského sportu na rybářské závody

v sobotu 3. 6. 2017 v Bělčicích na rybníku Polívka

Začátek je v 6:00 hodin

a startovné činí 100,- Kč.

Děti startovné neplatí.

Občerstvení zajištěno

a hezké počasí objednáno.

PETRŮV ZDAR

Knihovna Bělčice

Vyhlášení výsledků o nejkrásnější básničku o babičce. Soutěžily děti z osmi tříd Základní školy Bělčice.

Zvítězili tito žáci:

2. třída: Terezka Fiřtová
3. třída: Michaela Chvátalová
4. třída: Veronika Šamuláková
5. třída: Kristýna Kumpová
6. třída: Filip Sadílek
7. třída: Michaela Hroníková
8. třída: Pavlína Švejdová
9. třída: Ludmila Karlíková

Babička

Jsi maminka maminky
a máš jméno květinky.
Jsi maminka tatínka,
ty jsi naše bábinka.
V tvářích máte dolíčky,
jste mé milé babičky.

Veronika Šamuláková, vítězka 1. stupně ZŠ

Babička Hana

Moje milá babičko,
úsměv máš jak sluníčko,
oči jako dva uhlíky
a ve vlasech kudrlinky.

Přestože má babička
vzrůstově je maličká,
má tak velké srdíčko
a říkají jí Haničko.

Techniku moc v lásce nemá,
má s ní stále potíže.
Naštěstí je neoblomná,
ta to jednou dokáže!

Filip Sadílek,
vítěz 2. stupně ZŠ

Všichni účastníci této soutěže budou odměněni koncem měsíce května.

Zprávičky z bělčické školičky

Zápis do první třídy

Dne 11. dubna 2017 se k zápisu do 1. třídy dostavilo 12 dětí, a to za doprovodu maminek, tatínků a sourozenců.

U hlavního vchodu na předškoláky čekal Večerníček, který dal každému na hlavu papírovou čepici. Večerníček dětem ukázal pohádkovou cestu, která je zavedla do říše večerníčků.

Děti se na cestě seznámily s Patem a Matem, Křemílkem a Vochomůrkou, Machem a Šebestovou, Bobem a Bobkem, Hurvínkem, Spejblem, Máničkou a paní Kateřinou, Rákosníčkem a vílou. Plnily „těžké" úkoly a za každý splněný získaly kartičku pohádkové postavy, kterou si nalepily na čepici. Na závěr si budoucí prvňáčci ještě popovídali s paní učitelkou a předvedli své schopnosti a dovednosti. Poznávali geometrické tvary, barvy, zavazovali tkaničku, hledali pohádkové dvojice, zazpívali písničku nebo recitovali básničku. Za odměnu všichni obdrželi pamětní list a odnesli si různé drobnosti a dárečky.

Celý zápis provázela příjemná atmosféra večerníčkovských postav. Za to bychom rádi poděkovali žákům 7. a 8. třídy, kteří se podíleli na přípravě a průběhu zápisu žáků.

Na budoucí prvňáčky se už moc těšíme!

Čarodějnice

Na pátek 28. 4. jsme my, žáci 5. ročníku ZŠ Bělčice, nachystali pro své mladší spolužáky branný den plný čarodějnických úkolů. Dva týdny předem jsme připravovali úkoly, vyráběli kostýmy i uklízeli tábořiště, které bylo cílem naší čarodějnické výpravy.

V pátek nám počasí příliš nepřálo, byla zima, celá předchozí noc totiž propršela. Přesto jsme se ráno statečně oblékli do kostýmů a vydali se připravovat jednotlivá stanoviště. Brzy poté jsme na nich již mohli přivítat skupiny mladších spolužáků.

Na každém stanovišti bylo úkolem získat ingredience do kouzelného lektvaru.

Na prvním stanovišti soutěžící poznávali čichem ocet a pepř, na druhém bylo jejich úkolem najít na plechovkách s písmeny slovo soda a míčkem je srazit ve správném pořadí. Na třetí zastávce museli vyluštit čarodějnický kvíz, a tak se soutěžící ze správných odpovědí dozvěděli další dvě přísady - skořici a pepř. Pak již chybělo každé skupině najít pouze správný kolíček, který určoval barvu jejich lektvaru. Při jeho výrobě naše kamarády překvapila reakce octa a sody, která mnohým připomněla pohádku „Hrnečku, vař!“.

Na závěr měly děti vymyslet nejtemnější prosbu k vydání pokladu a najít ho. Na pokladu si potom všichni společně pochutnali.

I přes nepřízeň počasí a ohniště plné vody se nám podařilo rozdělat oheň a opéct přinesené párky a špekáčky. Domů jsme se vraceli sice špinaví, mokří a zmrzlí, ale spokojeni a plni hezkých zážitků.

žáci 5. třídy

Výsledky našich žáků v olympiádách a soutěžích aneb pochvala pro Kateřinu Bobkovou

Ve druhé polovině školního roku se naši žáci pravidelně zúčastňují různých olympiád a soutěží. Mohou tak porovnat své znalosti a vědomosti s žáky z jiných škol. Učitelům se zase nabízí možnost setkat se s kolegy, diskutovat s nimi o své práci a získávat nové zkušenosti. Výsledky našich žáků v olympiádách a soutěžích jsou do jisté míry i odrazem naší práce.

Mezi naše nejpilnější a nejúspěšnější soutěžící patří v letošním školním roce žákyně 9. třídy Kateřina Bobková. Její jméno se objevilo na předních místech výsledkových listin okresních kol celé řady soutěží. 1. místo a postup do krajského kola vybojovala v Konverzační soutěži z německého jazyka. V krajském kole pak obsadila 5. místo. Její spolužačka Kateřina Kočí skončila v okresním kole této soutěže třináctá. Do krajského kola Chemické olympiády postoupila Kateřina Bobková díky bodovému zisku z 5. místa. Patřila mezi 6 postupujících ze základních škol, ostatní soutěžící byli z víceletých gymnázií. Obsadila 23. místo a zařadila se mezi úspěšné řešitele krajského kola Chemické olympiády. Za umístění v okresním kole této olympiády si zaslouží pochvalu i Vojtěch Pekárek za 9. místo a Kateřina Kočí za 11. místo.

Jen o vlásek unikly Kačce Bobkové stupně vítězů v okresním kole Konverzační soutěže z anglického jazyka a v Zeměpisné olympiádě, skončila čtvrtá. Konverzovat anglicky si zajel do okresního kola i Patrik Krstev ze 7. třídy, který ve své kategorii obsadil hezké 7. místo.

Další soutěž, ve které byli naši žáci úspěšní, byla Fyzikální olympiáda. Opět nezklamala Kačka Bobková, která ve své kategorii společně se dvěma svými soupeři obsadila 1. místo a opět postoupila do krajského kola. V kategorii 8. tříd uspěli v této soutěži také Martin Vácha, získal 4. místo, a Jakub Vejšický, který skončil šestý.

Kateřina Bobková se spolu s Vojtou Pekárkem stala úspěšným řešitelem také Dějepisné olympiády (obsadili 11. a 13. místo). Ve výsledkové listině Olympiády z českého jazyka se objevila ve skupině řešitelů se shodným počtem bodů na 5. – 21. místě.

Další soutěž, které se naši žáci pravidelně zúčastňují, je Eurorebus. Na první části této zeměpisné soutěže se podílí celé třídy a probíhá přes internet. V krajském kole soutěže pak reprezentují jednotlivé postupující třídy tříčlenná družstva. Ti nejlepší se navíc zúčastní i soutěže jednotlivců. Nejlepší umístění získalo družstvo 8. třídy (Martin Vácha, Jakub Matěj Šátava a Tereza Švejdová), a to 14. místo. Mezi jednotlivci byl nejúspěšnější Tomáš Ježek ze 6. Třídy, může se chlubit 8. místem.

Všem žákům, kteří reprezentovali školu v olympiádách a soutěžích, děkujeme. Jsme rádi, že stále máme ve škole děti, které se chtějí učit nové věci a které baví získávat nové zkušenosti.

Jezdecké závody v Bělčicích

Vážení čtenáři, dovolte, abych Vás pozval na akce pořádané Jezdeckým spolkem Bělčice v letošním roce. V našem městě působíme již čtvrtým rokem. Umožňujeme především místním dětem a mládeži vyžití v jezdeckém sportu a voltiži. K této činnosti využíváme šest koní. Od shetlandského poníka po anglického plnokrevníka.

V letošním roce budeme pořádat dvoje jezdecké závody a to: již tradiční pouťové - 1. července 2017 v Bělčicích a druhé 23. září 2017 v Podruhlí. V plánu máme také uspořádat v říjnu Hubertovu jízdu.

Všechny tyto akce se však neobejdou bez podpory a pomoci od našich sponzorů. Děkuji za podporu a spolupořadatelství Městu Bělčice a jejímu zastupitelstvu, Zemědělskému družstvu Bělčice, firmě Kaiser s.r.o. a ZŠ a MŠ v Bělčicích. Dík patří J. Zemanovi, v jehož statku naši činnost provádíme.

Zveme všechny příznivce jezdeckého sportu na připravované akce.

za JS Bělčice Zbyněk Novotný

Ilustrační foto: Shetlandský poníci z Hřebčína Kadov

Ilustrační foto: Shetlandský poníci z Hřebčína Kadov

Střípky z bělčického Sokola

Většina čtenářů jistě zná náš oddíl kopané. Všechna mužstva, od dětí po starou gardu, podávají standartní výsledky a dělají nám radost. Dobré výsledky předvádí také oddíl šipek. Oba oddíly pořádají sportovní klání jak doma, tak se účastní turnajů na půdě soupeřů. V ústraní tak trochu zůstává oddíl volejbalu, jehož členové svoji zálibu provozují především pro svoje potěšení. Zmínit se však na tomto místě chci o nově vzniklém oddíle všestrannosti. Od září se pravidelně scházejí rodiče s předškolními dětmi na oblíbeném cvičení. Ani školní děti nejsou ochuzeny, také nacvičují gymnastické prvky. TJ Sokol jim pro tuto činnost průběžně nakupuje potřebné nářadí. Obě tato cvičení vede Hana Kočovská. Její pětiletá dcera Kateřina získala na župním přeboru v Písku své první zkušenosti ve šplhu na tyči.

Dlouholetou bolestí bělčické sokolovny byla podlaha. V tomto roce byla za finančního přispění Města Bělčice a ostatních sponzorů a za pomoci členů sokola položena nová parketová podlaha. Nejvíce pomáhali Jiří Zamrazil, Jiří Gregorovič a Pavel Mašek. Novou podlahu jistě ocení cvičící i tančící návštěvníci.

Zbyněk Novotný

Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne, natož pak ze života.
Jan Werich

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Narodili se v březnu:

Adam Houdek, Bezdědovice
Žaneta Havlíčková, Paštiky
Rodičům blahopřejeme!

Naši jubilanti...

Životní jubileum
Tak jako růže z poupěte
tiše a náhle vykvete,
tak také v životě ať štěstí
nikdy nepřestává kvésti.
Ať zdraví, láska, pohoda,
není jen pouhá náhoda.
Ať jako v jarní zahradě
-ve tvých dnech, týdnech, letech-
v radosti, dobré náladě
vše krásným květem kvete.

V měsíci červenci oslavili životní jubileum:
Miroslava Kepková, Bezdědovice (85 let)
Zdeňka Tatarová, Bezdědovice (70 let)
Jan Tůma, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Jiří Bláha, starosta obce

Bezdědovická sedma

V sobotu 18. 3. 2017 se hrál v Bezdědovickém obecním hostinci turnaj v křížové sedmě a byl to již jubilejní dvacátý pátý ročník. Účast byla dobrá, zúčastnilo se 6 dvojic. Průběh turnaje byl zajímavý a celkem vyrovnaný. Po sehrání všech her byly dvě dvojice se stejným počtem vítězství. Vítězem se stala dvojice Blatná ve složení Dominika Vohryzková a Zdeněk Mates. Tato dvojice získala vítězství již podruhé. Na druhém místě se umístila dvojice SODAJ ve složení manželé Alena a Ota Burian ml., umístnění na pomyslné bedně uzavírala dvojice AGRO ve složení Jiří Mráz a Karel Peroutka.

Vítězná dvojice převzala od organizátorů poháry a ostatní dvojice za svá umístění věcné dary. Pro všechny bylo připraveno občerstvení. Přišlo se podívat i několik diváků, kteří všechno bedlivě sledovali. Turnaj se povedl. Všichni se již těšíme na další turnaj.

Text: Alena Vestfálová
Foto: Stanislav Brda

A na jaké akce se můžete těšit v následujících měsících

- 24.6. Pouťová taneční zábava
- 25.6. Pouť v Bezdědovicích, Paštikách a Dobšicích

Na všechny akce Vás srdečně zveme! Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Dobrý den, vážení čtenáři SOBáčku

Je tomu již šest let, kdy jsme se v sále Bezdědovické hospody sešli poprvé při oslavě Mezinárodního dne žen. Každé toto setkání je z mého pohledu lepší a lepší. Rok co rok se nás schází víc a jsem velmi rád, že se naučili ve větším počtu docházet na posezení i zástupci mužského pohlaví. Nikde není napsáno, že v tento den se smí bavit pouze ženy samotné. Myslím, že jsou muži alespoň ve většině případů nedílnou součástí jejich života. Každoročně tuto akci pořádá obec Bezdědovice ve spolupráci s SDH Bezdědovice.

Vždy je zajištěn bohatý kulturní program na odpoledne i na večerní dýchánek, kterým tyto oslavy vrcholí a to včetně občerstvení s voňavým dárkem pro každou ženu. Na pódiu se střídají žáci ZUŠ Blatná, kteří zde předvádí perfektní výkony společně s dalšími účinkujícími.

V letošním roce musím vyzdvihnout především H-band. Jejich vystoupení bylo fascinující. Právem se umisťují na předních příčkách soutěží hudebních souborů.

Nesmím zapomenout ani na ostatní účinkující, kteří se v tento den postarali o zábavu. Těmi bylo Pozounové trio z Cehnic a Malá kapela Pepy Uhlíka. I tito muzikanti dokázali vytvořit skvělý zážitek.

Nejočekávanějším překvapením odpoledního programu bylo vystoupení netradičního tanečního souboru, který tvořili členové SDH Bezdědovice. Svým vystoupením dokázali vyloudit široký úsměv ve tváři každého hosta a bouřlivý potlesk, kterým byli po zásluze odměněni, hovořil za své. Přídavek tanečních kreací a následná dražba částí jejich už tak velmi úsporného kostýmu bylo nádhernou tečkou za tímto bodem programu pro dnešní odpoledne. Večer nás tentokrát bavila kapela Radka Šimsy.

Hojná účast až do pozdních večerních hodin je důkazem toho, že se všem líbilo. A to je zřejmě ta nejlepší odměna pro ty, kteří se starají o organizaci celého dne. Jim patří i mé poděkování.

Doufám, že se v příštím roce opět sejdeme alespoň v takovém počtu jako v roce letošním.

Text a foto Jiří Bláha,
starosta obce Bezdědovice

Krátce z Dobšic

Dubnové počasí dostálo své špatné pověsti a s drsností sobě vlastní prověřilo odolnost a houževnatost našich dětí. Snad jako každý rok, i letos, se totiž na Velikonoce citelně ochladilo. Možná to vadilo prvním květům na třešni, ale děti si velikonoční svátky užily, jak se patří, a svůj úkol splnily na jedničku. V Dobšicích, ač je to vesnička jako dlaň, rachtalo a řechtalo 18 dětí. Za tu snahu byly v sobotu bohatě odměněny. V pondělí jsme my, ženy, byly opatrně omlazeny opentlenými pomlázkami výměnou za nazdobené vajíčko. Ještě jsme ani nestihly sundat velikonoční věnec ze dveří a už tu byl čarodějný podvečer. Čarodějnice na hranici opět shořela a ostrý východní vítr mohutně ohýbal oholený kmínek barevné májky, která to naštěstí opět vydržela, takže hurá, vypadá to na příjemný rok, bez nesnází.

Zmíním zde ještě poměrně novou tradici u nás v Dobšicích. Na prvního máje se všichni před polednem sejdeme opět u ohniště pod májkou, znovu se spolu posadíme, dobře pojíme a popovídáme, děti si opět pohrají a až potom se vše dobře uklidí, tak, že na tom místě sounáležitosti a dobré pohody jako němý svědek, snad až do příštího jara, zůstane stát TA NAŠE MÁJKA, mávajíce nám pobledlými pentličkami na pozdrav. A tak mladí, starší i ti nejstarší, potkáváme se společně každoročně, známe se a máme se. To je na malé vesničce právě to krásné!

Text a foto
Jitka Komanová

Bezdědovický Gurmán 2017

Dne 1. 4. 2017 proběhl v obecním hostinci již 3. ročník soutěže Gurmánů, tentokrát ve vyrobení domácí pomazánky.

Pomazánky hodnotili pánové Jiří Bláha, starosta obce, Radek Šimsa a pan Mráz. Soutěž překvapivě vyhrála paní Louisa z USA, který byla na návštěvě v Bezdědovicích u MUDr. Tiché. Že byla pomazánka výborná /z lososa/ potvrzuje to, že pomazánka vyhrála i u návštěvníků restaurace.

Text a foto:
Pavel Pytner

Setkání v Bratronicích

Bohaté pohoštění i bohatý program nabídnul obecní úřad v Bratronicích v čele se starostou Janem Adámkem dne 24. března 2017 všem ženám, aby oslavily mezinárodní den žen. Tato oslava se opět stává tradicí. Pozvání dostaly i ženy, které mají v Bratronicích kořeny. Setkaní bylo velice milé, účast byla 100% a o krásnou atmosféru se postarali osvědčení muzikanti - harmonikář Antonín Hakr a bubeník Tomáš Lávička, kteří nás pobavili písničkami. Všichni jsme si společně zazpívali. Vynikající pohoštění a krásnou výzdobu společenské místnosti opět zajistila Monika Adámková, za což ji všichni srdečně děkují.

Další povedené setkání proběhlo dne 8. dubna 2017, kdy se dostavil na obecní úřad do Bratronic pan František Šesták s přednáškou, která byla doprovázena promítáním obrázků z cesty, popsané v knize s názvem «Z Čech až na konec světa». S promítáním pomohl p. Šestákovi malý Adam a díky nim mohli všichni vidět nejkrásnější záběry z přírody a krásných míst. Cesta Františka Šestáka začala v Sedlici u kostela Sv. Jakuba a pokračovala přes Blatnou, Rožmitál pod Třemšínem do Německa, Belgie, Francie, Španělska, Portugalska a Velké Britanie. Cestu na kolech podnikl František Šesták s Františkem Hejtmánkem, svou prezentaci doplňoval poutavým vyprávěním o nezapomenutelných zážitcích, setkáních ve všech navštívených zemích, zvláště pak na trase Svatojakubské poutní cestě z Francie a Španělska. Společenská místnost na obecním úřadě v Bratronicích se ve stanovenou hodinu naplnila do posledního místa a všichni zúčastnění se zaujetím sledovali vyprávění. Někteří přítomní si zakoupili knihy o cestách Františka Šestáka. Poděkování patří nejen p. Františku Šestákovi za podělení svých zážitků s ostatními, ale i starostovi p. Janu Adámkovi za uspořádání tak zajímavé přednášky.

Mirka Š. a občané z Bratronic

Březí

Zprávy z naší obce ...

V minulých měsících se v naší obci konaly dvě akce, které rozhodně stojí za zmínku.

První z akcí bylo setkání u příležitosti oslav MDŽ, které zorganizovali březští dobrovolní hasiči. Jednalo se o první ročník a vzhledem k hojné účasti doufáme, že nebyl posledním. Setkání se uskutečnilo v sobotu 4. března v místním obecním domě, kde za zvuků muziky, tance, ale i vystoupení březských dětí, které si připravily například hru na hudební nástroj, akce proběhla.

Druhou akcí pak bylo tradiční stavení máje a pálení čarodějnic v neděli 30. dubna.

Foto: Kateřina Kodatová

Naši jubilanti

V květnu a v červnu oslaví svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Vladimír Malý	73 let
Karel Malý	90 let
Pavel Citterbart	60 let
Jaroslava Fousová	73 let
Jaroslava Sloupová	77 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Tomáš Kodat, starosta obce

Buzice

Růže pro dříve narozené v Buzicích

Hezky „kulaté“ narozeniny oslavilo v obci Buzice v období leden - květen pět pamětníků:

Marie Thorovská /75/
Blažena Blokšová /80/
Drahomíra Kratochvílová /70/
Irena Vohryzková /60/
Vojtěch Leitner /60/

Obecní úřad Buzice v čele se starostou Václavem Maňhalem touto cestou zmíněným jubilantům gratuluje a přeje pevné zdraví.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Ocenění pro Jakuba Simandla a Václava Žida

Mladý policista Jakub Simandl, sloužící na Obvodním oddělení Policie ČR ve Strakonicích, zabránil se vší rozhodností a obětavostí sebevrahovi ve skoku z mostu. Spolu s Jakubem zachraňoval lidský život praporčík Vladimír Krejčí. Informaci o statečném činu Jakuba Simandla obdržel starosta obce Václav Maňhal vlastně náhodou. Sám Jakub totiž o svém hrdinství skromně mlčí. Hned na následujícím jednání obecního zastupitelstva starosta sdělil přítomným všechny podrobnosti, týkající se záchrany lidského života Jakubem Simandlem a bylo jednomyslně rozhodnuto mladého občana Buzic ocenit.

V této souvislosti byl zmíněn i druhý případ záchrany lidského života staršího data, kdy člen buzického Sboru dobrovolných hasičů Václav Žid objevil silně podchlazeného muže z osady Václavov, neodkladně mu poskytl první pomoc a zajistil jeho transport do odborné péče. Také jemu bylo vysloveno poděkování.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Mariáš v Buzicích

Mariášový memoriál k uctění památky Vladimíra Samce z Buzic a Jiřího Himla z Lomu se na půdě rodinného hostince „U Čiláka“ uskutečnil znovu o letošních Velikonocích. Nechyběl Ladislav Vohryzka z Blatné. „Mariáš mně učili unisono otec se strýcem už v době, kdy jsem chodil do školy.“ V Buzicích se mastí volený mariáš. To Vladimír Maceška ze Sedlice byl „odchován“ na licitovaném a hraje celostátní ligu, v současnosti si drží pátou příčku. „Volený jsem hrál naposledy před 25 lety s dědou.“ Řeč přišla i na nejhodnotnější cenu, kterou si sedlický mariášník vytrumfoval během své kariéry: „Určitě to byla barevná televize. Ale takovou srdeční hodnotu pro mě má dvacítka pohárů, které jsem za léta u hráčského stolu nastřádal.“

Na mariášnický trůn o letošním „Memoriálu Vladimíra Samce a Jiřího Himla“ usedl přespolní Václav Šampalík ze Žinkov. Stříbro se udrželo na Blatensku. Putovalo na adresu Miroslava Švejdy z Blatné. Medailovou stupnici uzavřel František Ernest z Blovic.

Za věcnou a finanční podporu mariášového turnaje patří poděkování těmto sponzorům: Drogerie Blovský Blatná, Drogerie Drnek Blatná, Auto - moto Chvátal Blatná, Auto - moto Bláha Blatná, Klenoty M+M Blatná, Tesla Blatná, a. s., Město Blatná, Pavel Ounický z Blatné, Lékárna „Arnika“ Blatná, Stavebniny „Scheinherr“ Blatná, Jiří Kolář - Servis „K“ Blatná, Drahomíra Cihlová - Textilní galanterie Blatná, Eduard Finěk - restaurace „Beránek“ Blatná, Jiří Říha - restaurace „Na Sokolovně“ Blatná, Zbyněk

Havlena - Magic bar Blatná, Jan Janota - řeznictví a uzenářství Blatná, SMS Elektro Blatná, Albín Veselý - stavebniny Blatná, Milotová - krmiva Blatná, Gastro Blatná, Hospoda „U Čiláka“ Buzice.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Stručně o „Jižanském poháru“

13. ročník „Jižanského poháru“ ve voleném mariáši se skládal z dvanácti turnajů. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo 1. dubna 2017. František Hokr z Blatné obsadil hezké šesté místo, Jiří Lis z Blatné skončil desátý a Václav Leština z Kadova na 24. příčce. Gratulujeme! Pro úplnost - do „Jižanského poháru“ bylo zapojeno celkem 120 hráčů. Další tzn. 14. ročník „Jižanského poháru“ bude zahájen v říjnu 2017 v hospodě „U Čiláka“ v Buzicích na Blatensku.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Buzickému hostinskému v kartách „pršelo“ štěstí

Původně se Petr Samec, který v sobotu 22. dubna uspořádal ve svém hostinci „U Čiláka“ v Buzicích turnaj v karetní hře „Prší“, zúčastnit vůbec nechtěl. Zasedl za hráčský stůl spolu s ostatními. A vůbec toho nelitoval, protože slavně zvítězil! Stříbrný déšť se tedy snesl na Helenu Sedlákovou z Blatné, třetí byl Matěj Šátava ze Závišína. Turnaj v Buzicích si tentokrát vychutnalo 40 hráčů z Blatné, Chlumu, Tchořovic, Lomu, Závišína, Pacelic a vzdálenější host z Černé v Pošumaví. „Turnaj v ´Prší´ pořádám dvakrát do roka - na podzim a na jaře,“ nechal se slyšet vítěz a majitel hospůdky Petr Samec.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Pozvání do Doubravice

V letošním roce oslavíme 660 let od první písemné zmínky o obci Doubravice. V roce 1357 vlastník strakonického panství, kam tehdy Doubravice patřila, Vilém Bavor daroval svému příbuznému Baškovi z Blatné vsi Doubravice a Třebohostice. Toto jeho rozhodnutí potvrdil sám český král Karel IV.

Letošní rok je rovněž 115. rokem od založení hasičského sboru v obci. Koncem 19. století byly chalupy kryté převážně slaměnými doškami snadným zdrojem vzniku požárů. Hašení bez jakékoliv techniky pomocí ručních věder bylo obtížné a neúčinné. Koncem devatenáctého a počátkem dvacátého století byly proto na vesnicích zakládány dobrovolné hasičské sbory. V roce 1902 byl Sbor dobrovolných hasičů založen i v obci Doubravice a téhož roku byla pořízena první hasičská stříkačka. Tato se zachovala do dnešních dnů a z iniciativy několika místních hasičů byla v minulém roce opravena.

Obě tato výročí oslavíme v odpoledních hodinách 5. července letošního roku slavnostním průvodem obcí a hasičským cvičením. K dobré pohodě zahraje dechová kapela pana Hrubeše. Při této příležitosti zvou k návštěvě obce všechny příznivce dobré pohody místní hasiči a zastupitelé obce.

Druhé pozvání do Doubravice

Třetí červencovou neděli se koná v obci pouť. V letošním roce připadá tato událost na 16. 7. 2017. V sobotu před poutí se na místním hřišti koná tradiční fotbalový turnaj nazvaný „Memoriál Josefa Křivance a Karla Fořta“. I na tuto akci zvou její pořadatelé TJ Sokol Doubravice.

František Zuklín, starosta obce
Foto: Lukáš Vokroj

Květinou potěšíš, pomerančem neurazíš, divadlem nadchneš!

Letošní tradiční oslavu MDŽ v Hajanech 11. března obohatilo vystoupení domácích ochotníků s divadelní taškařicí „Zvířátka a loupežníci“ na motivy pohádky klasika Františka Hrubína. Aby bylo rovnoprávnosti učiněno zadost, zatímco prostřeným stolům dominovalo dámské a dívčí osazenstvo, jeviště patřilo výhradně mužským hercům. Jako vždycky při veřejném vystoupení i tentokrát byli hajanští kumštýři prostě skvělí. Režisérská taktovka Petra Štěpána jim viditelně svědčila.

Nechybělo chutné a bohaté občerstvení. U vchodu obdržely ženy rozkošnou květinu a pomeranč. Celý objekt byl vedle pomerančů a květin provoněn po celé odpoledne a večer příjemnou pohodou, dobrou náladou a srdečností.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Vytrvalý déšť brigádníky neodradil

Stačilo, aby jaro zavolalo a hajanští se chutě pustili do úklidu a úprav veřejných prostranství. Bohužel jaro se ozvalo poněkud nevhod 22. dubna, kdy celý den vydatně pršelo. To však dvacítku brigádníků neodradilo

a naplánovanou akci dotáhli do zdárného konce. Vedle poděkování ze strany obecního úřadu a hasičského sboru čekal v místním hostinci na brigádníky i vydatný oběd.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Májka padla za vlast!

Lampiónovým průvodem napříč Hajany to začalo a podříznutou májkou skončilo. Část veřejnosti se oddávala hrátkám a rejům okolo zapálené hranice. Druhá část dala přednost hospodskému prostředí a mezi čtyřmi stěnami se královsky bavila při hudebním vystoupení kapely Š-umíci. Neznámý vetřelec přepsal dějiny Filipojakubských nocí v Hajanech a díky snížené pozornosti domácích májku poslal k zemi. Přesto diverzní akce s krycím názvem „Májka“ dopadla úspěšně a pachatel zůstal neodhalen. Zatím.

Součástí čarodějnických oslav bylo opékání buřtů a pálení modelu české baby jagy.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Velikonoční trhy

Manželé Václav a Václava Malíkovi z Horažďovic patřily mezi šest živnostníků v oblasti velikonočních tradic a obyčejů, kteří „rozbili“ svůj stánek v obci Hajany. Někdo si může myslet, že je to velmi skromný začátek. Podle autorky nápadu a hlavní pořadatelky velikonočních trhů v patře obecního domu Hany Gregorové měl být počet trhovců vyšší: „Dva na poslední chvíli odřekli, jedna paní se nedostavila bez omluvy. Ale myslím, že zájem domácích tady je. Dokonce si sem procházkou vyšli i obyvatelé nedalekého Chlumu.“

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Emil Kintzl provedl světem zapomenutých řemesel

Na svůj věk /83 let/ je soukromý badatel a historik z Kašperských hor Emil Kintzl neobyčejně vitální a svěží. Zachovává si rovněž zdravý nadhled a nakažlivý smysl pro humor. I proto jeho přednášky o dějinách staré Šumavy, spojené s promítáním dobových fotografií, se kterými neúnavně objíždí republiku, táhnou.

Přesvědčit se o tom mohli i v Hajanech na besedě „Zapomenutá řemesla staré Šumavy“. Hovořilo se o kumštech, typických pro tuto čarokrásnou oblast a dnes už zřídkakdy zahlédnutelných. O košíkářích, tkalcích, sklenářích, vorařích, kolářích, řezbářích, kamenících. Ale také třeba…. „Existuje jen jediná fotografie tzv. Šumavského obra Seppa Rankela, který měřil přes dva metry a jednoduše v hospodě vyhodil případného výtržníka oknem na sníh. Nosil boty neuvěřitelné velikosti č. 48. Zmíněná fotografie silně pobožného povozníka byla pořízena v kostele, a to jen díky léčce, kdy mu kamarádi namluvili, že si jeho portrét přeje sám biskup.“ Dochovala i zkazka, kdy šumavský obr přiklekl ke kolébce s děckem, něžně vzal robátko do náruče a se slovy „Na tebe si, holka, počkám,“ ji posléze zase uložil zpátky do peřinky. A skutečně si na ni počkal a skutečně se s dospělým děvčetem po letech oženil.

Nebylo možno se nezmínit o pasácích dobytka, kteří se dělili na denní a sezónní. Zajímavou kapitolou o využívání lesního bohatství Šumavy bylo vyhledávání tzv. „resonančního dřeva“ pro výrobu hudebních nástrojů. Na přetřes se dostalo samozřejmě hojně rozšířené sklářství. Zájemci si mohli zakoupit knihu „Zmizelá Šumava“, pod níž je podepsán právě Emil Kintzl.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Na oslavu Dne Dětí
pořádají Obec Hajany a SDH Hajany

Velkou Cestu za pokladem

Sraz bude v sobotu 3. 6. 2017 ve 14.00 za Obecním úřadem. Návrat cca v 17.00

Občerstvení zajištěno.
S sebou si vezměte
sportovní oblečení i obuv a dobrou náladu.
Srdečně zváni jsou malí i velcí.

Oslava MDŽ v Hornosíně

Čas trochu pokročil, oslava MDŽ byla sice zmíněna již v minulém čísle, ale v tu dobu ještě nebyly hotové snímky z této akce. Tak alespoň pro připomenutí této události posílám obrázky z odpoledně večerní oslavy.

foto: Jiří Opatrný

Informace OÚ

V červnu bude vybírán místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ve výši 300 Kč, místní poplatek za psa ve výši 50 Kč a poplatek za stočné ve výši 25 Kč.

Všechny poplatky jsou splatné do 30. 6. 2016 včetně. Poplatek lze uhradit v hotovosti u pokladní obce nebo bankovním převodem na účet u KB č. 23227291/0100.

Májka a čarodějnice v Hornosíně

Jako každým rokem, i letos bylo třeba upálit zlé čarodějnice. Počasí sice bylo nevlídné a způsobilo o něco menší účast lidiček než loni. Přesto se odvážlivci našli a po nezbytné přípravě v podobě opékaných špekáčků a klobásek se šlo na věc. Vítr nespolupracoval, ale hranička se za chvíli rozhořela. Čarodějnici upálili a ti co mohli, si potom dopřáli i nějaké to pivečko či čaj s chladičem v místní hasičárně.

V Hornosíně je skoro všechno trochu jinak. Třeba to, že májka se nestaví na čarodějnice, ale až před poutí. Od kdy tenhle zvyk funguje, se mi nepodařilo vypátrat. Prostě to tak je. Dříve se lidé sešli a stavěli májku ručně (a bylo to někdy i mírně nebezpečné, třeba když pršelo a tím pádem klouzalo). Ale lidí ve vsích ubývá, a proto se začala používat o něco modernější technika, jako autojeřáb. Je to snazší, ale to nic nemění na tom, že příprava a zdobení májky je stále stejné. Letos z technických důvodů jsme májku postavili „téměř“ tehdy, kdy se stavět má.

Foto: Venda Machovec

Rachtání a Velikonoce

I z Chlumu na Zelený čtvrtek odletěly zvony do Říma. Zvon, který v chlumské kapličce již léta nezvoní, se k ostatním zvonům přidal a také odletěl. Děti s rachtačkami zvony bohatě zastoupily. Na Zelený čtvrtek i Velký pátek se obcí rozléhalo hlasité rachtání budoucích koledníků.

Na Bílou sobotu děti k rachtačkám přidaly košíčky, sešly se u kulturního domu a vydaly se na cestu obcí. U jednotlivých domů děti přednesly koledu a od majitelů vykoledovaly dárky v podobě pamlsků, případně syrových i barvených vajíček. Některá vajíčka se dokonce pyšnila pletenou čepičkou v různých barvách. Ke konci koledy měli znavení koledníci plné košíky dobrot. Veselé Velikonoce pomohlo vytvořit i počasí, které koledníkům přálo.

Lom a lesy v okolí lomu

V chlumském lomu těží žulu společnost Herlin spol. s r. o.. Za dobu těžby tato společnost navezla velké množství kamene na hromady kolem lomu. Část z nich je vidět ze silnice vedoucí z Blatné do Hajan. Hromady kamene v poslední době neúnosně rostly a překročily i hranice vytyčené pro lom. Část kamení byla uskladněna na pozemcích obce, které již k lomu nenáleží. Obec se proto se společností dohodla na odstranění těchto nebezpečných skládek.

V těsném okolí kamenných skládek rostou obecní lesy, které v nedávné době obec nechala z části vykácet. Důvodem bylo jednak stáří stromů, kdy nebylo užitečné přestárlé stromy ve věku 110 let. Nevhodná byla i skladba stromů, pro které v těsné blízkosti lomu a silnice nebylo dobré prostředí k růstu. Doubky, které zde dosud stojí, budou ještě probrány a koncem letošního roku a na jaře roku příštího budou vysazeny nové borovice a duby.

Stavění májky, lampionový průvod a čarodějnice

Májku si společným úsilím postavili mladí chlumští podle starého zvyku 30. 4. odpoledne. Ženy ji vyzdobily pentlemi, muži nachystali potřebnou jámu na usazení májky a za pomoci techniky úspěšně májku vztyčili. Tím práce mladých neskončila. Svoji májku před nájezdníky ze sousedních obcí hlídali u ohýnku až do ranních hodin. A úspěšně!

Večer se u obecního úřadu sešly chlumské děti. Lampiónový průvod dětí s lampiony a rodičů, kteří si lampionky nepřinesli, prošel obci. Cílem průvodu byla hromada nastřádaného, většinou zahradního odpadu v prostoru skládky u chlumského rybníku. V čele průvodu nesl chlapec Marek čarodějnici, kterou si děti odpoledne vyrobily. Hromada větví i s čarodějkou vzplála, počasí opět přálo, nepršelo. Přítomní si na malém ohýnku opekli špekáčky, pro děti byly připravené limonády. Večer se vydařil.

Sraz rodáků a přátel obce Chlum

Připomínáme všem rodákům a přátelům naší obce, že letošní sraz se bude konat 10. června na návsi obce a v kulturním domě. Všichni jste vítáni. Těšíme se na Vás.

Otavský plamínek

V sobotu 6. 5. 2017 se naši mladí hasiči zúčastnili první soutěže v požárním útoku v letošním roce. Počasí se nakonec umoudřilo a všech 20 mladých chlumských hasičů si celé odpoledne moc užilo. Poprvé vyrazili na soutěž novým hasičským autem a také pokřtili nový hasičský prapor, který jim nechala zhotovit Obec Chlum, za což jí patří velký dík. Všichni se vraceli domů trochu unavení, ale už se určitě těší na další soutěž, kde budou moci ukázat, co se doma na trénincích naučili.

SDH Chlum

Srdečně Vás zveme na

SRAZ RODÁKŮ A PŘÁTEL OBCE CHLUM

10. 6. 2017

Program:

13.00 KAPLE
Mše svatá - celebruje Marcin Piasecki
Žehnání hasičskému vozu, historie kaple

14.30 OBECNÍ ÚŘAD (hřiště)
Vystoupení tanečního klubu pí Strnadové
Freestyle fotbal P. Kundráta
Dětský hasičský útok

15.00 KULTURNÍ DŮM
Slovo starosty obce
Výstava fotografií a písemností
Výstava obrazů a porcelánu Rudy Vozára
Kulturní vystoupení místních dětí
Hudební program Jana Vozára
Hudba k poslechu kapely Radka Šimsy

18.00 Večerní občerstvení
Volná zábava, hudba kapely Radka Šimsy

Mladí hasiči si vlastnoručně vyzdobili novou klubovnu

Mladí hasiči v Chlumu se již nemohli dočkat nadcházející sezóny a počasí, které by jim umožnilo začít s venkovními tréninky, a tak se pustili do zvelebování své nové klubovny. Ta se nachází v prostorách kulturního domu (namísto bývalého krámu), které hasičům za symbolickou 1,- Kč ročně poskytla obec Chlum.

Jelikož prostory jsou zatím bez jakéhokoliv vybavení, pustily se děti nejprve do výzdoby zdí. A opravdu je nešetřily. Tématika kreseb byla samozřejmě jasná – hasičská. Z jedné strany velký hasič s hadicí a z druhé strany hasičské auto. Do výzdoby se zapojili úplně všichni včetně našich nejmenších. Na závěr si na zeď každý připojil svůj vlastní otisk dlaně, aby za pár let všichni věděli, kdo se vlastně na takovém „veledíle“ podílel.

Malování bylo ovšem pouze začátek, už brzy se začne klubovna vybavovat tak, aby mohla sloužit jako místo, kde se budou naši mladí nástupníci pravidelně scházet a zdokonalovat se v oblasti požární ochrany a hasičského sportu. S tím už jim ale samozřejmě budou muset pomáhat i dospělí hasiči.

SDH Chlum

Informace z Chobota

V lednu se sešli všichni naši hasiči na tradiční valné hromadě SDH. Zhodnotili svojí činnost za uplynulý rok 2016.

4. března 2017 SDH Chobot spolu s SDH Uzenice a Uzeničky pořádali hasičský ples v kulturním domě v Uzeničkách. K tanci i poslechu hrála již potřetí skupina „ Fajn“ a že hraje doopravdy fajn, svědčila velká účast. V neděli odpoledne kulturní dům zaplnily dětičky v maskách i bez nich. Dětský ples byl také velmi pěkný, děkujeme ženám z Uzeniček, které letos měly tuto akci na starost.

Na zelený čtvrtek začaly děti v Chobotě rachtat a to do soboty, největší radost samozřejmě byla z vykoledovaných vajíček a dobrůtek.

Ještě malý dodatek, který se nečekaně udál v Chobotě, když 30. dubna „babizny odletěly“, tak pánové v pondělí vyrazili a to na spanilou jízdu naší vesničkou, zasoutěžili si svými stroji, počasí přálo a všem, kdo se o tuto akci zasloužili, moc děkujeme.

Dotace pro obec

Obec Chobot čeká na vyhodnocení dotací, máme podané dvě žádosti a to

1. na II. část opravy komunikace z Újezda u Skaličan k Ženatému dubu
2. vybavení hasičů ochrannými pomůcky

Obecní úřad zakoupil plechovou garáž, kde se bude skladovat nářadí, které bylo doposud v kolně, kde nyní bude hasičský přívěs.

Opustili nás….

V lednu paní Miloslava Češková, narozená 1926, Chobot
Čest její památce.

Naši jubilanti květen – srpen 2017

18. 5. Kozáková Eva
20. 5. Koníček František
14. 6. Němcová Zdeňka
2. 7. Kadlecová Olga
25. 8. Švejdová Zdeňka

Všem jmenovaným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdravíčka a štěstíčka.

Kubátová Anna

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ CHOBOT

„O pohár starosty obce Chobot“

Datum konání:	**5. července 2017**
Místo konání:	**Sportovní areál v Chobotě**
Prezence:	**12:00 – 12:45 hodin**
Zahájení soutěže:	**13.00 hod**
PODMÍNKY SOUTĚŽE:	**Dle pravidel požárního sportu**
Kategorie:	**Muži, ženy, veteráni**
Požární útok: vybavení:	**stroj PS 8, PS 12 – může být nastartován, vybaven přetlakovým ventilem savice 2 ks, délka 2,5 m sací koš s funkčním zpětným ventilem hadice: B 3 ks o délce 20 m, průměr 75 mm (ženy a veteráni 2 hadice B) hadice: C 4 ks o délce 20 m, průměr 52 mm terče sklopné, časomíra družstva se účastní soutěže na vlastní nebezpečí**

Velitel soutěže Miloš Kadlec
Hlavní rozhodčí Josef Novotný
Rozhodčí Václav Tvrdý

Kontakt:
email: jirunka.k@seznam.cz Jiří Kubát tel: 603733926
michalcesk@seznam.cz Michal Češka tel: 731059799

Po skončení soutěže se uskuteční taneční zábava

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Člověk, který nikdy neplakal,
nežil opravdový život!“
Jan Werich

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 3. 6. – Dětský den ve Vrbně
- Sobota 10. 6. – Setkání důchodců v Kadově
- Sobota 1. 7. – Zahájení prázdnin ve Lnářském Málkově
- Sobota 22. 7. 2017 – Varhanní koncert v kostele sv. Václava v Kadově
- v červenci SDH Lnářský Málkov připravují rybářské závody, termín bude upřesněn

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

O velikonoční neděli 16. dubna 2017 proběhl tradiční „Velikonoční pinčes“ v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Sešlo se 12 účastníků a bojovalo se až do úplného závěru. Po základní části se účastníci občerstvili chutnou klobásou a poté se dohrála finální část. Děkuji za podporu a ceny Obci Kadov a za pomoc místnímu truhláři Zdeňku Bártovi při opravě pingpongového stolu, což napomohlo hladkému

průběhu celého turnaje. Stupně vítězů patřily Mázovi za 1. místo, Michalu Kolářovi za 2. místo a Láďovi Hampejsovi. Jsem rád, že vše proběhlo v přátelské atmosféře a těším se na účast v roce 2018.

Váš Pavel Toman, ředitel turnaje

Poznámka: Turnaj si opět vzal organizačně za své a výtečně zvládl pan Pavel Toman z Pole, za což si zaslouží mé veliké díky.

vt

Malá fotoreportáž z čarodějnic a Velikonoc

(Foto: Radek Duban)

Školka v Kadově

Obvykle na vesnicích bývá hospoda nebo nějaký konzum. My v Kadově máme školku. Tam se chodí na pivo, na panáka, na kafe, nakoupit, pro chleba, za kamarády, na setkání, občerstvit se přijdou místní i turisté, ale že tam opravdu bývala školka a škola, tak to se z povědomí lidí pomalu vytrácí. Ubývá i pamětníků, kteří pamatují ještě první polovinu minulého století. O samotné škole v Kadově vám něco napíši až příště, nyní jen takový kousek historie, zapsané kronikářem školní kroniky v roce 1945.

„Vánoční prázdniny 1944-45 trvaly od 21. prosince do 11. ledna 45. Pak se nevyučovalo. Nařízením školního úřadu se dávaly školákům 2x týdně úkoly. Začalo se vyučovat až o velikonocích. I. třída byla v patře. II. třída byla v pokoji, který patří k bytu řídícího učitele a má zvláštní vchod. Třídy byly vyklizeny a připraveny pro uprchlíky, uhlí zabaveno.

24. dubna přijelo 94 uprchlíků ráno o půl deváté hodině. Dole v bývalé I. třídě měli kuchyni. Vařili na dvojích kamnech, jedny vypůjčeny od pana Rudolfa Augustýna v Kadově, č. 3. Bydleli ve 3 třídách v patře. Leželi na slámě.

Po týdnu přišel rozkaz jeti dále na Vimperk. Uprchlíci neodjeli – nemohli – tratě rozbity, lokomotivy proraženy.

Dne 5. května v sobotu o půl jedné hodině dozvěděla se naše obec z radia o revoluci v Praze. Ihned vyvěšeny prapory na škole, kostele i v obci.

Uprchlíci ve škole byli ihned odzbrojeni – odevzdány 3 revolvery a 4 dýky. Také k večeru prohlíženi a odzbrojeni v obci uprchlíci, kteří se svými vozy zajeli do lesíku kol silnice vedoucí od nás do Blatné. Bylo na 20 vozů v Nováčků lesíku u Vrbna, jak cesta odbočuje ke Kuši a pak v lesíkách na Loužku. V posledním voze našly se 3 esmanské obleky.

6. května v neděli 1945 kol třetí hodiny odpoledne byl slyšet velký hukot od Horažďovic. Nikdo nevěděl, kdo jede, zda Němci, či Rusové. Teprve, když lidé na autech spatřili hvězdy a československé vlajky, volali a výskali. „ Amerikáni jsou tu!“. To bylo radosti a vítání. Kolem Kadova rozložila se čtvrtá tanková divise III. Americké armády generála Pattona. Večer na návsi před kostelem bylo slyšet zpěv, hudbu, tanec. To se děvy vykroutily s Američany.

7. května v pondělí musili uprchlíci opustit školu. Už je nikdo nevezl – šli pěšky. Co nemohli odnést, bylo zajištěno místním národním výborem, který byl zvolen 6. května. Vše zajištěno ve školním kabinetu až do polovice srpna. Jelikož to byly věci bezcenné, rozdány potřebným.

Večer 7. května přišli uprchlíci ze Lnář, přespali ve škole a ráno je odprovázeli Američané do tábora u Horažďovic.

8. května slavnostně přivítáno americké vojsko. Přivítání zúčastnily se místní národní výbory, hasičské sbory, školní dítky, obyvatelstvo všech přifařených obcí mimo Slatiny. Velitel zdejšího praporu s 50 muži zúčastnili se slavnosti. Vpředu průvodu nesena vlajka, za ní následovali družičky, dívky v krojích, školní mládež, hasiči, místní národní výbory všech obcí, muži a ženy. Průvod šel k pomníku padlých, kde všichni zaujali vykázaná místa. Velitel i praporu poděkováno a odevzdán obrázek Kadova s trikolorou a opatřen anglicko-českým nápisem. Velitel vyslovil své potěšení anglicky, jeho pobočník přeložil do němčiny a zdejší občan tlumočil to česky. Na to zazpívali americkou hymnu. Pan farář Slavíček pronesl řeč, po něm pan Veselý - kovář z Vrbna a slavnost zakončena státní hymnou.

9. května ve středu jela přes Kadov část poražené německé armády – 140 nákladních aut a 13 motorek. Také denně prošlo nebo projelo mnoho uprchlíků do Horažďovic a zpět do Lnář, kde je Američané předali Rusům.

16. května, na svátek sv. Jana, kdy je u nás pouť, slouženy slavné služby Boží na poděkování za šťastné ukončení války. Mohutný a pestrý průvod - americké vojsko, žactvo, družičky, dívky v krojích, hasiči, místní národní výbory, vše zúčastnilo se slavné mše svaté, kterou sloužil americký vojenský kněz za asistence našeho důstojného pana faráře Slavíčka a důstojného pána Josefa Krále z Horažďovic. Slavnostní kázání pronesl důstojný pán Viktor Michka ze Lnář - farář. Takovou slávu a toho množství lidu Kadov nikdy neviděl.

28. května odjel prapor 4.té panceřové divize a na jeho místo přišla část 1.pěší armády, těžké dělostřelectvo, které odjelo 19:června o 1 hod. odpoledne a hned večer přijela 4.pěší divize americké armády, která odjela 27.července 1945.

5. května se učilo naposledy. Poprvé přišly děti do školy 28. května. Učilo se střídavě v hostinci u Kolářů, čp. 13 až do 19. června 1945.

Škola byla plna vojka. V bývalé I. Třídě dole měli vojenskou kuchyni, od západní strany škola celá očazena od kotlů. Také hostinec u Houšků a Augustinů 3, jakož i privátní byty obsazeny vojskem.

Po odchodu vojska dána škola jen částečně do pořádku a to s velkým namáháním, neb nebylo dosti pracovních sil ani materiálu. Po pracném shánění vápna, třídy i chodby vybíleny a umyty. Pořádány ženy v přiškolených obcích. Přišly z Kadova, Málkova, Vrbna i Pole. Dne 3. září domyta chodba i záchody. V přízemí I. třída zůstala nevybílena a neumyta. Scházelo 20 okenních tabulí. Okna dobře nepřiléhala, byla nasáklá vodou.“

Jiřina Kočovská

Hospoda „Na statku“ Pole

s lítostí oznamuje:

Divadla pro děti,
která byla u nás o nedělích
o prázdninách /po dobu asi 18-ti let/,
jsou zrušena.

Nemáme EET - tedy ani hospoda není v provozu.
Rodiče, dědečkové a babičky, děti,
zbytečně k nám nejezděte.

Děkujeme za pochopení.

Co se v Poli událo

V obci Pole proběhl 22. dubna svoz velkoobjemových odpadů. Dobrovolní hasiči opět pomáhali v úklidu obce a v třídění odpadu.

V Poli se uskutečnil lampionový průvod a pálení Čarodejnic. Za děti bych chtěla poděkovat Fandovi S. za stezku odvahy, kde děti s baterkami chodily po stanovištích a plnily úkoly. Na konci našly poklad sladkostí.

Markéta Čadová

Křístání v Poli

Dění v malebné vesničce Vrbno

V měsíci březnu do Vrbna opět zavítal mistr kuchyně pan Petr Stupka, který se tento rok zaměřil na Italskou kuchyni, jako první chod byla Chlebová muzika s česnekovou pěnou, další chod rozpratle z kapra v salátovém zelí, následovalo taliánské kuře v tyrolských špeclích, další vepřové buchty na lívanci a sladká tečka na konec rozpečené nudle s merendou. Tyto dobroty určitě najdete na stránkách tohoto kuchaře. Sál byl opět plný a návštěvníci odcházeli moc spokojený. Poděkování patří manželům Kiliánům, kteří každým rokem tuto akci pořádají.

Další akcí v březnu byl Mezinárodní den žen. Pořádal místní senior klub. Každá z žen dostala krásnou kytici a polibek od jednoho ze zástupců klubu. K poslechu a tanci hrála harmonikářka, která roztančila celý sál. Velký dík patří „chlapcům“ ze senior klubu.

Již 12 ročník plesu dobrovolných hasičů proběhl v dalším sobotním volnu. K poslechu a tanci hrála kapela HOGO FOGO. O tento ples byl opět velký zájem a všichni přítomní si ho užili. Byla opět bohatá tobola, každý lístek vyhrával a byl slosovatelný o hlavní výhry jako tandemový seskok s padákem, půlka prasete atd.

Všem, kteří se na přípravě plesu podíleli, bych chtěl poděkovat. Poděkování si zaslouží hlavně sponzoři. Už teď se všichni těšíme na 13. ročník.

V posledním dni v dubnu začala velká příprava pro stavění májky, kterou zabezpečili a připravili dobrovolní hasiči a čarodějnice Jana Trhlíková a Marcela Slancová připravily hry pro děti a malé čarodějnice. V půl deváté se šlo s lampióny na hrb, kde se pálila čarodějnice. Všem, kteří se na těchto přípravách podíleli, patří velký dík v čele s velitelem Igorem Pavlem.

Foto a text: Miloš Holý

Březen a duben v Kocelovicích

Poslední březnovou sobotu byly v rámci obecní brigády pokáceny velké túje před Obecním úřadem, protože svojí výškou zasahovaly do elektrického vedení. Dřevo z túji zužitkovala obec pro provoz místní hospůdky. Zároveň byly do prostor před prodejnu potravin umístěny dva nové kontejnery - modrý na papír a šedivý na kovový odpad. Nakonec byly uklizeny nádoby na zimní posyp.

V dubnu obec zakoupila novou techniku k údržbě veřejných prostranství - sekací traktůrek a motorovou sekačku.

Předposlední dubnový víkend se pár mladých hasičů vypravilo pro dřevo na pálení čarodějnic. Samotná stavba vatry a příprava ohně na opékání špekáčků se uskutečnila v sobotu před čarodějnicemi. V neděli ráno jsme vyrazili do lesa pro májku. Po jejím zušlechtění ji děvčata nazdobila různobarevnými fáborky. Společnými silami za pomoci hasičského žebříku zvaného Máňa, několika dalších menších žebříků a nakonec i traktoru se všem přítomným mužům podařilo vztyčit máj k nebesům. I díky velké účasti při stavění zdobí naši vísku májka vysoká více než dvacet metrů. Zhruba od půl sedmé si všichni příchozí návštěvníci mohli opéct vuřtíky na menším ohni a po osmé hodině byla zapálena hranice, kterou tentokrát zdobily dokonce tři čarodějnice. Ani jedna se bohužel rána nedočkala. Kdo se chtěl schovat před chladnějším počasím, mohl navštívit hospůdku, která byla otevřena už od odpoledních hodin. Závěrem lze konstatovat, že i přes nižší teploty se opět celá akce vydařila.

Martin Lukáš

Přehled počasí za březen a duben 2017 v Kocelovicích a blízkém okolí

Březen roku 2017 byl mimořádně teplý (průměrná teplota 6.2°C převýšila o 3.2°C normál). V historii byl o 0.1°C teplejší březen v roce 2014 (+6.3°C). 31. 3. byla naměřena maximální teplota +21.4°C, naopak 13. 3. byla minimální teplota -3.5°C a při zemi -7.1°C. V březnu bylo ještě 10 dnů, kdy klesla teplota v noci pod nulu. Srážkově byl březen slabě nadnormální (spadlo 45.5 mm srážek, normál je 37.9 mm). Nejvíce srážek spadlo 18. 3. a to 18.5 mm. Všechny srážky v březnu byly tekuté, sněhová pokrývka se nevyskytla. Dnů se srážkami bylo 14. Sluneční svit v březnu 2017 byl též nadnormální – slunce svítilo 148 hodin, normál je 128.1 hodin. Nejdéle slunce svítilo 27. a 28. 3. – po 12.2 hodinách. Březen byl poměrně větrný, 2. 3. dosáhl vítr v nárazе rychlosti 25.8 m/sek = 92.9 km/hod. Byl pozorován jeden den s bouřkou, jeden den s mlhou, 5 dnů bez slunečního svitu, dva jasné dny a 13 zatažených.

Duben roku 2017 byl naopak chladnější, než je normál. Průměrná teplota dubna byla 7.0°C, normál je 7.5°C. První polovina dubna byla velmi teplá s nejvyšší teplotou 21.6°C dne 10., zhruba ve druhé dekádě se výrazně ochladilo a studené počasí trvalo po zbytek dubna. Nejnižší teplota v tomto období byla -3.3°C dne 21. 4. a při zemi tento den dokonce -9.2°C. Tento mráz způsobil škody zvláště ovocnářům a zahrádkářům. S nočním mrazem byly v dubnu 3 dny ve 2 m nad zemí a v 11 dnech při zemi. Srážkově byl duben silně nadnormální, spadlo nejvíce srážek od roku 1975. Naměřili jsme 74.8 mm, normál je 35.4 mm. Spadlo tedy více než dvojnásobné množství. Srážky padaly ve 22 dnech, nejvíce 11.7 mm dne 3. 4., objevily se i sněhové vločky, ale sněhová pokrývka se u nás nevytvořila. Sluneční svit byl v dubnu silně podnormální (slunce svítilo 124.7 hodin, normál je 179.7 hodin). Nejvíce slunce svítilo 24. 4. a to 13.1 hodin. V dubnu bylo 8 dnů se silným větrem, dva dny s bouřkou, tři dny s mlhou a tři dny bez slunečního svitu. Žádný den nebyl zcela jasný, naopak bylo 19 dnů zatažených.

Přehled vypracoval Vladimír Kovář
meteorologická stanice Kocelovice

Velikonoce u nás

Na „křístání“ na Bílou sobotu se v Lažánkách na návsi sešlo asi dvacet dětí, přivstat si nejmladší děti musí a vždy přednesou zvěstování. Zato všichni dostanou sladkou odměnu vajíčka a cukroví. V pondělí pro pomlázku přišli jen čtyři kluci, nakonec přišlo i pět dětí chalupářů. Všichni byli úžasní, velikonoční zvyky jsou krásné.

Marie Kovářová

Májka v Lažánkách

Každý rok se 30. 4. sejde většina mužů, připraví hranici, ženy s dětmi ozdobí májku a dělá se věnec. Potom muži ručně staví májku pod vedením Vaška Křivanců, je to dost náročný. Každý rok je o něco větší letos má krásných 24 metrů. Když se májka dostane nahoru, sklidí naši muži velký aplaus. Na hranici se potom upálí čarodějnice, kterou si vyšperkují děti. Všichni si opečou buřty je veselo při písničce, krásné je, že se udržují tradice naší vesnice.

1. května se dopoledne sešla skupina lidí a dětí oslavit 1. máj. Obešli jsme vesnici s alegorickým vozem. Děti si sami udělaly vlaječky a škoda, že se vše naplánovalo, až na poslední chvíli, tak snad příští rok bude větší účast.

Marie Kovářová

Lažany

Obrazem z naší obce

Čarodějnická hranice v Lažanech, foto Miroslav Pikl

Jarní brigáda v Lažanech, foto Petr Prokop

Lnáře

Velikonoce v Mateřské škole Lnáře

Určitě každý z Vás oslavil Velikonoce po svém. Ani my v MŠ Lnáře jsme nezaháleli a připravili pro děti bohatý program. Jelikož každý týden má dané téma, před Velikonocemi bylo téma jasné. Děti se dozvěděly, jaké zvyky v okolí máme, co vše doma maminky vaří, pečou. Většina dětí věděla, že se chodí „rachtat“ a v pondělí se hlavně „šlupou“ holky :-).

Aby ani ručičky nezahálely, zdobili jsme vajíčka, ovečky, které následně obohatily šatnu v naší školičce.

Dostala se ke mně informace, že 5. 5. proběhne v nedaleké Blatné soutěž MŠ na téma svátky a tradice. Proč nevyužít této šance a neukázat, co v našich dětech máme? Proto jsme se rozhodli, že se soutěže zúčastníme, ostatně, jako každý rok.

Naše školka pořádá také besedy pro rodiče dětí, které jsou hrazeny z fondů Evropské unie.

Témat je hned několik:

- Rozvoj hrubé motoriky, jemné motoriky a grafomotoriky jako předpoklad úspěšného školního startu
- Rozvinuté sluchové vnímání
- Rozvinuté zrakové vnímání
- Orientace, matematické představy a serialita
- Zlobivé dítě - jak na jeho výchovu

Vše rodičům přednese a vysvětlí paní Mgr. Vavřincová, vždy je čas na otázky, které si rodiče během výkladu připraví. Dle mého názoru je každá přednáška přínosem a není to ztráta času. Mnohdy se dozvíme velmi zajímavé informace.

Veronika Straková

ZŠ a MŠ Lnáře

Školní rok se kvapem přehoupl do druhé poloviny a prvňáčci se radovali ze svého prvního vysvědčení, které si pyšně odnášeli domů pochlubit se svým nejbližším. S přicházejícím jarem jsme si užívali prvních slunečních paprsků a zároveň naši školáci ukončovali plavecký výcvik v horažďovickém bazénu pod vedením lektorů Plavecké školy Evy Bláhové ze Řepice.

Blížící se zápis přilákal do školy předškoláky z mateřinky, kteří se s paní vedoucí učitelkou Alenou Maškovou a praktikantkou Lucií Necudovou přišli podívat na výuku českého jazyka a matematiky v 1. ročníku.

Noc s Andersenem

Samotné přípravě pedagogů na zápis žáků do základní školy předcházela již tradiční akce, jež probíhá ve spolupráci s Knihovnou Lnáře, Noc s Andersenem. Letošní noc se nesla v duchu příběhů ze Čtyřlístku, takže se školáci proměnili ve Fifinky, Piňdi, Myšpulíny a Bobíky. Družstva těchto pohádkových hrdinů se spolu utkala v nelítostném souboji ve sportovních disciplínách v tělocvičně školy. Knihovnice paní Hrubešová si po napínavém utkání pro žáčky připravila zajímavé křížovky, jejichž tajenkou bylo místo, kde daná skupina najde ukrytý poklad. Samozřejmě jsme celou situaci nekomplikovali tak, aby děti dokazovaly svoji odvahu hledat poklad někde na hřbitově či jiných opuštěných místech, ale poklad byl ukryt ve školních prostorách. I tak některé skupiny neměly hledání vůbec jednoduché. A co vlastně byl ten hledaný poklad? Vzhledem k blížícím se velikonočním svátkům na šikovné hledače čekali čokoládoví zajíčci. Nakonec jsme všichni na dobrou noc zhlédli kreslený příběh Čtyřlístek ve službách krále. A pak jsme se všichni rozešli s paní učitelkami do svých tříd, kde jsme spali tvrdě až do rána. Druhý den nás čekala výborná snídaně nachystaná vedoucí školní jídelny paní Kazákovou z dobrot upečených šikovnými maminkami. Poté paní knihovnice Hrubešová celou akci zhodnotila, dětem rozdala certifikáty o účasti a další drobné dárečky. Určitě je na místě, abych poděkovala všem dospělákům, kteří se do akce s chutí zapojili nebo byli jakýmkoliv způsobem nápomocni. A děti? Ty se už nemůžou dočkat další andersenovské noci.

Zápis do ZŠ

Davídek při zápisu

V úterý 4. dubna se natěšení předškoláci nemohli dočkat odpoledního Zápisu s Večerníčkem. Děti byly hned při příchodu ověšeny medailemi s obrázkem postavičky Večerníčka a pak už nezbylo nic jiného, než se vydat do pohádky. Úvodní taneček příjemně navodil přátelskou atmosféru, v níž celý zápis probíhal. Úkoly plnili budoucí prvňáčci opravdu rozmanité a při všech činnostech je provázeli pohádkoví hrdinové v podobě převlečených školáků. Na závěr celého odpoledne si děti na památku vyrobily hezké dárečky. Během tvoření jsem rodiče seznámila s organizačními a provozními záležitostmi školy a společně jsme se podívali na prezentaci o činnosti školy, kterou vytvořila paní učitelka Zdeňka Jestřábová. Pro příští školní rok jsme zapsali 7 dětí, u 2 dětí požádali zákonní zástupci o odklad povinné školní docházky.

Velikonoční tvoření

Kuba s Moranou

VELIKONOCE slavíme a připomínáme nejenom jako svátky jara, ale seznamujeme žáky i s jejich hlubším významem. Proto ani letos nechybělo čtení paní knihovnice, tentokrát z půvabné knihy M. Kubátové Můj malý koledníček. Potom jsme se podívali na Biblická pátrání o křesťanském smyslu a poselství Velikonoc. Na závěr dopoledne jsme jako každoročně ochutnali výborné „jidáše“ z kuchařské dílničky paní knihovnice. Součástí celého projektového vyučování bylo vynášení Morany a její vhození za doprovodu hlasitého zpěvu do Podhájského rybníka. Letos smrtku do vody házeli naši nejstarší páťáci Pepa s Kubou. Po návratu do školy jsme pod vedením paní učitelek Jestřábové a Šilhanové vyráběli hezké velikonoční dekorace, které si děti odnášely s radostí domů.

Den Země

Den Země jsme letos oslavili úklidem velkého obecního hřiště a části lesa Jezbyně. Nejdříve jsme se na hřišti posilnili vynikajícími buřtíky a pak jsme se dali do práce. Malí i velcí školáci se činili opravdu znamenitě a patří jim za to dík. Hezky strávené odpoledne, děti si užily nejenom pobyt na čerstvém vzduchu, ale odcházely do školy s pocitem dobře vykonané práce. A nám nezbývá nic jiného, než přemýšlet, co vymyslet na příští rok.

Rej čarodějnic

Poslední dubnový čtvrtek se školní tělocvična proměnila v útočiště čarodějnic a čarodějů z různých koutů pohádkové říše. Nejenže všechny příšery naháněly pořádnou hrůzu svým vzezřením, ale překvapily nás i svou šikovností a důvtipem. Paní učitelky alias zasloužilé čarodějnice dobrovolně zasedly do poroty a bedlivým čarodějnickým okem sledovaly celý průběh soutěžního klání. S napětím všichni očekávali konečný verdikt poroty, kdo že asi získá pomyslné čarodějnické zlato? Prvenství si zaslouženě vybojoval Mordidej z Hrdlořezákova alias Jára Pošta svým profesionálním projevem a zajímavým kouzlem s mincemi.

Happy Kids v Chanovicích

Na začátku všeho byla návštěva paní ředitelky Smolíkové z chanovické základní školy a pozvánka na generálku vystoupení jejich žáků k příležitosti oslav 70. výročí postavení budovy základní školy. Ovšem ne na vystoupení ledajaké, ale přímo cirkusové! S kolegyněmi jsme neváhaly ani chvilku, samy jsme byly zvědavé, jak během týdne artisté s dětmi nacvičí 2,5 hodinové představení. Naši školáci byli pochopitelně nadšení, a proto jsme v pátek 28. dubna vyjeli směrem Chanovice. Všichni přítomní včetně nás zažili určitě báječný zážitek nejen z toho, co chanovičtí žáci za týden pod vedením artistů z cirkusu HAPPY KIDS zvládli, ale i z celé skvělé atmosféry, která během představení dýchala na každého z nás.

Projekt „Kdo jsme“

V loňském roce se žáci 4. a 5. ročníku zapojili pod vedením paní učitelky Boušové do projektu Diecézního katechetického střediska s názvem „Kam patřím“. Plnili úkoly zaměřené na poznávání historie, současnosti místa, kde žijí. Projekt probíhal zajímavou formou, kdy žáci pomocí kešek hledali indicie ke splnění jednotlivých úkolů.

V letošním školním roce záštitu nad projektem s názvem „Kdo jsme“ převzala paní učitelka Jestřábová ve spolupráci s paní učitelkou Šilhanovou. Chtěla bych vám prostřednictvím postřehů dětí přiblížit zaměření letošní soutěže.

Projekt „Kdo jsme“ pořádá Diecézní katechetické středisko Biskupství českobudějovické. Projekt je o tom, abychom se dozvěděli něco více o známých i méně známých představitelích církve. Také o tom, jak se máme dobře, když nás nikdo nebije a netýrá. První představitel byl František z Assisi, který pomáhal zvířatům a dětem, které byly v nouzi nebo byly nemocné. Také založil první živé jesličky. Druhá představitelka byla Bakhita Josefína, ta byla krutě mučena. Když ji odkupoval další otrokář z Itálie, choval se k ní dobře a poprvé od doby, co byla otrokem, dostala šat. Třetí byla Matka Tereza. Jako malá žila v Albánii, tam zemřel její otec a zůstala se svou matkou a sestrou sama. Když dospěla, odjela do Indie, stala se jeptiškou a učila tam dívky, ale nebyla šťastná. Chodila pomáhat chudým lidem. Odhlásila se z univerzity a založila řád Misionářky lásky. Prozatím poslední je Josef Toufar. Byl knězem, když kázal už po několikáté, tak se v kostele pohnul křížek směrem ke kazatelně. Byl mučen za černou magii a na následky mučení umírá.

Ema Venclová, 5. ročník

Tento projekt pochází z Diecézního Katechetického střediska, Biskupství České Budějovice. Tento projekt je o tom, jak se máme dobře a co je pro nás důležité. Jako první jsme si povídali o Svatém Františku z Assisi, který pomáhal zvířatům a dětem, byl zakladatel jesliček. Jako další jsme si povídali o Josefíně Bakhitě, která byla zajata do otroctví a byla týrána. Jako třetí jsme měly Matku Terezu, která se narodila v Albánii a odjela vlakem do Indie, kde založila nový řád Misionářka lásky, starala se o nemocné a chudé lidi. Ještě jsme neměli všechno, ale teď si povídáme o postavě Josefa Toufara, který byl kněz, v kostele se mu stal zázrak, začal se kývat křížek, tak Josefa Toufara za předstírání že je čaroděj zavřeli, byl mučen a na následky mučení zemřel.

Václav Turek, 5. ročník

Tento projekt je o tom, co je pro nás přednější. První o kom jsme se učili, je Svatý František z Assisi a víme, že pomáhal zvířatům a dětem a stavěl jesličky. Podruhé jsme si povídali o ženě Bakhitě Josefíně, která žila v otroctví a byla týrána. Třetí, o které jsme se učili, byla Matka Tereza, žila v Albánii a jela do Indie a založila církevní řád Misionářky lásky.Po čtvrté jsme si povídali o Josefu Toufarovi, byl to kněz a byl slavný tím, že při kázání se na něj otočil kříž, který visel na zdi. Komunisti ho za to mučili, protože si mysleli, že zázrak zfalšoval a ve vězení zemřel.

Lukáš Mála, 5. ročník

Z postřehů některých našich páťáků je patrné, že k plnění jednotlivých úkolů přistupovali zodpovědně a že znalosti získané během celého projektu jim nejen rozšiřují obzory poznání, ale vedou je i k poznání pravdy a hodnoty lidského života. Na přehlídce projektu 5. června v Českých Budějovicích jim přejeme hodně štěstí.

Mladý záchranář

Žáci 5. ročníku byli rovněž úspěšní v hasičsko-policejní soutěži. Umístili se na 12. - 13. místě. V soutěži plnili vědomostní, ale i výtvarné úkoly. Odpovědi zasílali přes chat na Facebooku. Tímto vám, milí páťáci, blahopřeji k pěknému umístění. Děkuji paní učitelce Jestřábové za dohled nad plněním soutěžních úkolů.

Šablony pro ZŠ a MŠ

Projekt OPVVV Podpora škol formou zjednodušeného vykazování – Šablony pro MŠ a ZŠ 1 jsme začali realizovat 1. 9. 2016 a předpokládané ukončení projektu bude 31. 8. 2018. V rámci tohoto projektu funguje ve škole doučování žáků ohrožených školním neúspěchem vedený asistentkou pedagoga. V příštím školním roce bude náš kolektiv posílen o nepedagogickou pozici školního asistenta. Během letních prázdnin proběhne školení pedagogů v oblasti inkluzivního vzdělávání pod vedením odborných lektorů. V rámci projektu jsme již zrealizovali 1. odborně tématické setkání pro rodiče na téma nebezpečí internetové komunikace s por. Mgr. Jaromírou Novákovou ze Strakonic. V tomto školním roce nás čekají ještě 2 odborné přednášky pro rodiče na téma poskytování 1. pomoci u dětí a na téma Linka bezpečí a její služby.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Stalo se po uzávěrce:

- Fotbalový turnaj mladších žáků Mc Donald´s Cup ve Strakonicích – 4. 5. 2017
- Přednáška o canisterapii a výcviku psů – 9. 5. 2017
- 2. odborně tématické setkání pro rodiče na téma Poskytování 1. pomoci u dětí – 15. 5. 2017 v učebně 1. ročníku
- Rozjezdy pro hvězdy – pěvecká soutěž žáků naší školy – 17. 5. 2017 na Zámku Lnáře
- Zdravá 5 – výukový program pro žáky naší školy na téma zdravé výživy, zdravého životního stylu – 23. 5. 2017

Připravované akce

- Programy pro žáky a 3. odborně tématické setkání pro rodiče tentokrát s lektory Linky bezpečí – 9. 6. 2017
- Divadelní představení Divadélka Okýnko „Jak se víla skamarádila“ – 13. 6. 2017

TROCHA HISTORIE - NIKOHO NEZABIJE

dnes o tom, „co se stalo před 90 lety - v roce 1927“

(výpis některých událostí ze zahorčické kroniky)

„- stavba elektrisace jednohlasně schválená
- oprava veřejných cest a za jeden m3 kamene 10 K platit z obecní pokladny
- zápis o volbě obecního starosty, náměstka a radních v Zahorčicích konané 13 listopadu 1927
Přítomni byli: Antonín Hlasivec jako zástupce dohledacího úřadu (řídící učitel ze Lnář)
Členové obecního zastupitelstva: Vojtěch Lehečka rolník č 12, Václav Flandera domkář a cestař č. 18, Jan Drnek rolník č 31, Josef Honz rolník č. 2, Fr. Bouše mlynář č 29, Fr. Kub rolník č 10, Jan Machovec rolník č 11, Josef Hájek domkář č 35 a Josef Srb rolník č 25.
Zástupce dohledacího úřadu vzal především všechny přítomné členy zastupitelstva do slibu věrnosti Československé republice načež přikročeno k provedení voleb. Volbu řídil nejstarší člen zastupitelstva

Václav Flandera č 18 s důvěrníky Janem Drnkem č 31 a Josefem Srbem č 25. Volba byla provedena lístky.
Starostou zvolen – Vojtěch Lehečka č 12
Volba náměstka – zvolen Josef Honz č 2
Dále byly voleny komise: finanční a stavební.
- schválení obecních účtů za rok 1926
Příjem činí 16 606 K 23 hal, vydání 15091 Kč 21 hal, Přebytek činí 1514 Kč 02 hal.
- schválení rozpočtu na r 1928. Schodek 3408 K se uhradí 165% přirážkou.
- každý majitel husí bude pásti do 10 husí jeden den, od 10 husí do 20 husí dva dni, od 20 do 30 husí tři dni. Kdož by nechtěl uposlechnouti zaplatí 15 Kč pokuty a každý musí dávati husy do stáda nebo je pásti sám. Doba pasení trvá od 8 hodin ráno do 4 hodin odpoledne.
- 22 prosinec 1927. Vybírání obecních přirážek ponecháno bernímu úřadu.
- ponechány dosavadní diety za vykonané cesty.
- Jan Machovec rolník č 11 zvolen jako delegát do osvětové komise v Blatné.
- stavba elektrisace a schválení stanov na stavbu. 5 hlasů proti stavbě a 4 hlasy proti zadání.
- zvoleni 3 členové kteří půjdou koupiti les Kobylu (určitý kus) do Lnář na kancelář.
- prodáno hospodářskému spolku v Zahorčicích pod kůlnu ve výměře asi 35 m2 za 50 hal 1 m. Místo se nalezalo tam kde stojí mostní váha a okresní úřad to nedovolil vzhledem na zatáčku silnice.
- obecní zastupitelstvo uznalo služné pana starosty a obecního pokladníka malé vzhledem že měli tento rok velkou námahu a dostali přídavek: pan starosta 200 K a pokladník 50 Kč mimo dřívější služby.“

Připravila Marie Vrátná

Stavění máje v Lomu

V neděli 30. dubna v 17.30 hod. se uskutečnilo tradiční stavění máje u kapličky v Lomu. Jako základ se použila májka z předešlých let, na kterou byla osazena nová špička. Postavení proběhlo za pomoci techniky a vzhledem k velkému větru byla i tato metoda náročnější. Do budoucna se uvažuje o přemístění stavění máje na horní náves k hasičské zbrojnici. Jedním z důvodů je mimo jiné i bezpečnost při samotném stavění a dále pak celkové zázemí v podobě obecního domu v případě nepříznivého počasí.

Děkuji všem, kteří se letos podíleli na přípravě a průběhu celé akce.

Václav Kafka, starosta

Naši jubilanti

V květnu oslavila paní Jana Mišjaková z Neradova 70 let. Jubilantce touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Mačkov

Přehled plánovaných akcí

27. 5. dětský den – pochod s opékáním, stezka odvahy, lampiónový průvod, spaní na obci s promítáním,
3. 6. dětský den – jízda na koních, bazén, soutěže s Mickey a Minnie
18. 6. den otců-výlet do pivovaru s prohlídkou, Plzeň
6. - 7. 7. Mačkov na vodě - sjíždění Otavy

Pamětní mačkovský kámen se stal terčem vandalského útoku

Loni uplynulo 110 let od jeho slavnostního položení. A celých 110 let se nikoho ani ve snu nenapadlo na něj jen křivě podívat. Řeč je o základním kameni k pomníku Karla Havlíčka Borovského na zalesněném návrší „Hůrka“. A nyní, když se rýsuje naplnění odvěkého snu o vybudování důstojného památníku jedné z největších českých osobností všech dob nad obcí Mačkov, došlo k vandalskému útoku na tento pietní obelisk. Plocha byla potlučena kladivy. Pachatelé jsou známi. Jedná se o známé firmy.

Samotný projekt výstavby památníku pochopitelně jede dál. Na „Hůrku“ již byl vyvezen a zde uložen přírodní kámen, který pečlivě opracuje a ošetří ing. arch. Petr Štěpán z Hajan. „Touto cestou bych ráda poděkovala obci Hajany za to, že nám kamenný blok věnovala a zajistila i bezplatný transport až nahoru,“ říká mačkovská starostka Hana Míková.

Na tuto velkou věc byla nedávno vyhlášena i veřejná finanční sbírka. Příspěvek přislíbili například emeritní senátor ing. Josef Kalbáč z Třebohostic, baráčnická obec z Radomyšle, město Havlíčkův Brod a další. Několik drobných dárců již finanční dar složilo. Starostka Mačkova Hana Míková říká: „Největší investiční zátěž ponese bezesporu naše obec, ale to je v pořádku. Tohle dílo musí být už dokončeno. A věřím, že se všichni už v létě nebo nejpozději na podzim sejdeme u slavnostního odhalení pomníku velkému českému buditeli, od něhož se právě dnes máme co učit.“

Také obecní zastupitelstvo je vlasteneckému konání příznivě nakloněno.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Ondra Hulač letos chyběl Zlato vydoloval Radek Matas

Když se loni mačkovští příznivci sportu rozhodli uvést do života jarní běžecký závod „Od kapličky ke kapličce“, prohnal se jim čtyřkilometrovou tratí přeborník Ondřej Hulač v čase 14 minut 37 sekund 7 setin.

Ten na letošním 2. ročníku zůstal nepřekonán. Sám jeho držitel na startu chyběl. V elitní kategorii vydoloval zlato nakonec Radek Matas /31 let/ z Blatné, přestože si oproti loňsku časově pohoršil. Do pocitů běžce začíná prý teprve pronikat Pavel Říský /51 let/ z Kocelovic. Jeho letošní start na mačkovské půdě byl v pořadí teprve druhým dobrodružstvím sportovce tohoto ražení. „Na začátek jsem tedy zvolil vlažnější tempo, abych se neutavil, a pak už to probíhalo v pohodě. Mým tajným přáním bylo porazit hlavního pořadatele Radka Mullera alias ´Sadeho´, který s nevysvětlitelným zdrojem energie zvládá snad všechny existující druhy sportu. A to mi vyšlo, panečku.“

Desetiletý Saša Horvát sice žije v Nepomuku, ale Mačkov je jeho druhou domovinou, protože tady má babičku. Tenhle čiperný klučina nemůže chybět u žádné místní události a tak logicky spěchal i pro plátěné startovní číslo jako jeden z prvních. Těsně před závodem

upadl a zranil si nohu. I s tímto nemalým handicapem se rozhodl běžet a běžel moc dobře. Hrdinou dne se stal Jiří Scheinherr /67 let/ z Blatné. A kdyby se udílel titul „železného muže“, musel by ho dostat on. Nejstarším účastníkem 2. ročníku mačkovského běhu byl Vlastimil Moravec /68 let/ z Blatné, nejmladším byl František Vetešník /9 let/ z Kocelovic.

V elitní kategorii bral druhý kov Antonín Řehoř z Kasejovic, bronz vybojoval domácí Ondřej Míka. V ženách kralovala tentokrát škvořetická zástupkyně Jana Mlíčková, v závěsu ponechala Blateňačku Martinu Kaštovskou, medailovou stupnici uzavřela další Blateňačka Martina Hovorková. Chlapeckou kategorii opanoval mačkovský motokrosový talent David Krejčí, stříbrná medaile putovala na adresu Jiřího Mázdry z Blatné, bronz uchvátil František Vetešník z Kocelovic. Mezi dívkami nenašla přemožitelku Josefína Zachová z Mačkova, za ní se umístila domácí Tereze Šmídová, bronz se přestěhoval do Strakonic spolu s Barborou Hrubou. V seniorech triumfoval blatenský Miloslav Mráz, následován rovněž blateňákem Josefem Hornátem a bronzové tretry má právo nosit pro změnu blatenský borec Vlastimil Moravec. Startovní pole letos tvořilo 36 běžců a běžkyň.

Vyhlášení vítězů proběhlo na společenském sále mačkovského obecního domu. Pro všechny účastníky bylo připraveno občerstvení. Zlatým hřebem ceremoniálu bylo předání putovního poháru absolutnímu vítězi Radku Matasovi starostkou obce Hanou Míkovou.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Dětský karneval v „přesile“ princezen

Kdyby byl býval přiletěl na dětský maškarní bál v Mačkově opravdový drak, mohl by si vybírat. Mezi třiceti dovádějícími maskami totiž převládaly půvabné princezničky. Zato rytířů a princů se jaksi nedostávalo. Nahradil je ovšem spiderman, který by si s obludou jistě poradil daleko lépe. Za zmínku jistě ještě stojí kostýmy tanečnic a jahody.

Zábavné odpoledne pro nejmenší samozřejmě nepostrádalo ani veselé soutěže. Repertoár nabízel kupříkladu legendární stoličkovou, dále pak tancování pod nataženou páskou, otáčky dvojic v rytmu hudby se špagetou mezi obličeji a další. Reprodukované dětské hity pouštěl do éteru oblíbený místní DJ Jirka Doležal.

Vladimír Šavrda

Hasičský bál

Vskutku výstavní tombolu se podařilo dát dohromady mačkovským dobrovolným hasičům na jejich tradiční ples. Devadesátce hodnotných cen vévodila TOP cena - divoké prase, které složili místní nimrodi. Cesty osudu jsou nevyzpytatelné. A tak se stalo, že darovaný kňour se oklikou vrátil zpět do držení myslivců. Tradiční bál si ve společenském sále obecního domu spolu s hudbou „Talisman“ náramně užívalo až do rána bílého na 40 přátel dobré pohody.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Country večer

Provozovatelé mačkovské hospůdky uspořádali premiérově v obci „Country večer“. Poslechnout si skupinu „Sešlost“ přijelo a přišlo celkem 50 platících příznivců tohoto hudebního stylu.

Vladimír Šavrda

Pálení čarodějek v Mačkově

Nastal máj - lásky čas. Před tím však tečku za měsícem dubnem udělalo zapalování vater a jiných ohňů. Ani naše obec nezůstala stát opodál. Přípravy začali již před tímto magickým dnem a to především vyzíváním všech možný bohů a jiných nadpřirozených bytostí ohledně počasí. Nakonec to vyšlo a bylo, jak bylo, trochu chladněji, ale s tím si ty zkušení dokáží s pomocí něčeho ostřejšího hravě poradit. Hlavně nepršelo. Byly rozděleny úkoly ohledně pitného i žravého proviantu, zdobení májky, stavění party stanu a jiných neméně důležitých věcí. Jak je to u nás dobrým zvykem hlavní penzum odpovědnosti padlo na bedra SDH a myslivců a ti příležitost opět chytli za pačesy a svých úkolů se zhostili na výtečnou. Je neděle deset hodin dopoledne, přijíždím na naši náves a nestačím se divit. Nezmeškal jsem něco? Nezačalo se již s grilováním dříve? Tolik velkých, malých a jiných človíčků jsem ještě při odjezdu pro májku u nás nezažil. Paráda. No paráda, jak se to vezme, zase jsem si říkal, to bude zase „radilů“ při výběru stromu. Jarda Duda startuje traktor, no zase, jak se to vezme, není traktor jako traktor, ale jede to. Vyrážíme směr obecní les zvaný Vinice, který je každoročně dárcem svého syna, symbolu tohoto dne - májky. Cestou přichází adrenalinové zpestření v podobě nahánění malých pytláčků, kteří se rozhodli zdokonalovat své rybářské umění na obecním rybníce Dražka. Lov byl úspěšný, tedy ten náš. Náčiní zabaveno. A jsme v lese, kupodivu hned druhý strom uznán vhodným, aby měl tu čest převyšovat kapličku a být dominantou obce na následujících pár měsíců. Profesionální dřevorubec, tedy já, strom s rozvahou kácí a hurá zpátky na náves. Zde je v odpoledních hodinách oloupán, omladinou

ozdoben a připraven ke vztyčení. Rozkaz zní jasně, v pět. Již před pátou začíná ten správný mumraj. Staví se stan, caterinkové družstvo pod vedením mysliveckého eléva Jardy Dudy rozvášňuje prasopec, do ní vkládá alobalem zachumlané kýtičky z krále zvířat, je naražen první sud s naším národním nápojem, aby byl dodržován pitný režim a nedošlo k dehydrataci dospěláků. To vše pod dozorem nervózní starostky. „Neboj, Hanko, vše dobře dopadne.“ A dopadlo. Před pátou z bojiště vyhnáni starci, stařeny

a děti. Jde se stavět. Na poprvé stojí, ještě nejodvážnější lezec Leoš sundává zašmodrchané provazy a párty může začít. Než se kýtičky do růžova opečou, jsou k dispozici špekouni a srnčí gulášek, pitný režim dodržován. S přibývajícím časem se náves plní tak, že to opravdu nepamatuji, jsem vždy v odhadech skromný, ale k 70 občanům a občánkům asi moc nechybí. A tak to má být. Takové malé obce potřebují společensky žít, lidi se družit, bavit se. A to se již line z prasopecu pro nás masojídky libá vůně. Fronta jak u Hradského v bufetu. Masíčko měkounké, šťavnaté jedním slovem mňaminka. Družení nerušeně pokračuje, májka uchráněna a za ranního kuropění vše zdárně ukončeno. Druhý den náves uvedena do původního stavu, ochránci májky jdou dospávat čarodějní noc a já pomalu také dodatlovávám poslední věty. Co na závěr? Jasně a stručně - povedlo se.

Díky všem zainteresovaným a hlavně jsem rád, že jste, lidi, přišli. U dalších akcí v naší obci na viděnou a přeji všem krásný máj ten lásky čas.

Jindra Bláha
Foto archiv obce

Nové kontejnery na tříděný odpad

V loňském roce se naše obec připojila ke společnému projektu SOBu „Doplnění sběru separovaných odpadů ve Svazku obcí Blatenska“. V rámci tohoto projektu bylo do našich obcí nakoupeno celkem 15 nádob v celkové hodnotě 252.769,- Kč. Vlastní podíl obce činil 37.915,- Kč. V měsíci únoru byly tyto nádoby rozmístěny ve všech našich obcích a nahradily tak staré kontejnery, u kterých již byly problémy s výsypem. Nově tak v našich obcích přibyly kontejnery na sběr nápojových kartonů a v Předmíři také na kovový odpad.

Ukliďme svět, ukliďme Česko

Na svém zasedání 28. března rozhodlo zastupitelstvo o zapojení našich obcí do akce „Ukliďme svět, ukliďme Česko“, a my připojujeme - ukliďme si svoji obec. Jejím smyslem je úklid odpadu a divokých skládek. Společně s obcí se spoluorganizátory staly i jednotlivé organizace SDH. Vzhledem k tomu, že jsme se zapojili poprvé, netušili jsme, koho akce osloví a kdo na pozvánky, které zastupitelé roznesli do všech domácností, odpoví svojí účastí. Pro zastupitele byla účast samozřejmostí (nakonec se však dva kvůli neodkladným pracovním povinnostem zúčastnit nemohli). Sobota 8. dubna začala pro zastupitele operativní poradou na úřadě, kde všichni obdrželi pro účastníky rukavice, igelitové pytle a vytyčené trasy, po kterých se jednotlivé skupiny měly vydat. Sraz s ostatními účastníky byl vždy na jednotlivých návsích. V obcích Předmíř, Zámlyní i Metly jsme byli účastí spoluobčanů příjemně překvapeni. Sešlo se nás celkem 32 (Předmíř - 15, Zámlyní - 9, Metly - 8) a všechny naplánované trasy tak bylo možno projít. Jen v Řištích zachraňovala situaci pouze paní zastupitelka se svojí rodinou (3). Takže celková účast našeho prvního ročníku byla 35 účastníků. Při dvouhodinovém úklidu se nám podařilo naplnit přes dvě desítky igelitových pytlů odpadu. Odměnou všem byl nejen pocit z dobře vykonané práce a znovu o trochu hezčí životní prostředí, ale i společné občerstvení ve formě dobře opečeného buřta (pro všechny), limči (pro děti) a pivka (pro dospělé). Všem, kteří se této akce zúčastnili, ještě jednou touto cestou děkujeme.

Na závěr je nutné konstatovat, že protože si někteří občané stále pletou přírodu s odpadkovým košem, je jasné, že se bohužel budeme muset při podobné akci sejít znovu.

Získané dotace pro Předmíř

Po dubnovém jednání zastupitelstva Jihočeského kraje jsou již známy výsledky hodnocení některých grantových programů Jihočeského kraje, resp. byli zveřejněni úspěšní žadatelé. Naše obec získala finance na realizování projektu „Výměna technologie úpravny vody v Předmíři“ ve výši 460.000,- Kč a „Drobné sakrální stavby v okolí Předmíře“ ve výši 20.000,- Kč.

Pálení čarodějnic a stavění májky

Poslední dubnový den se uskutečnilo tradiční pálení čarodějnic. V předvečer si pro naše nejmenší připravilo několik soutěží duo Jana s Terezou. Děti se sešly u obchodu v Předmíři, kde se konaly soutěže, následně se vypravil průvod obcí a pak se zapálila „vatra“ u hospody v Předmíři. Tou dobou již měli členové SDH v Předmíři postavenou a nazdobenou májku a začalo se s jejím hlídáním. Bylo úspěšné!

Nová obecní vyhláška

Vzhledem k tomu, že je stále několik málo našich občanů, kteří si svůj majetek odkládají dlouhodobě na obecních prostranstvích, rozhodlo se zastupitelstvo obce vydat Vyhlášku o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. V současné době je finální znění včetně seznamu pozemků konzultováno s odborem dozoru Ministerstva vnitra tak, aby mohla vyhláška nabýt platnosti v posledním čtvrtletí tohoto roku, nejpozději pak od 1. 1. 2018. Zde je potřeba připomenout, že tato věc byla řešena už i v minulých letech a většina obyvatel si svůj „majetek“ odklidila. A není to jen záležitost naší obce, stejné vyhlášky jsou platné i v několika okolních obcích a právě podle nich bude stanoven poplatek na 10,- Kč/m^{2}/den.

Co se chystá...

Na závěr bych chtěl pozvat všechny děti a jejich rodiče na oslavu Dne dětí. Akce se uskuteční v sobotu 3. června 2017 na prostranství u obchodu v Předmíři. Co všechno bude pro děti nachystáno, necháme jako překvapení. Už teď je ale jisté, že ani rodiče nepřijdou zkrátka.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Štroblová Lidmila (74)
Vaňačová Růžena (89)
Beneš Ladislav (76)
Benešová Marie (76)
Nepodalová Jana (72)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce

Setkání starostů s významnými politiky

Ve čtvrtek 23. 3. 2017 se v zasedací síni ÚM Radomyšl uskutečnilo setkání cca 30 jihočeských starostů s místopředsedou sněmovny Janem Bartoškem a náměstkyní ministryně pro místní rozvoj Simeonou Zikmundovou.

Projednávaly se aktuální témata týkající se veřejné správy jako navýšení rozpočtového určení daní od roku 2018, zákon o rozpočtové odpovědnosti, národní dotace pro obce atd.

Luboš Peterka

Marcela Štajnerová z Radomyšle má 3 medaile ze ZSOH 2017 v Rakousku

Zimní Speciální Olympijské Hry 2017 se uskutečnily od 14. do 25. března poblíž rakouských měst Graz, Schladmig, Rohrmoos-Untertal a Ramsau am Dachstein. Sešlo se zde více než 3000 sportovců s mentálním postižením ze 110 zemí a soutěžili na světové úrovni celkem v devíti oficiálních sportovních disciplínách. Mimo samotných sportovců se Olympijských her zúčastní přibližně 5000 rodinných příslušníků, 1100 trenérů, 3000 dobrovolníků, 1000 novinářů a více než 2000 čestných hostů. Skvělých výsledků dosáhla Marcela Štajnerová z Radomyšle, která v běhu na lyžích získala hned 3 cenné kovy. Zlatou medaili za běh na 500 m a 2 stříbrné za běh na 1 km a štafetu 4x 1 km. Významnou tečkou za úspěšnou účastí českých sportovců bylo přijetí ministryní paní Kateřinou Valachovou, které se uskutečnilo ve středu 5. dubna 2017.

Marcele patří můj velký obdiv.

Luboš Peterka

Vitální paní Hana

Ve středu 12. 4. se sešlo 47 fanoušků v restauraci Na Křenovce. Bývalá paní učitelka a současná penzistka - spisovatelka měla u nás autogramiádu. Rozjela se živá debata plná dotazů a vzpomínání. Většina fanoušků jsou bývalí žáci, kolegové kantoři, sousedé a dobří známí. Nechybělo ani vítání, emoce, objímání. Paní Hana u nás byla ještě jako slečna na své druhé školní štaci. Svůj život prožila v Novém Dražejově a na Virtu. Neměla to v životě zrovna jednoduché, ale její životní optimismus ji ze všech problémů vyvedl bez větší újmy. Ač jsou knihy životopisem, je vše vyprávěno s nadsázkou a hlavně poutavě.

Poděkování za příjemně strávené odpoledne patří paní Haně Elgrové z Nového Dražejova. Celou akci zorganizovaly naše neúnavné bábinky.

Dílnička pro děti i dospělé

O velikonočních svátcích na radnici v Radomyšli probíhaly odpoledne dílničky pro děti i dospělé. Všichni, kdo chtěli, si mohli vyzkoušet zdobení perníků, vázání ze sena, zdobení vajec vrtačkou a voskem, zdobení sádrových odlitků, pletení pomlázek, výrobky z papíru aj. Paní Faktorová předváděla i škrábání vajec což je opravdu dost náročné. Na pohodovém odpoledni se podíleli paní Čelková, Faktorová, Matoušková, Vachulková a pan Vodák.

Současně probíhala výstava Velikonoce našich prababiček. Zde byla naaranžovaná místnost s pecí, kolovratem, máselnicí, kolíbkou, tkalcovským stavem aj, předměty. Na stole byla jídla a nádobí z té doby. Na zdi visela Morana a Líto. Kdo měl zájem, dostal vysvětlení, co k čemu bylo a sloužilo. Za zmínku stojí, že mnozí dospělí už toho moc nevěděli. Účast nebyla velká /56 dospělých a 27 dětí/, ale o to víc potěšila slova chvály od maminek i dětí a od všech obyvatel.

Radomyšlské babči přivítaly jaro aktivně

Březen začaly bábinky posezením v naší oblíbené hospůdce. Pokračovalo se za týden oslavou MDŽ v Leskovicích. Posezení nám zpestřila vystoupení dvou mažoretek a nejmenších baráčníků. Radost nám udělala přáníčka od paní Peterkové i drobné dárečky. Všechny jsme se zasmály při kvízu od Slávinky. Sladké ke kávě upekly přítomné ženy. Rodině Hradských děkujeme za sponzorování šťavnatých párečků. Nálada byla výborná a nikdo se nenudil.

Ve čtvrtek 16. března jsme se vydaly do Albrechtic. Ujal se nás starosta pan ing. Ušatý, který nás po celou dobu provázel. Navštívili jsme nejdříve kostel, který byl postaven ve druhé polovině 12. století a po té přilehlý hřbitov. Ten je celý obehnán 80-ti netradičními, zajímavými kapličkami. Iniciativu k jejich postavení dal farář Vít Cíza. Jejich stavba trvala 5 let ve 40. letech 19. století. Pan starosta nás vzal do všech spádových obcí a seznámil nás s jejich historií. Doporučujeme jako tip na výlet.

Na lední revue s tématem pohádek od Strakonického oddílu krasobruslení se nás vydalo osm. Výkony i nasazení dětí bylo úžasné a celé to byla nádhera.

Další zážitek bylo vystoupení paní Ivy Janžurové ve hře Božská Sarah, se kterým přijela do Strakonic. Tato herečka prostě nikdy a nikoho nezklame.

Ve čtvrtek 20. dubna jsme se autobusem vydaly do Českých Budějovic do Českého rozhlasu. Věnoval se nám pan ing. Tichal, který nás provedl provozem. Ukázal nám studia mixážní pulty, programovou místnost, natáčecí sál a jiné zajímavosti. Seznámil nás s některými redaktory a moderátory. Zavzpomínal na historii rozhlasu a porovnal ji se současností. Prohlídka trvala dvě hodiny a ani se nám nechtělo domů. Celá akce se zakončila posezením u kávičky v cukrárně.

za ženy a baráčníky BM

Zprávy z DPS Radomyšl

Vážení a milí čtenáři, dnes začínám trochu netradičně svojí oblíbenou poezii.

Čapí hnízdo

Na komíně v Radomyšli už po mnoho jar,
má svoje hnízdo věrný čapí pár.
Je staré to hnízdo a bourá je čas,
leč vzorný čáp - otec ho opraví zas.
Toť jejich domov, jejž milují tak,
a člověk má méně být než je ten pták?

Letos přilétli oba čápi společně a to 1. dubna. Sídlí zde již přes 65 roků, samozřejmě několik generací. Starostivý otec - čáp opravil hnízdo a jeho družka už sedí na vejcích. Čáp ji zásobuje potravou. Je krásné je pozorovat a slyšet klapot jejich zobáků. Současně přilétly i jiřičky, které hnízdí u vjezdu do garáže policejní stanice.
8. dubna naše Infocentrum navštívili manželé s dcerou Barborkou, kteří zakoupili dům č. 62 se Slunečními hodinami. Bydlí zde již od ledna 2017 a jsou velice sympatičtí. Pochází z Havířova a paní je zdravotní sestra a pracuje v Oseckém domově osob zdravotně postižených.
10. dubna nás navštívilo 34 koledníků z Mateřské školy s milými učitelkami Kozákovou, Hrášovou a Hanzlíkovou. Děti vystupovaly s pásmem písniček, koled atd. Každému obyvateli předaly krásné zápichy zajíčků a vajíček do květináčů. Za jejich vystoupení jim náleží velká poděkování a totéž patří i paní učitelce Irence Petříkové, která nám vyzdobila výlohu DPS s velikonočními motivy.
12. dubna se konala v hospodě Na Křenovce beseda s paní učitelkou Hanou Elgrovou. Sál byl zcela zaplněn. Paní učitelka vydala dva díly knihy «Anny».
14. dubna na Velký pátek v 6:00 hodin ráno šlo několik věřících se zastavením u 14 kapliček Křížové cesty. Tentýž den v 15:00 hodin odpoledne šlo procesí asi se sto věřícími se vzácným panem děkanem Romanem Dvořákem a absolvovali všech 14 zastavení Křížové cesty. v 14:00 hodin. Pak složil Mši svatou pan děkan v kostele sv. Jana Křtitele.
15. dubna na Bílou sobotu nás navštívilo 25 koledníků s řehtačkami. Poněvadž 14. dubna na Zelený čtvrtek odletěly zvony do Říma, takže 15. dubna odtroubili trubači poledne na čtyři světové strany z věže kostela sv. Martina. Bylo to dojemné. Poděkování patří pánům Václavům Kovářovi st. a Kovářovi ml. Je dobré, že se tyto tradice stále udržují.
20. dubna navštívili „Bábinky» studio Českého rozhlasu v Českých Budějovicích.
1. května oslavíme Svátek práce (byl vyhlášen už v roce 1890).
5. května se uskuteční Pietní akt u příležitosti 72. výročí konec 2. světové války.
8. května se připomeneme Den osvobození od fašismu.
14. května oslavíme Den matek a uvádím svoje verše:

Maminkám

Co máma, máma, kdož to vlastně cítí,
že přijde den a nebudeme to míti.
Tolik je ve světě cest a tolik volá hlasů,
pro matku nemá dítě nikdy dosti času.
Co matka činí je tak samozřejmé,
povinnost díků z nás vždy ráda sejme.
My říkáme a vzpomeneme si jednou
a potom ve chvíli mrazivou a bědnou
zavřou se oči tolik bdělé,
dluh chceme splatit, není věřitele.

Jiřina Machníková

Ligový nohejbal v Radomyšli

Spolu s příchodem jara se naplno rozjela činnost členů TJ Radomyšl. Přes zimu samozřejmě nezaháleli a pilně trénovali v tělocvičně místní ZŠ a připravovali se na strat nové sezony. Ta byla již tradičně zahájena slavnostním ‚Odemykáním staďáku', které proběhlo 8. dubna. Slavnostní průvod obcí s několika zastávkami, kde nechyběla dobrá nálada a humorné scénky, byl ukončen v sportovním areálu. Tam také proběhl losovaný turnaj trojic, ve kterém po tuhých bojích zvítězili V. Babka, V. Mašek a T. Ježek. Pro nejmenší byl k dispozici po celý den skákací hrad a pro ostatní bohaté občerstvení.

O velikonočním víkendu se naplno rozjeli pravidelné soutěže. Nejzásadnější změnou je, že poprvé v historii Radomyšle budou naši dorostenci hrát ligovou soutěž. V utkáních Botas dorostenecké ligy postupně změří své síly s týmy Chabařovic, Šacungu, Č. Budějovic, K. Varů a Č. Brodu. Pozvánky na konkrétní zápasy můžete vždy najít na internetových stránkách městyse Radomyšl. Dorostenci nejsou samozřejmě jediní a tak můžete přijít podpořit i tři týmy dospělých v okresních soutěžích nebo dva týmy žáků. Ti budou stejně jako vloni startovat jednak v okresních soutěžích, ale i KP žáků pro Plzeňský, Karlovarský a Jihočeský kraj. Nesmíme zapomenout ani na naše volejbalistky hrající v okresním a krajském přeboru. Držte nám palce a budeme rádi, když si k nám najdete cestu.

TJ se zapojuje i do společenského života v obci pořádáním společenských akcí především pro děti a tak dovolte, abych Vás na závěr pozval na dětský den, který proběhne v areálu TJ v neděli 4. června odpoledne. Pro nejmenší máme připraveno spoustu zábavy, her a soutěží.

Milan Koubovský

Dětský maškarní bál

V sobotu 11. 3. pořádali manželé Vackovi v radomyšlské sokolovně tradiční maškarní bál pro děti. Odpolednem provázel DJ František Mareš. Pro děti byla nachystaná řada soutěží a zkrátka nepřišli ani rodiče. Dětem fandili a se vší vervou se zapojili i do zápolení. Masky pózovaly fotografům a porota

z nich vybrala tu nejhezčí. Nechyběly zábavné taneční kreace a všudypřítomné barevné konfety. Na závěr maškarního se losovala napínavá tombola, kde i tentokrát bylo přes sto cen. Sponzorům patří velké poděkování. Těšíme se na další veselý karneval.

V. Vaněčková

Zápis do první třídy na ZŠ Radomyšl

V pondělí 3. dubna proběhl na naší škole zápis budoucích prvňáčků. Tříměsíční posun termínu byl znát nejen v celkové připravenosti na školu, ale i v sociální zralosti. K zápisu se dostavilo celkem 32 dětí, z nichž školní docházku nastoupí 29. Troje rodiče požádali pro své dítě o odklad školní docházky. Důvodem jsou nejčastěji zdravotní problémy, ale i nedostatečná sociální zralost apod.

Paní učitelky sledovaly při zápise komplexní připravenost, tedy základy slušného společenského chování, správnou výslovnost, pravolevou orientaci, poznávání barev a geometrických tvarů a též daly dětem prostor pro sdělení svých pocitů, které mají před začátkem školní docházky. V tomto směru patří dík učitelkám v MŠ, kterým se podařilo děti do školy řádně připravit a ulehčit jim tak přechod z bezstarostného prostředí MŠ do školy základní, kde budou na děti čekat povinnosti. Děti se ve škole dokáží velmi dobře pohybovat i díky tomu, že předškolní třída MŠ je umístěna v budově ZŠ a tudíž znají nejen prostředí, ale i své budoucí učitele.

Věříme, že stejně tak, jako děti obstály u zápisu, obstojí i v 1. třídě. Přály bychom si, aby každý den přicházely do školy s radostí.

Ivana Třeštíková,
učitelka ZŠ Radomyšl

Jihočeský zvonek

Ve čtvrtek 6. dubna se ve strakonickém DDM konalo okresní kolo pěvecké soutěže Jihočeský zvonek. Ve 4. kategorii (8. - 9. třídy) volného výběru se na 2. místě umístila s písničkou Someone like you od Adele Štěpánka Hřebíčková. Dle názoru ostatních pedagogů prý předvedla vůbec nejlepší pěvecký výkon.

Děkujeme Štěpánce za vynikající prezentaci naší školy.

Hana Koubková,
učitelka ZŠ Radomyšl

Mezinárodně koordinovaná soutěž Matematický klokan

byla vytvořena podle obdobné soutěže, která byla pořádána v osmdesátých létech minulého století v Austrálii. Od roku 1991 se z Francie rozšířila i do jiných zemí Evropy a na další kontinenty. V ČR se Matematický klokan pořádal poprvé v roce 1995. V roce 2016 se této soutěže účastnilo přes 6 milionů soutěžících z více než 60 zemí celého světa. Letošní ročník probíhal 17. března, na základních školách žáci soutěží ve 4 kategoriích. Za každou správnou odpověď dostávají dle náročnosti 3, 4 nebo 5 bodů. Odpoví-li špatně, jeden bod se jim odečítá. Jestliže otázku neřeší, je hodnocení nula. Na začátku obdrží každý účastník soutěže vklad 24 bodů. Jednotlivé výsledky posledního ročníku z naší školy viz níže.

Cvrček, 2. a 3. třída:
1/ Veronika Mandlová 75 bodů, 2. třída
2/ Adéla Machová 62 bodů, 3. třída
3/ Tobiáš Vojta 60 bodů, 3. třída

Klokánek, 4. a 5. třída:
1/ Duc Than Nguyen 114 bodů, 5. třída
2/ Martin Zubal 97 bodů, 5. třída
3/ Tadeáš Kloud 85 bodů, 4. třída

Benjamín, 6. a 7.třída:
1/ Adéla Kloudová 75 bodů, 6. třída
2/ Adéla Hrabalová 72 bodů, 7. třída
3/ Daniel Mašek 67 bodů, 7. třída

Krajské olympiády

V úterý dne 21. března se konalo v Českých Budějovicích na Gymnáziu J. V. Jirsíka krajské kolo matematické olympiády pro žáky devátých tříd a tříd odpovídajících víceletých gymnázií. Z naší školy se účastnili Dominik Brož a Alena Tomášková, která se stala s počtem 13 bodů úspěšnou řešitelkou.

O týden později proběhlo na Gymnáziu Jírovcova v Českých Budějovicích krajské kolo chemické olympiády. Té se účastnil Dominik Brož, umístil se s počtem 77 bodů na velice pěkném 10. místě a stal se též úspěšným řešitelem této soutěže.

V pondělí 3. dubna se konala též v Českých Budějovicích na SPŠ strojní a elektrotechnické olympiáda z českého jazyka. Zde naší školu reprezentovala žákyně 9. třídy Radka Vojáčková.

Chtěl bych poděkovat všem výše jmenovaným žákům za vynikající reprezentaci naší školy.

Jiří Pešl,
ředitel ZŠ Radomyšl

Matematické olympiády

Dne 4. dubna se ve Strakonicích konalo okresní kolo matematické olympiády pro 6.,7., a 8. ročník. Naši školu reprezentovala Štěpánka Hřebíčková z 8. třídy ,která získala celkem 12 bodů a obsadila 14.-.23. místo z 30 soutěžících. Ze 7. třídy postoupila do okresního kola Adéla Hrabalová, která se taktéž s 12 body umístila na výborném 8. -11. místě. Nejlépe si vedl Matěj Hendrych. Získal 16 bodů a tím se probojoval mezi nejlepší 3 řešitele okresního kola matematické olympiády. Děkujeme všem žákům za vzornou reprezentaci školy.

Milena Maroušková,
učitelka ZŠ Radomyšl

Obec baráčníků Radomyšl

Vážení čtenáři, téměř pravidelně Vás informuji o činnosti Obce baráčníků v Radomyšli. A tak tomu bude i nadále. V minulém čísle jsem psala o průběhu „Staročeského plesu“ a od té doby již uplynuly tři měsíce. Co se od té doby událo? Po menší přestávce pokračujeme s nácvikem lidových tanečků pro nejmenší děti a doufám, že s úspěchem předvedly svoje umění „bábinkám“ na uspořádaném MDŽ v Leskovicích. Starší děti se snažíme naučit „doudlebskou polku“, jedna zkouška již proběhla s velkým úspěchem.

Pokud jsem zmínila tento tanec, dovolím si k němu malou poznámku. Nevím, jak se dostal do našeho kraje, kde byl vždy velmi oblíben a žádán, a je škoda, že ho dnešní mládí neumí tančit. Podle názvu by se zdálo, že pochází z jižní části našeho kraje z okolí obce Doudleby. Původ je ale ještě jižněji a to u našich rakouských sousedů, kde vznikl jako „linecká polka“.

To bylo jen malé odbočení, jinak stále máme nabídky tančit „Českou besedu“, kterou jsme předvedli ve třech kolonách tak, jako vloni spolu s píseckými baráčníky na „Kamenném mostě“ při jarních slavnostech v Písku dne 15. dubna před Velikonocemi. Velikonoce jsme chtěli radomyšlským občanům zpestřit tím, že jim připomeneme slavení těchto významných svátků trochu jinak, tak jak je prožívali naši předci. Ve spojení s bábinkami a svazem žen, který zorganizoval současně

s výstavou zajímavé tvoření nejen pro děti, jsme se opravdu snažili dohledat věci, které používali běžně naši předci. Za zapůjčení inventáře tímto děkujeme všem, kteří byli ochotni svoje věci na výstavu dodat. Bohužel v Radomyšli a okolí nejsou lidé asi tímto směrem naklonění nebo je to nezajímá. Návštěvníci sice přišli, ale v poměru k počtu obyvatel je to velice smutné. Pro nás je to ponaučení, že tímto směrem se asi už vydávat nebudeme.

Koncem března jsme dostali od zastupitelstva městyse pod vedením Ing. Luboše Peterky finanční příspěvek, za který chceme tímto poděkovat s tím, že ho jistě využijeme pro svoji činnost.

Ještě bych chtěla veřejnost seznámit s tím, že významného životního jubilea se dožila /23.4.2017/ naše tetička místorychtářka, dlouholetá členka a donedávna rychtářka **Anna Marková** ze Souhrad. Současnou činnou baráčnickou základnu naučila, kdo to baráčníci jsou, co se od nich očekává, jak se mají chovat a jak si pomáhat. Při našich začátcích nás vedla cestou, po které ona sama jako mladé děvče vykročila, zůstala jí věrná až doposud, rovnala naše případné neshody, znovu a znovu učila, jak udržet baráčnickou činnost na dobré úrovni. Jsem přesvědčená, že si zaslouží ještě jednou velké poděkování, neboť ona zachránila spolek Obce baráčníků v Radomyšli nejméně na pár desítek let dopředu. Je správné na to nezapomenout. Nejvíce jí přejeme zdraví, aby byla pořád veselá a ještě dlouho si užívala života.

Za Obec Baráčníků Radomyšl
Jůzková Zdeňka

Disco pro pamětníky díl druhý

Přesně po půl roce se konal druhý díl vzpomínkové diskotéky v Radomyšli. Sešlost to byla vynikající. Vzpomínky a nostalgie byly na každém kroku, všichni se výborně bavili a tradiční „Radomyšlská diskotéka“ opět ožila. DJ František Mareš neúnavně režíroval celý večer a každý si našel tu svou oblíbenou pecku. Všem díky za hezký večer, 21. 10. se budeme těšit na třetí díl.

V. Vaněčková

MĚSTYS RADOMYŠL

JIHOČESKÁ POUŤ V RADOMYŠLI

katapult

Pátek 23.6.2017

20:00 KATAPULT – koncert legendární skupiny – Letní areál (koupaliště) Radomyšl

Sobota 24.6.2016

8:00 Nohejbalový turnaj trojic s občerstvením a atrakcemi pro děti

15.00 Předpouťové posezení s harmonikou na náměstí s občerstvením Pouťové atrakce u Sokolovny

Neděle 25.6.2015

8:00 Mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele

10:00 Slavnostní zahájení programu na pódiu na Maltézském náměstí

PETRA ČERNOCKÁ

10:15 **PETRA ČERNOCKÁ**

SAXANA dětem

11:15 – 15:00 kulturní program na pódiu a kapela ŠRUMECZ

Doprovodné akce: **„Historie soutěže Vesnice roku na Strakonicku“**, výstava obrazů Valentina Horby, výstava drobného zvířectva, soutěže pro děti v parku na náměstí a pouťové atrakce u Sokolovny.

Maškarní pro děti v Leskovicích ve fotografii

Vítání občánků v Radomyšli

V sobotu 22. dubna 2017 jsme přivítali na Úřadě městyse Radomyšl novorozené občánky našeho matričního obvodu. Slavnostní uvítání dětí do života narozených v období od 1. září 2016 do 28. února 2017 se konalo v obřadní síni radnice. Obřadu se zúčastnilo společně s rodiči 16 malých občánků.

Všechny přítomné přivítal předseda sociálního a kulturního výboru pan Pavel Kříž. Kulturní vystoupení dětí ze základní školy v Radomyšli připravil pan učitel Mgr. Lubomír Mráz. Písničky zahrané na flétničky v jejich podání si vysloužily velký potlesk.

Následoval projev starosty městyse pana Ing. Luboše Peterky. Rodičům popřál hodně zdraví a úspěchů při výchově dětí a malým občánkům, aby vyrůstali do síly, do krásy a k radosti nás všech.

Novopečení rodiče se podepsali do pamětní knihy městyse. Zároveň s přáním předal starosta rodičům, pamětní list, plyšovou ovečku na památku, finanční dárek od městyse a maminkám květiny.

Při fotografování to všem náramně slušelo a po celou dobu slavnostního obřadu se ani moc neplakalo.

Olga Majerová, matrikářka

Májka a čarodějnice v Radomyšli a Leskovicích

Sedlice

Veselé Velikonoce

Český svaz žen Sedlice připravil za spolupráce žáků 1. - 5. třídy Základní školy a Mateřské školy T. G. Masaryka v Sedlici tradiční výstavu k oslavě svátků jara s názvem „Velikonoční výstava“, která se uskutečnila od 30. března do 1. dubna 2017. Byly vystavovány výrobky sedlických žen a dětí s velikonoční tematikou, které bylo možno si i zakoupit a využít je k velikonoční výzdobě svých domovů (jako např. kraslice, ozdobené různými technikami a celou řadu dalších výrobků určených k velikonoční výzdobě). V sobotu byla výstava doplněna prodejem výrobků z cukrárny „Hraběnka“ v Miroticích.

Závěrem děkujeme sedlickým ženám za přípravu a zabezpečení provozu výstavy, ale poděkovat nesmíme zapomenout také pedagogům a žákům ZŠ a MŠ Sedlice za přípravu výstavy.

text a foto: Jiří Rod, starosta města

Jarní bazar

Další jarní akcí pořádanou Českým svazem žen Sedlice byl „Jarní bazar“ oděvů, obuvi a dalších doplňků se zaměřením na jaro a léto. Bazar se konal od 18. do 22. dubna v Zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici, kde mohli zájemci prodat nebo si koupit za výhodné ceny mnohdy téměř nové zboží. Letošní bazar byl zaměřen na věci pro děti, módní doplňky, hračky a také oděvy pro celou rodinu.

Text: Jiří Rod, starosta města

Stavění májů v Hoslovicích

Sobota 29. dubna byla na mlýně v Hoslovicích určena k připomenutí lidové tradice stavění májů. Na pozvánce a plakátech bylo uvedeno, že v dopoledních hodinách za pomoci návštěvníků bude provedeno ozdobení májky, která bude kolem 13. hodiny postavena bez pomoci těžké techniky. Zdobení bylo provedeno krepovými růžičkami, které se návštěvníci mohli naučit vázat. Na programu byly ukázky výroby píšťalek z vrbového proutí, dílna drátování skleněných lahví.

Pochopitelně, že na mlýně nemohlo chybět tradiční pečení domácího chleba ve staré peci, dle staré receptury, který byl nabízen všem návštěvníkům. Pan správce několikrát provedl ukázku spuštění mlýnského kola. Pro děti byly připraveny dílny, ve kterých byla připravena výroba čarodějných masek, malování na obličej, malování látkových postaviček a ze sádry, dětské hry – chůdy, káča atd.

V rámci kulturního programu ve 13 hodin vystoupil Taneční soubor města Sedlice, který zde zatančil tradiční salonní tanec „Česká beseda“.

Text: Jiří Rod, starosta města

Čarodějnice v Sedlici

Poslední dubnový den je již historicky spojený se starým lidovým zvykem slavení příchodu jara „Pálení čarodějnic“. Noc z 30. dubna na 1. května byla považována za magickou. Lidovými pověrami se šířilo, že tuto noc se čarodějnice slétají na prokletých místech na čarodějnický slet. Dále lidé věřili, že tato magická noc otevírá jeskyně a skály a ty tuto noc vydávají poklady. Dalším starodávným zvykem je také v řadě států v Evropě stavění májů.

Stejně jako ve většině míst v republice se i v Sedlici tyto tradice dodržují. Přípravu každoročního stavění májů a pálení čarodějnic pravidelně zajišťují členové Sboru dobrovolných hasičů Sedlice. V týdnu před 30. dubnem se několik hasičů vypravilo do lesa pro novou „Májku“ – pouze část vršku stromu, protože májka se používá opakovaně, pouze se nově instaluje špička a věnec. V neděli 30. dubna bylo u hasičské zbrojnice celý den živo. Připravovala se vatra, zdobila a stavěla se májka.

V odpoledních hodinách bylo již vše připraveno pro přílet „Sedlických čarodějnic“. Po 18. hodině se objevily první malé čarodějnice za doprovodu rodičů. V 19 hodin byla zapálena za asistence dětí malá vatra – oheň na opékání uzenin. Po rozhoření ohně bylo zahájeno opékání špekáčků. Následně byla zapálena velká vatra, na které nemohla chybět hadrová čarodějnice. Ve 20 hodin se čarodějnice a všichni přítomní shromáždili u garáží hasičské zbrojnice a starosta hasičů pan Josef Keřka poděkoval všem za účast a se starostou města obdarovali malé čarodějnice sladkostmi a čarodějnickým diplomem. Zúčastnilo se kolem

30 malých čarodějnic a čarodějů, kteří byli podpořeni účastí několika dříve narozených čarodějnic.

Čarodějnický večer se celkově vydařil a proto je namístě poděkovat členům SDH Sedlice za přípravu této krásné akce a všem odvážným čarodějnicím, které si připravily krásné kostýmy.

Text: Jiří Rod, starosta města

Oslavy 1. máje

Spolek pro zachování tradic Sedlice uspořádal osmý ročník prvomájového průvodu „Alegorických vozidel“. V týdnu před prvním májem na neformálním setkání bylo vše domluveno. Většina techniky byla nachystána, ale chyběly poslední přípravné práce, nainstalovat ozvučovací aparaturu a všechny alegorické vozy opentlit a dozdobit dříve používanými propagačními plakáty a letáky.

Letošní konec dubna se nevyznačoval zrovna příjemným, teplým počasím, ale to se 1. května umoudřilo a přivítalo tento den slunečným počasím. Což byla podmínka konání průvodu. Účast alegorických vozů a historické techniky byla opět hojná a mimořádná. Kolem 14. hodiny bylo vše nachystáno a za zvuků dobových „pokrokových“ melodií vyjel průvod od radnice na sedlické náměstí. Rázem se atmosféra přenesla o 30 let zpět do dob ČSSR. Průvodu se účastnila jak historická zemědělská a zahradní technika a dvě motospojky, tak i kočár tažený koňmi a dvě jezdkyně na koních. Úvodní scénka byla v duchu filmu „Copak je to za vojáka“, kdy svobodník Kouba - armádní průzkumník od výsadkářů se snažil ukrýt před vojenskou hlídkou, aby splnil svůj „bojový úkol“. Pobíhal po náměstí a snažil se ukrýt. Byl však stále pronásledován vojenskou hlídkou. Osudovou se pro něho stala pohledná slečna Vlastička, která seděla na lavičce před radnicí. Kouba při svém útěku před hlídkou zcela zapomněl na svůj úkol a plně se věnoval ošetřování zraněného kotníku půvabné slečny. Byl hlídkou dopaden a odveden před kapitána Tůmu a majora Průchu. Tentokráte bylo vše trochu jinak, než ve filmu „Copak je to za vojáka“. Kouba svůj úkol nesplnil, nechal se okouzlit ženou v nesnázích. Za nesplnění úkolu byl odveden do vězení, ale náplastí pro něj byl slib sličné Vlastičky, že se za něj provdá.

Po tomto vystoupení následovala scénka husí farmy Sedlice, jejíž husičky Andulka Šafářová neuhlídala, usnula a ty jí utekly do ječmene. Obě vystoupení byla sledována velkým počtem přihlížejících diváků, kteří vystupující na závěr odměnili potleskem.Poté se celý průvod vydal na putování městem, nadšeně pozdravován všemi, kteří jej sledovali a zdravili ze svých domů a zahrad.

Během průvodu občerstvovala diváky sestřička a pan doktor z mobilního Okresního ústavu národního zdraví, kteří podávali medikamenty v podobě očkovacích injekcí proti různým chorobám. Dobře zásobena byla i husí farma, stejně jako mobilní vojenská správa z pojízdné kuchyně pečenými brambory.

Počasí se vydařilo a tak přilákalo diváky a stejně tak i účastníci průvodu si tuto veselici užili a těší se na další. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě této akce, majitelům staré techniky za její předvedení a všem občanům, kteří se přišli podívat na zahájení nebo zdravili projíždějící průvod.

Text: David Maňhal
Foto: František Jirsa

Zahájení cyklistické sezony

Jedna z prvních jarních akcí v letošním cyklistickém kalendáři byla, jako již tradičně každý rok, poslední sobotu v březnu, kdy Město Sedlice pořádalo „Memoriál Miroslava Krejčího, Stanislava Říhy, Jana Veselého a Rudy Válka, a aneb Zahájení jarní cyklistické sezóny 2017“. Sraz byl 25. března ve 13.30 hod. u autobusové zastávky na Náměstí II. Trasa letošního zahájení sezóny vedla tentokrát netradičně mimo silnici I. třídy procházející Sedlicí. Po této silnicí, spojující České Budějovice a Plzeň, projíždí rok od roku více a více aut (cca 12 - 13 tisíc vozidel za den) a pro cyklisty je stále nebezpečnější. Po konzultaci s účastníky prvních ročníků byla původní trasa upravena. Byla vybrána trasa po místních komunikacích a silnicích 2. a 3. třídy, kde je minimální provoz.

Před startem byla minutou ticha uskutečněna vzpomínka a uctěna památka na zemřelé členy organizačního cyklistického spolku v Sedlici z roku 1951, pana Jana Veselého a Rudu Válka. Letos starosta Jiří Rod objednal nádherné slunečné počasí, a tak mohl krátce po půl druhé seřadit cyklisty na začátku Nádražní ulice a odstartovat jízdu. Všichni společně sjeli z kopce do Škvořetic, kde si každý mohl vybrat jednu z tras: děti a méně zdatní cyklisté zahnuli doprava do Lomu a přes Mužetice se vrátili do Sedlice. Většina pokračovala do Buzic a dále přes Lacinou do Myštic a odtud zpět přes Míreč a Neradov do Lomu. Z Lomu už byla trasa stejná. Díky pěknému počasí byla veliká účast, a proto byla po návratu cyklistů všechna místa u stolů v prostoru hasičské zbrojnice obsazena. Každý účastník dostal pamětní medaili a malé občerstvení.

Text: František Jirsa
Foto: Jiří Rod

Pietní akt v Sedlici 2017 k ukončení II. světové války

Ve čtvrtek 4. května 2017 ve 12.00 hodin se náměstí T. G. Masaryka v Sedlici zaplnilo více jak 30 historickými vozidly americké armády Klubu třetí armády Plzeň a Klubu Old Car Rangers Praha. Město Sedlice u pomníku padlých zorganizovalo pietní akt u příležitosti výročí ukončení II. světové války a k uctění památky padlých ve dvou světových válkách minulého století.

Přesné datum, kdy se však občané města Sedlice dočkali osvobození, je 7. květen roku 1945. Z vítězných armád jako první vstoupili do města američtí vojáci. Z tohoto důvodu se při kladení věnce u pamětní desky na radnici hrála hymna USA. Po té

se účastníci pietního aktu přemístili do parku k pomníku padlých sedlických občanů v obou světových válkách, kde následovalo kladení věnce při české hymně. Kladení věnců a čestnou stráž zabezpečovala slavnostní jednotka Sboru dobrovolných hasičů v Sedlici za doprovodu členů Klubu třetí armády Plzeň a Klubu Old Car Rangers Praha.

Starosta města Sedlice připomněl v krátkém projevu vzpomínkou dobu, která všem lidem přinesla spoustu neštěstí, strádání a útrap. Vzpomenul i na události při osvobození Sedlice americkou armádou.

My všichni nesmíme zapomenout na to, co všechny válečné konflikty přinášejí pro řadové lidi, ale ani nesmíme zlehčovat všechny s tím spojené skutečnosti.

Závěrem přeji nám i generacím příštím: „Ať květen 1945 je pro všechny tou poslední vzpomínkou na dny umírání a strádání, které byly zapříčiněny hroznou válkou a aby se naše srdce naplnila pouze snahou vzájemné tolerance, přátelství a lásky.“

Jiří Rod, starosta města

Jarní měsíce v ZŠ Sedlice

V pátek 31. března proběhla již tradiční a oblíbená „Noc s Andersenem“. Letošním tématem byla Čtyřlístek. Organizace se pod vedením členek pedagogického sboru opět ujali deváťáci a účast dětí byla opravdu hojná. Proběhl úspěšný večer her, soutěží, pohádek a radosti z knih, účastníci pak získali i sladké odměny. V dubnu proběhl na škole ekologický týden se zaměřením na ochranu životního prostředí. Jeho součástí byl i sběr hliníkových plechovek, celý týden probíhala soutěž, kterou připravila paní učitelka Martina Zemanová. Týden pak vyvrcholil akcí „Ukliďme Česko“, při které jsme pomohli uklidit okolí školy a vytipovaná místa v Sedlici. V posledním dubnovém týdnu a začátkem května proběhly na prvním stupni preventivní programy pod vedením metodiků z organizace Do světa. Zaměřeny byly především na klima ve třídě, vztahy mezi spolužáky a prevenci šikany. Ve středu 17. května proběhla každoroční soutěž „Mladý záchranář - dokaž, že umíš“, kterou pořádá Hasičský záchranný sbor ve spolupráci s Policií ČR a ČČK a CO. Se zdravotnickým stanovištěm nám opět pomohly studentky Střední zdravotnické školy v Písku. V květnu a červnu probíhá každoroční plavecký výcvik v Písku za účasti žáků z 1. – 4. ročníku a také předškoláků z mateřinky.

Noc s Andersenem - plnění úkolů

Noc s Andersenem - Čtyřlístek

Ukliďme Česko

Přednáška o dravcích

Zápis do 1. ročníku

V úterý 4. dubna proběhl zápis do 1. ročníku. Přijato bylo 14 dětí, takže by se měl počet žáků školy mírně navýšit.

Sportovní soutěže

Konec školního roku je tradičně spojen se sportovními soutěžemi. Naše škola se tradičně účastní okresního kola Hokejbalu proti drogám v Blatné. Letos jsme získali ve dvou kategoriích třetí místa. Na okresní kolo v minikopané jsme nejeli jako favorité, ale náš tým překvapil solidními výsledky, včetně remízy s pozdějším vítězem Volyní a nakonec skončil na desátém místě. Výrazný úspěch zaznamenali naší žáci v okresním kole OVOV (Odznak všestrannosti olympijských vítězů). Monika Židová skončila druhá a Dominik Míčka zvítězil. Oba postoupili do krajského kola.

Marek Charvát, ředitel školy

Mateřinka Sedlice

Jarní období jsme očekávali s nadšením a radostí, že budeme moci trávit více času venku, ale zima se rozhodla si ponechat své žezlo o trochu déle, proto jsme museli školkové aktivity směrovat stále dovnitř.

Jarní vyrábění s velikonočními motivy jsme obohatili o mnoho nových nápadů, vyráběli jsme zajíčky z vlny, věneček z krabičky od tavených sýrů. Naše výrobky jsme vystavili na velikonoční výstavě, která se jako každoročně konala na Městském úřadu v Sedlici.

20. 3. za námi přijelo divadélko Kolem, které nám zahrálo pohádku O Koblížkovi, 19. 4. jsme se vypravili do školní tělocvičny, kde jsme se s dětmi ponořili do podmořského světa a světa v korunách stromů ve Sférickém kině. Byl to opravdu zážitek pro velké i malé.

21. 4. připadá na Den Země, ač nám počasí opravdu nepřálo, vybaveni zimním oblečením jsme vyrazili do ulic našeho městečka a pomáhali jsme uklízet naše okolí. K úklidu jsme si zpívali veselou písničku.

Třídíme odpad

I když jsme jen malé děti,
Umíme už třídit smetí.
Modrá, žlutá, *zelená,*
víme, co to znamená.

Nedá nám to žádnou *práci,*
Už jsme jako dospěláci.
Papír, plasty, sklenice,
nápojové krabice.

Nesmíme zapomenout na velký den všech čarodějnic, připravovali jsme se opravdu pečlivě, od čarodějnic na koštěti až po kouzelné lektvary. I školáci se snažili tento svátek pořádně oslavit a přitom si opékali buřty. My jsme je s chutí pozorovali.

Nasi předškoláčci pravidelně navštěvují základní školu, kam dochází do Klubu budoucích prvňáčků, jehož náplní je motivující příprava pro nástup do 1. třídy.

V květnu na nás čeká mnoho dalších akcí. V první řadě proběhl zápis do naší mateřské školky. A děti školkou již povinné se mohou těšit na školní výlet, sportovní olympiádu, Den dětí či loučení s předškoláky.

S.O.V.A. informuje

V sobotu 29. 4. proběhla v Sedlici a Mužeticích akce Ukliďme Česko. Pořadatelům ze Spolku občanů veřejně aktivních (S.O.V.A.) se přihlásilo 27 dobrovolníků, z toho 16 v Sedlici a 11 v Mužeticích. Dospělí i děti. Mužetická parta si prošla svou tradiční trasu. Sedlické „komando“ vyrazilo vyčistit břehy Maloboru a Březinky. Poněvadž to šlo velice rychle, přesunuli se k Pláňavům, kde narazili na megaskládku. Po vysilujícím boji s plasty, železem, sklem, lidskými i zvířecími exkrementy, sutí a dalšími fajnovostmi, museli přiznat porážku. Tahle lokalita je na těžkou techniku. Nebo se tam utábořit na měsíc a to ještě v protichemických ochranných oblecích. Pak ti nejrychlejší z rychlých ještě proběhli cestu od hřiště na Pilu.

Všem sběračům patří veliký dík. A příště, doufejme, nás bude ještě víc.

Vladimír Klíma

Kamiwaza Cup 2017 v Praze
= závod pro začínající karatisty

Závod, který je pořádán s cílem umožnit zkušenost všem začínajícím karatekům, je také poměřením se se stejně starými dětmi z jiných, převážně pražských oddílů. V letošním roce se na tento závod vypravila ze Sedlice opravdu početná skupina závodníků, doprovázena rodiči či dalšími rodinnými příslušníky. V celkovém počtu 13 závodníků byla naše výprava ve sportovní hale opravdu vidět. A to i výsledkově. V celkovém počtu přes 350 závodníků.

Nejdříve nastupovaly kategorie těch úplně nejmladších /zatím bez kyu/ v disciplíně techniky kata. A že se naši nejmenší neztratili, dokázali ziskem dvou medailí – 2x zlato!!!!!! V disciplíně kata nastupovali za SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice žáčci s již dosaženým STV /technickým

stupněm/. A i další disciplína pro nás měla kovový lesk – 2x zlato, 2x stříbro, 5x bronz.

V kategorii začínajících dospělých /nově přidaná kategorie/ je to také hodně o odvaze, aby se muž či žena dokázali postavit na tatami před velkým počtem závodníků a lidí na tribunách. Ani v této kategorii jsme nezůstali bez medaile – 1x stříbro, 1x bronz.

Celková rekapitulace výsledků – 4x zlato /Julie Kovaříková, Vítek Šindelář, Jan Vlášek a Rozálie Pacnerová/, 2x stříbro /Monika Židová, Jan Hrouda, Miloslava Bláhová/, 6x bronz /Adam Formánek, Jakub Bláha, Jan Janeček, Jakub Šindelář, Štěpán Schaffarz a Karel Žid/. To je celkem 13 medailí. Super a díky všem za výbornou reprezentaci.

Úspěch na MČR SKIF 2017

Zatím jediným zástupcem za oddíl SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice na Mistrovství České republiky SKIF /Shotokan Karate International Federation/ byl trenér Marek Pohanka. Vybojoval na této soutěži oba tituly, jak v kata, tak v kumite mužů 65kg a tím si zajistil nominaci na Mistrovství Evropy SKIEF, které se bude konat 20. 5. 2017 v Hradci Králové. Držíme palce!

Škvořetice

Křesovec

Jaro je v plném běhu a mnozí z vás podnikají vycházky do přírody. Možná, že se ocitnete i v okolí Pacelic, kde na vrchu Křesovec stojí kostel Proměnění Páně. V sobotu 22. dubna proběhlo čištění jeho nejbližšího okolí. Stojíte-li s lodí kostela v zádech, otevře se před vámi krásná vyhlídka na zdejší krajinu.

Velké poděkování patří všem, kteří zde, i přes nepřízeň počasí, pracovali a tento pohled nám umožnili.

AH

Ve Škvořeticích se smečovalo

Velký sál kulturního domu ve Škvořeticích zase jednou ožil. 22. dubna si to mezi sebou tady rozdalo v „pinčesu“ sedm dvojic. Velikonoční turnaj ve čtyřhrách byl podle přítomných znalců na velice vysoké úrovni a zúčastnění mohli být na podané výkony skutečně pyšní.

Výměny mezi jednotlivými dvojicemi byly vzácně vyrovnané. Bez ztráty setu se „prokousalo“ ve finálové „řeži“ k prvenství duo Milan Prček a Josef Navrátil z Blatné. Neměli to jednoduché, protože nakonec stříbrní bratři Vojta a Ondřej Noví jim parádně „zatápěli.

Nepopulární bramborová medaile tentokrát putovala na adresu Jakuba Navrátila a nejmladšího stolního tenisty turnaje Martina Horvaye. Všichni byli odměněni hodnotnými cenami.

Dodatek: Tímhle turnajem ještě v roce 2017 škvořetičtí neřekli určitě poslední slovo. Před silvestrem se pinčes vrátí na scénu v podobě turnaje jednotlivců. Sponzorem obou akcí je obec Škvořetice.

Vladimír Šavrda
(redakčně kráceno)

Růže pro dříve narozené občany Škvořetic a Pacelic

Mezidobí od února do května 2017 bylo v obci Škvořetice a přilehlé osadě Pacelice neobyčejně bohaté na kulaté narozeniny místních pamětníků. Vedení obce v čele se starostou Lubomírem Novým touto cestou všem přeje pevné zdraví.

Únor: 75 let pan Josef Ředina ze Škvořetic.

Březen: 90. let pan František Kadlec a 80. narozeniny pan Jiří Valach ze Škvořetic, oba ze Škvořetic

Duben: 80 let Ludmila Dammerová z Pacelic, 85 let František Koubek ze Škvořetic

Květen: 84 let Gisela Holubová ze Škvořetic, 86 let Jan Štolba ze Škvořetic, 70 let Jaroslav Kalbáč z Pacelic

Vladimír Šavrda

Jaro ve Tchořovicích

Veřejná obecní schůze

V sobotu 18. března 2017 se v hospodě Na Kopečku od 17,00 hodin konala veřejná obecní schůze. Starostka obce informovala přítomné občany o hospodaření obce v roce 2016, o získaných dotacích, realizovaných kulturních akcích nebo provedených opravách v obci v roce 2016. Dalším tématem byl komunální odpad, problémy týkající se areálu bývalého letiště, informace o připravovaných akcích na rok 2017, o podaných žádostech o dotace i o pojízdné prodejně. Občané byli seznámeni také s náklady na provozování obecního vodovodu za rok 2016. Obec výrobu pitné vody v roce 2016 dotovala z obecního rozpočtu částkou 147.754 Kč. Náklady na provoz vodovodu v roce 2016 činily 238.933 Kč. Na vodném se vybralo 91.179 Kč. Mezi tématy nechyběla problematika týkající se povodně 2016 a bezpečnosti rybníků v okolí Tchořovic. Starostka pozvala občany na besedu na toto téma, která se konala 22. dubna (viz dále).

Velikonoční tvořivá dílna

V sobotu 8. dubna 2017 si všichni přítomní mohli na obecním úřadu ve Tchořovicích vyrobit velikonoční dekoraci. Děti samy nebo za pomoci dospělých zdobily vajíčka z lineckého těsta, malovaly pestrobarevné motýlky nebo vytvářely různé jarní obrázky. Vaječné skořápky zase posloužily jako základ velikonočního zajíčka. Poděkování za přípravu velikonoční tvořivé dílny pro děti patří Zdence Nejedlé a Ivaně Machovcové.

Beseda o bezpečnosti vodních děl

Na sobotu 22. dubna 2017 připravila obec pro občany besedu se zástupcem společnosti Vodní díla – TBD Praha, týkající se bezpečnosti rybníků v okolí naší obce. V první části se občané seznámili s tím, jak jsou vodní díla zařazována do jednotlivých kategorií, jakým kontrolám podléhají jednotlivé kategorie vodních děl nebo jaké jsou povinnosti vlastníků vodních děl. V druhé části se Ing. Smrž věnoval problematice konkrétních rybníků v okolí Tchořovic a jejich bezpečnosti. V závěru besedy pak zodpovídal četné dotazy ze strany občanů.

Stavění máje

Máje se staví už celá staletí a naši předkové jimi vítali jaro. Českou májku představuje celý strom, zbavený větví a kůry kromě horní části. Nejčastěji používaným stromem je smrk. Horní zelená část se zdobí stužkami a zavěšuje se na ni zdobený věnec. Se stavěním máje je spojen i zvyk jejího nočního hlídání před muži z okolních vesnic, kteří se snaží májku podříznout. Pokud by se jim to podařilo, je to pro vesnici velká ostuda.

Ve Tchořovicích je tento zvyk stavění májky stále udržován a organizování této akce se každoročně již několik let ujímají místní hasiči. Zápisy v obecní kronice dokládají různé zajímavosti při stavění májky v naší obci.

Že ne vždy bylo možné májku postavit, dokládá zápis v obecní kronice na konci II. sv. války v roce 1945: *„Poslední den v měsíci přivezli si chlapci z lesa máj, který před večerem za pomoci starších postavili. První máj po pěti letech, kdy nebylo dovoleno stromy k tomuto účelu v lese kácet. V tyto poslední dubnové dni nastala úplná desorganisace. Každý si dělal, co chtěl. Na úřadech se neúřadovalo, obchody zavřeny, noviny a pošta nedocházely, vlaky nejezdily, nikdo nepracoval. Jen se rokovalo co a jak, kam se bude utíkat, kam schovat zásoby potravin, kam schovat zásoby potravin, kam schovat šatstvo, kam co zakopat. Každý měl své nejnutnější věci připraveny, zabaleny nebo již povětšině uschovány a horečně se očekávalo, co se bude dít. V těchto horečných dnech se mohli docela beze strachu tchořovičtí mládenci rozject do lesa a přivézt si máj, protože nebylo již nikoho, kdo by je stíhal. Navečer po postavení máje, bylo nám všem jaksi veseleji, neboť hrdá a vysoká máj s bílýma a červenýma pentličkama dávala tušit blízkou svobodu.“*

Májka je ve Tchořovicích dosud stavěna ručně silnými muži, kteří za pomoci kůlů a provazů zvedají májku do výše. Ale i v naší obci byla použita ke stavění technika, což dokládá zápis v kronice obce z roku 1968: *„Jako každoročně, tak i letos, byla v předvečer prvního máje stavěna na hořejší straně pod kapličkou tradiční máj. Tato práce je poměrně nebezpečná, namáhavá a vyžaduje mnoho pomocníků. V tomto čase byla na letišti vojenská posádka z Budějovic značně motorizovaná a mechanizovaná. Požádali proto zdejší mládenci o pomoc vojenskou posádku, která se vzápětí dostavila i s autojeřábem. Vyzvednutí máje, její postavení a utažení ve vykopané jámě bylo vykonáno během půl hodiny bez jakékoliv námahy a starosti. Na prvního máje ráno se oko každého občana rádo vyhlédlo se zalíbením do koruny stromu okrášleného vlajícími červenomodrobílými fábory. Radost z máje netrvala však dlouho, neboť v noci z 5. na 6. května neznámí pachatelé před prvním rozbřeskem dne máj podřízli. Máj padla vrata čp. 11. Naštěstí však žádnou škodu nenadělala, neboť vršek se o vrata přerazil. Neví se, kdo toto udělal, ale vina se připisovala vojákům, kteří máj stavěli a dosud na letišti stanovali.“*

Obecní kronika 1978: *„Stalo se již tradicí obce, že každoročně se tu staví máj. Letos se tu však postavily máje dva. Jeden u kapličky a druhý na Drahách. Na koncích obce po obou stranách státní silnice postaveny byly ještě 4 menší májky. Třetího května však neznámí pachatelé ve večerních hodinách mezi 8 až 9 hodinou máj postavený na Drahách podřízli. Je s podivem, že máj postavený mezi chalupami ještě takřka za šera tamější lidi nepostřehli a neuslyšeli, co se u máje děje. Ráno druhého dne s podivem shlíželi na máj ležící na zemi. Pád stromu na travnatou plochu nebyl ani slyšet. Po prudkém větru dne 6. května se máj stojící na návsi poblíž kapličky povážlivě nahnul a hrozil pádem na popisné číslo 11. Musel býti po ustálení větru znovu postaven do kolmé polohy a znovu utažen. Dnes co píši tyto řádky – 30. ledna 1979 máj ještě stojí a už jenom straší opadaným jehličím a cáry papíru a látky z praporků.“*

Zápis v obecní kronice z roku 1980: *„30. dubna stavěli zdejší občané tradiční jako po všechna léta opět vysoký máj. Aby se zabránilo případnému jejímu nočnímu podřezání, zatloukli mládenci od země do kmene železné zarážky do výše asi 150 cm. Na 1. máje bylo velmi pěkné, teplé až horké počasí. Kolem páté hodiny odpolední přihnala se první prudká bouře s krupobitím, při níž uhodil blesk do postavené máje, z níž se rozlétly třísky do širokého okruhu. Všechny televizory a radiopřijímače, jež byly v tom okamžiku v blízkosti máje právě v provozu, byly bleskem poškozeny.“*

Zápis v obecní kronice z roku 1981: *„30. dubna stavěla tu zdejší omladina 26 m vysokou máj na hořejší návsi před čp. 11. Stavění máje rušilo špatné počasí. Pršelo a bylo velmi studeno, takže stavění máje bylo několikrát přerušeno a tím se práce protáhla až do tmy.“*

Slet ultralehkých letadel 6. 5. 2017

Již 6. ročník Sletu ultralehkých letadel se uskutečnil v sobotu 6. května 2017 na bývalém záložním letišti ve Tchořovicích. Zda se slet v tomto brzkém termínu letos uskuteční, bylo pro organizátory až do posledních okamžiků nejisté. Letošní aprílové počasí si s námi opravdu pohrálo. Zima nám předvedla, že ještě neskončila, sněžilo i mrzlo. Zima a déšť, to bylo typické pro dny předcházející 6. květnu. V sobotu jsme se sice probouzeli do mlhy, ale kolem jedenácté hodiny na nás vykouklo sluníčko, které se na nás smálo celé odpoledne až do večera. Díky tomu se letošní ročník sletu mohl uskutečnit. Hlavním organizátorem byl stejně jako v předchozích letech pan Jaroslav Šimek, o bezchybný letový provoz se starala kpt. Klára Anderlová a brig. gen. Jiří Zábranský. Na letišti přistálo celkem 58 letadel. Samotný program zahájily ve 12

hodin svým vystoupením mažoretky PREZIOSO. Tyto mažoretky mají na svém kontě titul Mistra ČR, Mistr Evropy i Mistra světa. Poté jsme mohli shlédnout ukázky letů RC modelů Filipa Vazače, ukázku práce psovodů Policie ČR nebo hašení požáru letounem Čmelák Z-37, do jehož útrob načerpali vodu z hasičského auta SDH Metly.

Letos to bylo již podruhé, kdy zavítal na tchořovické letiště pilot světové série Red Bull Air Race, mistr Evropy a vicemistr světa v letecké akrobacii kategorie unlimited - freestyle, člen reprezentace České

republiky v letecké akrobacii kategorie unlimited Martin Šonka na akrobatickém speciálu Extra 300SR. S úžasem jsme sledovali jeho akrobatické kousky ve vzduchu. Na zemi pak byl v obložení diváků, kteří čekali na podpis či společnou fotografii. Pozornost upoutala rovněž letecká akrobatická show skupiny Follow-me z Hlučína u Opavy. Čtveřice různobarevných letadel, která spatřila světlo světa již v roce 1957, 1958 a 1963, létala po celou dobu ukázky těsně vedle. Po celý den probíhaly

vyhlídkové lety po okolí a nechybělo ani občerstvení. Organizaci parkování si vzali na starosti místní hasiči, kteří připravili stan a posezení. Poděkování za zdařilý průběh celého sletu patří všem organizátorům, vystupujícím i sponzorům.

Eva Křivancová, starostka

Záložní vojenské letiště ve Tchořovicích - 2. část

(dokončení z minulého čísla)

Problémem používání letiště byl především hluk. Dá se ale říci, že hlukem daleko více trpěly vesnice v podélné ose letištní plochy, jako byla Blatná, Řečice a Zahorčičky, hlavě při vzletu a přistávání letadel na vzletové dráze. Někteří obyvatelé naší obce dokonce tvrdí, že hluk z letiště byl tak minimální, že i při nočním cvičení nebylo obtížné usnout.

Toto letiště bylo cvičným letištěm především pro letecký vojenský útvar v Bechyni a pro letecký vojenský útvar Líně u Plzně. Využíval ho i letecký vojenský útvar v Českých Budějovicích, letecký vojenský útvar v Žatci a speciální vládní letka z Prahy. Na tomto letišti v rámci cvičení byly v provozu i polní letecké opravárenské dílny soustředěné do západní části letištní plochy. Záložní letiště nebylo jediné v této době. V Čechách a na Moravě jich bylo v provozu celkem sedm. V každém případě se jednalo o poměrně intenzivní výcvik.

Při cvičných letech se téměř pravidelně vzlétalo i přistávalo od východu od Blatné /směrem na západ/ na Zahorčičky. Je zcela logické, že cvičné lety byly doprovázeny rozsáhlou vojenskou technikou, která měla své zázemí jednak v místním Háji a Holém vršku. Dále ve dvou lesících v západním okraji letiště /u silnice do Zahorčiček/ a částečně i pod hrází rybníka Dolejšího. Pochopitelně v důsledku velké koncentrace vojsk a techniky na těchto místech, došlo ke značné devastaci vegetace. Více jak 10 let trvalo, než zdevastovaná místa zahladil čas.

Na letišti, za celou dobu své existence, startovala a přistávala s velkou pravděpodobností tato proudová letadla: MiG 15, MiG 15 R, MiG 15 T, MiG 15 UTI, MiG 15 bis, MiG 17, MiG 17 F, MiG 17PF, MiG 19, MiG 19 S, MiG 19 P, MiG 19 PM, MiG 21 F, MiG 21 U, MiG 21 PF, MiG21R, MiG 21MF, MiG 21 MF 4, L –29.

Při každém cvičení zde byla instalována provizorní velitelská věž. K tomu sloužil převážně nákladní automobil, nejčastěji Praga V3S. Vozidlo mělo na střeše namontovánu prosklenou kopuli a odtud se řídil letecký provoz na letišti.

V roce 1992 zde bylo i poslední vojenské cvičení, kdy tu startovala a přistávala letadla velkých rozměrů. Bohužel žádné podrobnější informace o tomto cvičení nebyly nalezeny.

Proslýchalo se, že v západní části letiště byly vybudovány rozlehlé podzemní prostory, prý jako úkryt vojenských letadel, tak zázemí pro řídící vojenský letištní personál. V současné době je známo, že tato informace byla zcela neopodstatněná a i milná.

Při leteckém cvičení vzájemných střetnutí dne 21. července 1962 došlo chybou pilotů k vzájemnému dotyku a poškození ocasního kormidla jednoho z nich. Pilot z poškozeného letadla dostal pokyn k opuštění letadla, to odmítl a odvážně přistál bez havarování letadla. Byl potrestán za neuposlechnutí rozkazu a současně okamžitě povýšen do hodnosti kapitána.

18. června r. 1968 kolem jedenácté hodiny dopolední při cvičném

letu a přistávacím manévru došlo k poruše motoru, který se vznítil. Letoun se zřítil na okraji těžní jámy Západočeského průmyslu kamene na Řečici. Pilot se včas katapultoval a zachránil si život. Letoun se na zemi roztříštil a shořel. Kameníkům v jámě pracujících se podařilo před značným žárem uprchnout bez zranění.

Téměř na stejném místě se opakovala havárie 12. srpna r. 1970, kdy při přistávacím manévru začalo letadlo hořet. Pilot se katapultováním zachránil, letadlo po pádu na zem opět shořelo.

Dne 25. července 1977 při cvičných letech z neznámé příčiny zřítil se na zdejší letiště z výšky cca 30 m, vojenský vrtulník Mi 4. Stroj byl naprosto zdemolován a musel být rozebrán. Bližší podrobnosti byly zatajeny. Posádka vyvázla bez zranění.

Velmi častými haváriemi s minimálními důsledky bylo jen nedobrždění letadel při přistání nebo sklouznutí letadel v důsledku mokré plochy z přistávací dráhy do přilehlých polností.

Dne 14. června 1978 na místním letišti došlo k tragické události, kdy se postřelil jeden voják z posádky, která tu byla ubytována. Při převozu do nemocnice ve Strakonicích v sanitce zemřel.

Vojenský provoz byl velmi nepříjemný pro místní zemědělce. Přejezd přes plochu při cvičení byl uzavřen a povolován na nezbytně nutnou dobu v čase kdy letadla nelétala. A tak, především v průběhu žní, se tu tvořily dlouhé kolony zemědělských vozidel. Mimo to byl pochopitelně narušen i pohyb osob na Hydrobiologickou stanici u Velkého Pálence, ale i do myslivny v katastru Pole a místní hájovny u Vitanovského Jezera. Uzavření přejezdu bylo pomocí ocelových závor, které byly obsluhovány a současně střeženy vojákem základní služby. Závora na jižním okraji cesty Tchořovice -Velký Pálenec se zachovala do současné doby. Jinak celá plocha byla označena výstražnými tabulemi -„Vojenský prostor - vstup zakázán“, bílé barvy s červeným písmem o rozměrech 30 x 50 cm. V době, kdy letištní plocha nebyla vojensky využívána, byl prostor pravidelně kontrolován příslušníky SNB z Blatné a Strakonic. Pokuty pro přistižené „hříšníky“ byly velmi citelné. To mělo za následek, že letištní plocha do roku 1990 byla zcela klidovým místem.

Dne 30. října 1977 došlo k nouzovému přistání za husté mlhy na zdejším letišti osobního letadla letící z Říma do Berlína. Letadlo západoněmecké značky se čtyřčlennou posádkou ztratilo v husté mlze směr, překročilo naše hranice a bylo navedeno naším vojenským letadlem k přistání na našem letišti ... *„.. po přistání byl pilot informován našimi občany kde se nacházejí. Vzápětí na letišti přistálo také naše vojenské letadlo. Místní obyvatelé byli vykázáni z prostoru letiště. Posádka cizího letadla byla internována v Blatné a letadlo bylo hlídáno vojáky. Po vyřízení nutných formalit, letadlu byl povolen odlet dne 6. listopadu….“.*

I v době využívání zdejšího letiště armádou se tu uskutečnila celá řada zajímavých akcí. Velkou podívanou pro obyvatele Tchořovic byl letecký den, který se konal 12. - 13. října 1963. Velmi pěkné a na tu dobu teplé počasí sem přilákalo mnoho diváků i ze širokého okolí. Šest svazarmovských letadel a dva větroně předvedly své letecké umění, v doprovodu dalších rozsáhlých atrakcí. Největší zájem byl o vyhlídkové lety nad okolím za 36,00 Kč za osobu. Platících návštěvníků bylo cca 3.000, mnozí se placení vyhnuli příchodem po letištní ploše od Zahorčiček a tak odhadem zde bylo více jak 4.000 návštěvníků. Další letecký den se konal 4. října 1964 s obdobným programem jako v roce 1963. Větrné a sychravé počasí odlákalo návštěvníky a tak účast byla minimální. Vyhlídkové lety se ještě opakovaly v roce 1967.

V roce 1992 byl statut letiště definitivně a oficiálně změněn z letiště vojenského na letiště dopravní. V roce 2007 se tento statut ruší. Že zdejší letiště nikdy nepřirostlo k srdci místním obyvatelů dokládá velmi jasné vyjádření jednoho z místních obyvatel: *„ .. Výstavbou letištní plochy byla prakticky navždy narušena typická, krásná jihočeská krajina, s malebnou přítomností rozsáhlých ploch rybníků v těsné blízkosti Tchořovic. Nejvíce to vadí nám obyvatelům zdejší obce. Těm jiným to asi bylo jedno, rozhodli prostě o nás, bez nás ….“.*

V říjnu roku 2007 na základě darovací smlouvy č. 71831 byla plocha letiště předána bezúplatně Obci Tchořovice a Obci Kadov v katastru Pole. Předávajícím byla Česká republika Ministerstvo obrany v Praze

Předávání letiště OÚ, Archiv OÚ

zastoupené Ing. Tomášem Perutkou. Tchořovice byly zastoupeny starostou obce Josefem Končelíkem, za Obec Kadov starostkou Vladimírou Tomanovou.

Celková hodnota předaného díla je 206 378 371, 77 Kč o celkové výměře 219 460 m2 v k.ú. Tchořovice a 107 221 m2 v k.ú.Pole.

S převzetím letištní plochy přicházejí i starosti – Co s ním? Velmi lukrativní nabídka přichází v roce 2010. Jedním z návrhů, který se zdál nejperspektivnější a snad i nejohleduplnější ke zdejší krajině, bylo vybudování solární elektrárny na celé ploše bývalého letiště se smlouvou na dobu využívání 30 let. V sepsané nabídce o pronájmu ze dne 20. 8. 2010 je nájem sjednán ve výši 5.000.000 Kč/rok na dobu 20 let, dalších 10 let bude placen základní nájem ve výši 3.500.000 Kč/rok. Tato investice provozovaná ENGADE Europe a.s. byla přislíbena, ale nebyla nakonec realizována v důsledku pozastavení investic tohoto druhu.

Od roku 2000 byla na letišti uskutečněna celá řada akci ve spojitosti s celou řadou různých burz, s motorismem v podobě různých „tuningů“ a soutěží, jako byl závod dětí v autech do 15let, závod automobilových veteránů, dragsterů i akce ke zvýšení bezpečnosti při řízení motorového vozidla. Od roku 2010 jsou zde pravidelně, několikráte do roka pořádány prodejní moto burzy a burzy starožitností. Po několik let se tu konají velmi atraktivní akce /dnes již tradiční/: slety ultra lehkých letadel, drakiády pro malé děti a další akce. Obec má snahu, aby letištní plocha byla využívána a přinesla do obecní pokladny i finanční prostředky. Ale současně, aby byla co nejšetrnější pro místní obyvatele a zdejší životní prostředí. V průběhu roku 2013 dochází na letištní ploše k rozsáhlé krádeži litinových roštů /v počtu více jak 40 ks/ na odpadních vpustích. Vzniklo tak vážné nebezpečí úrazu. Obecní úřad byl nucen tuto situaci řešit takovým způsobem, aby nelákala zloděje kovů a současně aby byla zajištěna jejich funkčnost, což se podařilo.

I když je letiště uzavřeným prostorem pro motorová vozidla, není toto nařízení velmi často respektováno. Především o sobotách a nedělích si celá řada, především obyvatel z jiných míst myslí, že mohou vše. I když Policie České republiky má nad letištní plochou zvýšený dohled, situace je více než neutěšená. Instalovaná vyhláška obecním úřadem od roku 2009, nařizuje k využívání letiště povolení po zaplacení stanoveného poplatku. V průběhu minulých let tu došlo i k několika vážným dopravním nehodám. Využívání bývalé letištní plochy, k jízdě na kolečkových bruslích je pochopitelně na vlastní nebezpečí, nikomu nevadí, pokud se účastníci chovají slušně a ponechávají dopravní prostředky na vyhrazených místech. Je zcela logické, že „zub času“ se projevuje i na bývalé letištní ploše. Objevila se celá řada míst, kde je betonový povrch značně narušen a hrozí zde nebezpečí úrazu. A proto zákaz volného pohybu, především motorových vozidel, je nejen adekvátní, ale i velmi rozumný. Ti, co narušují tento zákaz, si snad také někdy uvědomí, že hlukem motorových vozidel velmi vážně narušují klid místních obyvatel v obci a i potřebný odpočinek především o sobotách a nedělích.

Připravil Karel Krejčí

Použité podklady:

Kronika obce Tchořovice

Obec a její činnost

Z činnosti obce v loňském roce je zapotřebí v první řadě zmínit její aktivity v dotačních akcích. Obec se účastnila dvou dotačních programů a to dotace z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje a dotace z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Využití dotace z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje byla v loňském roce zaměřena na „Rekonstrukci budovy obecního úřadu a hasičské zbrojnice čp. 28 v Uzenicích včetně obnovy vnitřního vybavení“ spočívající v rekonstrukci elektroinstalace, zabezpečovacího systému, zateplení stropu budovy, rekonstrukci rozvodů vody a kanalizace, dále v obnově sociálního a ostatního zázemí včetně obnovy obkladů a dlažeb, celkově byla akce pokryta z dotačního titulu ve výši 210.000,00 Kč, vlastní zdroje obce byly ve výši 146.870,00 Kč. Projekt „Obnova kaple sv. Václava v Uzenicích“ byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj, kdy byla poskytnuta v rámci programu Podpora rozvoje regionů dotace ve výši 300.000,00 Kč, vlastní zdroje obce byly ve výši 141.958,00 Kč, a to na sanaci budovy a její hydroizolaci, očištění kamenných prvků a opravy vnitřního a venkovního zdiva a jejich nátěrů, restaurování maleb za oltářem a ostatních vnitřních nástěnných maleb a zhotovení a montáž kovové vstupní mříže do kaple.

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

Dotační akce v roce 2017 – byla podána žádost o dotaci v rámci Programu obnovy venkova Jihočeského kraje na Obnovu kaple Sv. Václava a to na dokončení jejích úprav spočívajících zejména ve zřízení osvětlení kaple, zhotovení maleb světců a hodin z druhé strany kaple.

Z dalších informací:

- Místní poplatky za svoz odpadu a poplatky za psy zůstaly v nezměněné výši.
- K 31. 12. 2016 měla obec 122 občanů.

Tři králové

Tříkrálová sbírka v obci proběhla 14. 1. 2016, naši tři králové - Adélka Kratochvílová (8let), Nelinka Pýchová (5 let) a Vojtíšek Kučera (3 roky) pro charitu vybrali celkem 3.453,00 Kč. Všem, kteří si naše Tři krále vyslechli, velmi děkujeme. Jinak i pro nás ostatní, tedy doprovod, to bylo velmi příjemné, krásné zimní sluníčkové počasí k tomu sníh po delší době a ještě občerstvení u Formánků …. co dodat, člověku se kolikrát nechce vytáhnout paty z domu a někdy dostat někam i děti je náročné, ale když máte možnost pohovořit s lidmi z obce, popřát jim do nového roku hodně štěstí, děti dostanou nějakou tu sladkou odměnu a hlavně pochvalu, jak jsou šikovné, no i bez sluníčka by to byl hezký den. Samozřejmě musíme poděkovat zejména Adélce Kratochvílové, která celou ves odzpívala a ještě si dva menší parťáky musela občas popovézt na saních!

Hory Špičák

V únoru se vyznavači zimních sportů z Uzenic, Myštic, Chobota a Uzeniček vypravili na lyžařský zájezd tentokrát na Špičák, počasí nám přálo a všichni si lyžovačku skvěle užili, pro děti bylo na Špičáku oproti Zadovu více malých sjezdovek, stejně tak mládež se mohla více vyřádit ve snowparku. Snad zase jen pro běžkaře bylo méně tratí.

Ples SDH a dětské maškarní

Hasičský ples sborů Uzenic, Uzeniček a Chobota se konal 4. 3. 2017 v kulturním sále v Uzeničkách, k tanci a poslechu hrála skupina FAJN, která se nám velmi osvědčila. Byla výborná nálada a zábava, hrálo se a tančilo opět do ranních hodin. Následující den byl pro děti připraven maškarní ples s hudebním doprovodem pana Drába, dětský maškarní měly letos na starosti ženy SDH Uzeničky a zhostily se organizace na jedničku, hezkým překvapením bylo vystoupení mažoretek z Bělčic.

Všem organizátorům a sponzorům akce všechny sbory velmi děkují.

Velikonoce

Jako snad v každé vesnici i u nás se chodilo rachtat a klepat a po koledě, letos ovšem malé koledníky trochu trápilo počasí, byla zima a v Uzenicích odletěly zvony do Říma za vydatné nadílky deště a sněhu, ale koledníci se nedali, a tak po zbytek rachtání se počasí umoudřilo a alespoň nám nepršelo, bohatá koleda byla koledníkům odměnou. Pondělní šupání se stihlo ještě za sucha, ale odpoledne se nám vrátila zima a sněžilo a sněžilo. Ani letos nechybělo zdobení velikonočních vajíček, malování perníčků a pletení pomlázky v klubu SDH Uzenice.

Májka

Zimní a studené počasí, které v poslední době vládlo, nás naštěstí alespoň přes den posledního dubna opustilo, a tak se stavěla máj za slunečna a i když trochu fouklo, opekli jsme buřty, pohovořili a bylo příjemně, sluníčko nás navnadilo na očekávaný příchod jara.

text: Gabriela Kučerová

SaK - Turná, z.s.

(= spolek sportu a kultury Turná)

Oslava MDŽ, na kterou byly pozvány všechny ženy z naší obce, se vydařila. V sále Hospody Na Rozhraní se sešlo 37 žen. Krásným překvapením byly pro všechny přítomné ženy květiny, kterými je obdaroval starosta obce pan Jiří Mlíčko a člen spolku pan Miloš Šupálek. Příjemnou atmosféru setkání podpořily svým vystoupením také děti, které zahrály na flétničky několik lidových písní, a malé mažoretky s ukázkou svého umění. Tanečním číslem všechny pobavily členky SaKu. Další větší akcí, kterou připravujeme, je oslava MDD.

Bárovka Osek,z.s.

(myslivecký spolek)

Myslivecký spolek Bárovka Osek uspořádal v sobotu 11. 3. 2017 výroční členskou schůzi ve spolkové místnosti v Jemnicích. Přesto, že tento spolek je veden obci Osek, svojí působností (honitbou) zasahuje i na katastrální území obce Velká Turná. Spolupráce obce se spolkem je na dobré úrovni. Bárovka Osek pořádá v kulturním zařízení obou obcí Poslední leč, která je zpestřením kulturních akcí jak pro členy mysliveckého spolku, tak pro občany obce. Dále obec se spolkem spolupracuje v brigádnické činnosti.

SDH Velká Turná

SDH Velká Turná uspořádal pro děti v sobotu 18. března 2017 v sále Hospody Na Rozhraní „Dětská maškarní bál“. Od 14:00 hod. připravili členové SDH pro děti odpoledne plné muziky, her, sladkostí a pro hladovce se podával i párek v rohlíku. K příjemné atmosféře přispěli i rodiče, kteří přišli v maskách pohádkových postav. V letošním roce se přišlo pobavit 48 dětí.

Pro členy SDH Velká Turná nezačal letošní rok pouze pořádáním kulturních akcí, ale bylo potřeb přiložit ruku k dílu i na přípravě požární techniky. První činností je vždy kontrola akumulátorů u požární techniky, kontrola provozních kapalin a vyzkoušení chodu požární techniky. V dubnu byla zahájena oprava výfukového potrubí požárního auta HENSCHEL. Dále bude následovat oprava chladiče, oprava karburátoru a příprava požárního auta na STK. Prvním jarním výjezdem požárního vozu bylo jeho předvedení na požárním školení, které požádal ČMS SDH Strakonice v rekreačním zařízení na Milavech dne 22. dubna 2017. Na tomto školení SDH se sešlo na 90 členů SDH z okolních obcí.

Pod vedením členů SDH proběhly veškeré přípravné práce a v podvečer 30. 4. 2017 bylo vše připraveno k postavení májky v prostoru za starou hospodu v obci. Symbolická figurína sta-

ré čarodějnice byla posazena na samotný vrchol májového ohně. V půl sedmé večer přiložili všichni přítomní z obce ruku k dílu a společnými silami postavili letošní májku. Vše se obešlo bez potíží a poté byl zapálen oheň s čarodějnicí. Po celotýdenních deštích se počasí umoudřilo a noční hlídání májky bylo příjemné. Na večerní posezení u ohně s opékáním buřtů za hlasu harmonik se sešlo na 70 dospělých a dětí. Pro případ deště byl postaven i nový stan, který společně s lavicemi pořídila obec v rámci projektu SMOOS.

Letní rekreační oblast Milavy

Léto se nám nezávratně blíží a tím i hlavní letní rekreační sezóna. V katastru obce Velká Turná se u rybníka Milavy nachází stejnojmenný letní rekreační areál. V tomto areálu nabízí celkem šest provozovatelů ubytování ve stanech, karavanech, chatkách a rekreačních budovách. Dále je zde možnost stravování a občerstvení ve čtyřech restauracích a ve dvou kulturních zařízeních se v letním období pořádají kulturní akce, jako jsou zábavy, diskotéky či country posezení. Přijeďte k nám na letní dovolenou a vyberte si z nabídky služeb tu, která Vás osloví. Přejeme příjemný odpočinek a kulturní či společenský zážitek.

Jednotliví provozovatelé se na Vás těší:

1. ATC-Milavy - provozovatel Obec Velká Turná nabízí - plochy pro stany karavany, soc. zázemí, sportoviště, opalovací travnatou pláž s přístupem k rybníku Milavy. Možnost jedné chatky pro 4 osoby, mobil 606 690 391, www.velkaturna.cz (turistické informace – fotogalerie, Prezentační foto ATC-Milavy). Provoz od dubna do září. Součástí kempu je restaurace rychlého občerstvení s prodejnou potravin a venkovním posezením (soukromý provozovatel).
2. Restaurace rychlého občerstvení na hrázi - Provozuje paní Irena Laňková, mob.: 603 819 903. Restaurace na hrázi rybníka Milavy s vnitřním a venkovním posezením. Provoz od dubna do září dle počasí v hlavní sezóně každodenně.
3. Chaty - Teplárna Strakonice. Provozovatel Teplárna Strakonice, Komenského 59, 386 43 Strakonice, tel. 383 324 651. Nabízí 8 dřevěných chatek pro čtyři osoby, soc. zařízení společné v kempu. Převážně podniková rekreace. Možnost objednávky pobytu i jiných osob. Provoz od června do září.
4. Chaty Charvát – nabízí ubytování ve čtyřech čtyřlůžkových chatách (vlastní soc. zařízení) a dvou maringotkách. Mob.: 602 169 086. www.firmacharvat.cz . Provoz od června do září, v jiných termínech dle domluvy.
5. Rekreační areál Milavy - Naděžda Čapková - nabízí - ubytování v 25 čtyřlůžkových chatkách a dvou srubech (vlastní soc. zařízení), plochy pro stany, karavany, soc. zázemí a restaurace s venkovním posezením. Mob.: 603 434 061. www.milavy.cz Provoz od dubna do října.
6. Kemp LUHY - Jitka Zobalová - nabízí - ubytování ve 14 čtyřlůžkových chatkách, v 1 dvouchatě pro šest osob, v bungalovu s 5 pokoji a restauraci se společenským sálem a kioskem rychlého občerstvení. Mob.: 606 484 580. www.kemp-luhy-milavy.cz . Provoz chat od června do září, v jiných termínech dle domluvy.
7. Kemp u Hasičů - Jitka Zobalová - nabízí ubytování v 5 čtyřlůžkových pokojích, plochy pro stany a karavany, sociální zázemí a venkovní restauraci. Mob.: 606 484 580. Provoz od června do září, v jiných termínech dle domluvy.

Stalo se po uzávěrce:

7. 5. 2017	uctění památky padlých v I. a II. světové válce položením věnce u pomníku
12. 5. 2017	požární okrskové cvičení SDH v Oseku

Čeká nás:

Začátek června	Mezinárodní den dětí, termín bude upřesněn
17. 6. 2017	čistění Rojického potoka a neckyáda.
25. 6. 2017	pouť ve Velké Turné.

článek SaK-Turná – Ivana Mrázková
foto a ostatní příspěvky Pavel Šípek, místostarosta obce

Oslava MDŽ v Záboří

V pátek, 10. března jsme v Záboří oslavili MDŽ. Obec připravila pro ženy tradiční společenský večer při příležitosti tohoto svátku v kulturním domě U Divišů. Žen všech generací se sešlo odhadem na osmdesát! O krásnou výzdobu stolů se opět postarala Veronika, nájemce hospůdky. Ve velkých čirých vázách byly pod vodou naaranžované orchideje a jiné květiny a na hladině nad nimi svítily plovoucí svíčky. Tuto nádheru každý obdivoval. Pánové z „obslužné čety“ měli tentokrát černé košile se žlutými motýlky, pobíhali po sále s občerstvením, roznášeli víno a vodu ve džbáncích, pivo, kávu a zákusky a starali se o to, aby skleničky nebyly prázdné.

A jaký byl kulturní program? Se svým pásmem básniček vystoupily děti z naší mateřské školy. Vystupovat před takovým množstvím lidí jistě ani pro ně nebylo jednoduché. Ale tréma na nich znát nebyla, vždyť měly za sebou svoji paní učitelku, připravenou pomoci. Děti byly bezprostřední, milé a nebojácné a za svoje vystoupení sklidily zasloužený potlesk.

Dalším bodem kulturního programu bylo vystoupení skupiny FIVE FELLAS z Písku, která provozuje silovou gymnastiku. Těchto pět krásných kluků se při příchodu do sálu možná zaleklo toho množství žen, trochu zrozpačitěli, ale na jejich vystoupení to už vidět nebylo. Vystupují na různých akcích a plesech a sklízí obdiv nejen za svá vypracovaná svalnatá těla, ale hlavně za choreografii a samotné jistě velmi náročné cvičení. Jejich vystoupení bylo krásné a málokdo asi věděl, že v roce 2015 se tato skupina dostala až do semifinále soutěže „Česko Slovensko hledá talent“. Je jasné, že se ženám líbili a potlesk nebral konce.

K tanci a poslechu hrála kapela MINIMAX. Chlapi na sále sice chyběli, ale ženy si dovedou poradit v každé situaci a tancovaly spolu. Časem se našlo i pár odvážlivců, kteří mezi ženy přišli a k tanci je vyzvali, aby se starosta necítil mezi tolika ženami tak osamocen.

Všem organizátorům této akce patří velký dík za to, že se mohly ženy sejít a společně strávit příjemný večer. Domů si pak odnášely krásnou žlutou primulku.

Jaroslava Vodičková, Záboří

Stavění máje v Záboří

Jako na mnoha jiných místech se i u nás v Záboří v poslední dubnový den připravovala májka. Akce to byla veliká, na návsi u autobusové zastávky byl postaven velký stan, sešlo se hodně lidí. Občerstvení bylo zajištěné, opékaly se buřty, čepovalo se pivo, limonáda, vařila se káva. Čarodějnicemi všech věkových kategorií se to jen hemžilo a jak byly všechny vyparáděné! Pro děti byly připraveny soutěže, jako skákání v pytlích, zdobení perníčků, malování čarodějnic, luštění hádanek. Užili si to malí i velcí.

Bohužel ale naši krásně nazdobenou májku Zábořáci neuhlídali a historie před pěti lety se zopakovala.

Jaroslava Vodičková

Kulturní a společenské akce

Chanovice

- 2. června – pátek, „Agentura Drahoušek“, od 20.oo hodin, divadelní představení TYJÁTRu Horažďovice, komedie, KD Chanovice (Obec Chanovice)
- 3. června – sobota, „Dětský den v Holkovicích“, od 14.oo hodin, odpoledne plné her, hraní a zábavy především pro děti, ale i pro dospělé (občané Holkovic a SDH Holkovice, Obec Chanovice)
- 17. června – sobota, „Letní koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“, od 18.oo hodin, 20 let sdružení, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)
- 18. června – neděle, „Pouť v Defurových Lažanech“, tradiční sváteční lažanský víkend
- 24. června – sobota, „Memoriál Pepy Kubaně v nohejbale“, od 9.oo hodin, tradiční nohejbalový turnaj neregistrovaných hráčů v Dobroticích (Dobrotice)

23. ročník Kulturního léta v Chanovicích

- 1. července – sobota, „SPOLUžáciSPOLU“, od 17.oo hodin vernisáž, výstava obrazy, fotografie, objekty, zámecký areál, výstava bude do 12. 8. 2017 (ZŠ a MŠ Chanovice, Panoráma)
- 3. července – pondělí, „Kniha – přítel i výtvarný materiál“, výstava prací I. Sieberové; zámek, výstava bude do 19. 8. 2017 (ZŠ a MŠ Chanovice, Panoráma)

- 3. až 7. července, „Týden rukodělných seminářů s Mgr. Ivanou Sieberovou“, přihlášky u Mgr. Boženy Legátové tel. 371 120 715 (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, VS REGIO, Panoráma, Obec Chanovice)
- 8. července – sobota, „Den řemesel – přehlídka řemeslných dovedností Plzeňského kraje“, od 9.45 hodin zámecký areál a skanzen, tradiční řemesla, cca sedmdesát oborů, doplněno hudebníky, šermíři, loutkoherci, tradiční kuchyně (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice, ZŠ Chanovice a spolky v obci)
- 8. července – sobota, „Lidová architektura Plzeňského kraje“, výstava, zámek, výstava bude do 19. 8. 2017 (ZŠ a MŠ Chanovice, Panoráma)
- 15. července – sobota, „Jiří Hlaváč - Jak to vidí při setkání s přáteli a knihou“, od 18.oo hodin, koncert významného hudebníka a pedagoga, představení knihy „Jak to vidím“, zámek (Panoráma, Obec Chanovice)
- 23. července – neděle, „Štěpán Rak a Alfréd Strejček“, od 18.oo hodin, koncert významného současného hudebníka a tematický pořad, zámek (Panoráma, Obec Chanovice)
- 29. července – sobota, „Memoriál L. Duchoně“, od 13.oo hodin, cvičiště v Defurových Lažanech, hasičská soutěž, následně veselice s hudbou (SDH Defurovy Lažany)
- 13. srpna – neděle, „Ozvěny Porty“, od 17.00 hodin, Kristína Nídlová a spol. - mladé naděje současné folkové scény, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)
- 19. srpna – sobota, „Quartetto concertante a zpěv L. Studničná Škorničková“, od 18.oo hodin, koncert smyčcového kvarteta, připomínka zahájení pořádání koncertů před 22 lety, zámek (Panoráma, Obec Chanovice)
- 19. srpna – sobota, „Malíř Josef Fencl“, od 18.oo hodin vernisáž, zámek, výstava bude do 30. 9. 2017 (Obec Chanovice, Panoráma)

Během roku budou i další akce, a tak sledujte plakáty, internetové stránky a obracejte se na uvedené kontakty.
Informace: Obecní úřad Chanovice, tel. č. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz nebo www.chanovice.cz
IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz
Nad zámeckým areálem je vytvářen skanzen „Expozice lidové architektury jihozápadních Čech“
Informace a kontakty: info@muzeumklatovy.cz, tel. č. 376 323 525, 721 721 908 nebo 737 061 235

Na všechny akce jste srdečně zváni
Na shledanou v Obci Chanovice a mějte se fajn.

Putování po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou

Malá obec Láz u Rožmitálu pod Třemšínem se stala v sobotu 4. března 2017 místem setkání příznivců pěší turistiky. Protože spisovatel Ladislav Stehlík obdivoval Rožmitál pod Třemšínem a vesničky kolem, zvolili jsme Pochod Lázského nemehla kolem Bílé skály jako X. etapu našeho putování. Trasa příjemné 11,5 km dlouhé vycházky byla: Láz hřiště – Andělská – Kormundovka – Havelská – Skelná Huť – Perkanská – Láz hřiště. Příští rok určitě přijedeme. Každého, kdo má rád brdské lesy, legraci a dobré lidi srdečně zveme na příští již šestý ročník Lázského nemehla.

Za TK Blamiš Vladimír Vildt
(redakčně kráceno, zveřejněno v Blatenských listech č. 8 ze dne 28. 4. 2017)

REALITY BLATNÁ
RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná
(u ubytovny TESLY Blatná)
Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22,
26 let praxe na realitním trhu!

Vybráno z nabídky: Ideální 1/2 RD – Blatná,
RD – Bělčice, Mačkov, Uzenice, Sedlice, Cehnice,
chalupy – Zdíkovec, Korkusova Huť, **stavení –** Pole,
komerční pozemek + **zasíťované parcely –** Blatná, Pamětice
stav. pozemky – Chobot, Tchořovice, Bezdědovice, Roželov,
zemědělské pozemky – k.ú. Tvrzice,
pronájem – neb. prostory v Blatné.
Všechny nabídky na: **www.realityblatna.cz .**
HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy … **Blatensko i kdekoliv jinde.**
Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!
Zajistíme Vám bezstarostný prodej.
Prezentace na nejvýznamnějších realitních serverech a právní servis ZDARMA!
Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...
Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.
Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

FIRMA: PAVEL VOHRYZKA
Provozovna: Jiráskova 1438, 388 01 Blatná

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ
- Likvidujeme automobily osobní i nákladní

AUTOBUSOVÁ DOPRAVA
Vnitrostátní i mezinárodní
- 3x bus na 45 osob
- 1x bus na 53 osob
- 1x bus na 23 osob
- 1x minibus na 16 osob
- 1x minibus na 14 osob

OPRAVY NÁKLADNÍCH AUTOMOBILŮ A TRAKTORŮ
- Příprava na STK

PRÁCE KROPICÍM VOZEM
- Mytí komunikací
- Dovoz vody do bazénů a studní

MOBIL: 602 447 827, 602 123 656
E-MAIL: vohryzka.ad@tiscali.cz
www.autobusyblatna.cz

Čarodějnice aneb Sedm bab a prší

Na skalisku šedivém
strom tu stojí s podivem,

za tím stromem temná brána,
kolem brány starý hrad,
pod hradem se řeka vlní,
v hradu chlad a běs a strach.

Sedm babic na návrší
hraje karty, hrají prší.

Ta s tím nosem jako vrána,
za uchem jí leze had,
kartama furt v ruce šustí
z oka bábě čiší chlad.

Ta v zeleném hubertusu
kroutí křivou tlustou pusu,
karty v rukou olizuje,
na nohu jí slimák spad´,
pod sukní má hejno molů,
všude kolem děs a strach.

Třetí baba za lavicí
drbe čtvrté bradavici,
za tu službu požaduje
lepší kartu, kterou snad
ve své tlapě baba drtí.
Cítíte ten děs a chlad!

Pátá s šestou rve se baba,
že jí sedmu v prší dává.
Jedna s hlavou netopýra,
druhou moří věčný hlad,
sežere vše na co přijde.
V její duši mráz a chlad.

Sedmá baba jedovatá
žížalou si boty látá,
tajně k druhým nakukuje,
červi lezou z jejích zad,
v ruce samá esa drží.
Tu babu nemá nikdo rád.

Karty šustí, báby vřeští,
škvoři lezou, myši piští.
K divné věci schyluje se,
z ucha bábě slezl had,
už se na to nemoh´ dívat.

Babičky, nechte těch karet
a pojďte si s námi hrát.
My víme, že jste hodné
a pohádku o čarodějných
bábách nám dovyprávějte.

Miluše Kordulová

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku z březnového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 55 bylo opět ve třech různých úrovních obtížnosti: lehká verze – očekáváme (kontrolní řádek tj. číslice v 1. řádku 197625384), středně těžká verze – petrklíče (č. v 1. ř. 589213746), těžká verze – a podléšky (č. v 1. ř. 195768234). Výherci: Dana Pavlíková, Láz; Jaromír Formánek, Blatná; Marie Holoubková, Radomyšl. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pondělí 10. července 2017, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 55 (tj. z května 2017) zašlete tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pondělí 10. července 2017.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravili: Stanislav, Ivana a Ema z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

		6	5	3	2		4	7
		1	4	8		5		3
		9		7				
1		4			6	9	3	
	8			5	4		7	1
9			2	4	7			
			3	1				9
5	4	8			3			

1 = D, 2 = U, 3 = Ř, 4 = P, 5 = Í, 6 = O, 7 = R, 8 = I, 9 = S

Středně těžká:

	7					4		
2	9		7	5			8	
		3			9		2	
1	4			7	5	6	3	
6			5	1				8
9		8		6	3	5		
4								3
	6			8		1	5	

1 = J, 2 = A, 3 = Á, 4 = Í, 5 = E, 6 = V, 7 = P, 8 = Ř, 9 = D

Těžká verze:

	9	8	3		6			
				1	2		8	
						5	7	
	1					2		
					8	6		
				3				5
	8		6				2	7
			1			3		

1 = O, 2 = O, 3 = A, 4 = L, 5 = T, 6 = J, 7 = A 8 = É, 9 = R

Blatensko SOBě 56. číslo vyšlo v pondělí 22.5.2017 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v březnu 2017. Uzávěrka příštího čísla je v pondělí 10.7.2017. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6250 ks. Redakce e-mail: **blatensko@blatensko.eu** tel.:**728 881 358, Ing. Radka Vokrojová.** ***Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny .***